KE
21045
HW 3EDM K

KE 21045
1255

19 Oct., 1894.

Digitized by Google

F. Parkman

Digitized by Google

Digitized by Google

d Hc

Constantinus Cephalas.

ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

POETARVM GRAECORVM

LVSVS.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. I.

INDICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO DYCKIO

MDCCXCIV.

Digitized by Google

~~1255~~ ~~L Marrubat~~

KE 21045

Oct. 19, 1894
Harvard University.
Romance Languages Library
Transferred from
College Library.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Haud ſine idoneis cauſis factum eſt, ut textum graecorum Epigrammatum, quae in Analectis veterum poëtarum a Brunckio, Viro Clariſſimo, edita ſunt, repetendum curarem. Nam quum primum ad Anthologiam graecam emendandam notisque illuſtrandam adieciſſem animum, ita exiſtimabam, ſi indicibus diligenter confectis Analectorum uſum faciliorem reddidiſſem, animadverſionibusque ſcriptis ad emendanda meliusque intelligenda Epigrammata muniviſſem viam, fore, ut mihi ab omnibus Analectorum poſſeſſoribus aliquid haberetur gratiae, neque opus videri, ut novam eorum editionem pararem. Poſtea tamen, re accuratius perpenſa, conſilium meum immutare coepi. Primum enim impellebat animum ſummorum quorundam virorum auctoritas, qui mihi cum publice tum privatim ſignificaverunt, gratum me omnibus graecarum litterarum ſtudioſis facturum eſſe, ſi Analectorum textum, omiſſis iis, quae a Brunckio ſine idonea cauſa recepta eſſent, emendatisque cum typographorum tum ipſius editoris vitiis, quae multa in Animadverſionibus correxit, typis deſcribendum curarem; praecipue cum operis Brunckiani exempla nulla proſtarent venalia, et, in communi litterarum apud Francogallos extinctione, novae editionis, ab ipſo Brunckio, civilium rerum procellis abrepto deteſtandaeque

Digitized by Google

factionis machinationibus in carcerem detruſo, adornandae, omnis ſpes iamdudum evanuerit. Iam vero praeclarum hoc Epigrammatum ſyntagma, quod propter pretii caritatem in paucorum manus perveniſſet, digniſſimum eſſe, quod frequentandis exemplis ad plurimorum cognitionem proferretur. Anthologiae Planudeae editiones et ipſas raro inveniri, neque omnem Epigrammatum graecorum continere copiam, et eorum quae contineret haud exiguam partem turpiſſimis mendis inquinatam legi; Reiskianam vero, ex corruptiſſimo derivatam codice, iisdem multisque praeterea aliis laborare incommodis. Quibus argumentis, quae vel per ſe ſatis valerent, accedebant alia ex redemtoris, honeſtiſſimi mihique amiciſſimi viri, rationibus. Exiguus eſt, ut dixi, eorum numerus, quibus Analectorum copiis frui liceat. Quodſi indices noſtri commentariusque a nobis edendus ad hoc ſolum opus referrentur, magnopere metuendum erat, ne ea res redemtori fraudi eſſet. His igitur potiſſimum cauſis commotus, animum eo induxi, ut totam illam Epigrammatum farraginem, quae nemo plenius, nemo emendatius Brunckio edidit, eodem ordine, quo in Analectis leguntur, repetendam curarem. Praeterii autem eorum poëtarum carmina, qui ad Gnomonologicos referri ſolent, Solonis, Tyrtaei, Mimnermi omnia, Simonidis iambos; deinde Anacreontis odaria, Sapphus et Erinnae carmina lyrica, Callimachi hymnos, Bucolicorum Eidyllia, Timonis Sillos, Matronis Paradias, quae quidem omnia, cur inter carmina epigrammatica reciperentur, cauſa non erat. Circumſcriptis itaque ex nova hac editione fere omnibus carminibus, quae nullam cum genere epigrammatico haberent coniunctionem, in paucis tamen a lege, quam mihi ipſe ſcripſeram, recedendum putavi. Non ſolum Archilochi et Bacchylidis, divinorum vatum, fragmenta,

Digitized by Google

quibus in ea operis noſtri parte, quae τὰ παραλελειμμένα continebit, magna fiet acceſſio, ſed Simonidis quoque lyrica et elegiaca, Cratetis reliquias, Phanoclis inſignem de Orpheo locum, Procli denique hymnos, cum paucis aliis, quibus lectores aegre carituros eſſe exiſtimabam, retinere quam proſcribere malui. In quo iudicio ſi forte erraverim, huius tamen erroris facile me ab aequis lectoribus veniam impetraturum eſſe confido. Tam enim exiguus eſt eorum fragmentorum numerus, quae, ſi omnia ad vivum reſecare voluiſſem, omittere potueram, ut iis reſectis vix duodecim folia de toto huius operis corpore deceſſura ſint.

Ceterum in Analectorum textu repetendo Brunckii, celeberrimi Viri, veſtigia plurimis de cauſis religioſiſſime ſequutus ſum. Nam ex ſuſcepti a nobis operis ratione atque inſtituto, neque in poëtarum ordine deſcribendo, neque in textu recenſendo, ulla inſignior a nobis fieri poterat mutatio. Deinde vero ſumma Brunckii auctoritas, cui tantum tribuendum cenſeo quantum vix ulli, prohibuit, quo minus quidquam immutarem, niſi ex ipſius eruditiſſimi viri mente atque iudicio. Quos igitur errores ſive in collocandis poëtarum carminibus, ſive in textu ad criticas rationes conſtituendo a ſe commiſſos in Lectionibus, textui Analectorum annexis, ſerius agnovit, eos, prout ratio ferebat, modo tacite ſuſtuli, modo in margine verbo notavi. Quum enim Brunckius haud uno in loco ſignificet, ſe, ſive aliorum pravo iudicio, ſive ſua emendandi libidine abreptum, temere receſſiſſe a lectione codicis, in his omnibus locis nihil antiquius habui, quam ut membranarum ſcripturam in textum revocarem. Coniecturas vero a doctiſſimo viro propoſitas, niſi pauciſſimis in locis, ubi minima mutatione res peragebatur, nec non vitioſas codicis lectiones in

marginem relegavi *). In hac vero parte ſaepe vehementer dolui, ingenioſiſſimum virum, quem tamen morae paulo quam par erat impatientiorem fuiſſe, cum magno noſtro incommodo crebro intelleximus, in codicis ſui aberrationibus enotandis tam negligenter verſatum eſſe. Ut nunc ſe res habet, niſi extiterit, qui totum Vaticanum codicem excutiat et cum Analectorum textu diligenter comparet, at quam difficile quantique taedii plenum opus! in Epigrammatis emendandis vix unquam habebimus, ubi certa figamus veſtigia. Quum enim Brunckius ſatis haberet, ea in textu poſuiſſe, quae ipſi vera viderentur, librorum autem ſuorum ſcripturam indicare negligeret, multis in locis ignoremus neceſſe eſt, qua auctoritate nitatur ipſius lectio quantamque partem veritatis habeat. Haec autem a me non detrahendi cauſa, ſed ex rei veritate dici, cum ex aliis argumentis ſponte apparet, tum ex ipſius Brunckii verbis intelligitur, quae poſuit in Notis ad Ariſtoph. Nubes. p. 119. ubi laudato ex Analectis Epigrammate incerti Auctoris T. III. p. 154. XVI. haec ſcripſit: *Gloriolam ex emendatione hexametri, cuius et numeri corrupti erant et ſententia, captaſſet forte quis alius: anguſtiis ſpatii concluſo ſatis mihi fuit, verſum uti legi debet exhibuiſſe. Nunc quomodo legatur in membranis, unde deſcriptus fuit, dicam* etc. Sed nolo

*) Vitiorum, quae vel a typographo vel ab ipſo Brunckio admiſſa fuere, emendationem in margine indicare ſupervacaneum duxi; ita ut, ubi huius editionis textum diſcrepare deprehenderis ab Analectorum textu, ibi codd. lectionem, Brunckio iubente, reſtitutam eſſe ſcias. Quum autem Brunckius crebro mutationem a ſe factam ſignificet, nullo indicio facto, utrum vitioſam lectionem in editis tantum, an etiam in codd. repererit, nos, vitioſa lectione poſita, vulgo ſic legi diximus, quo fere ubique emendationem ab editoris ingenio profectam et in textum admiſſam eſſe, ſignificatur.

Digitized by Google

hoc loco repetere, quae in eandem ſententiam et ab aliis dicta ſunt et a nobis aliquando multis exemplis prolatis uberius explicabuntur. Operam autem adhibebimus, ut huic Brunckiani operis incommodo, quantum a nobis fieri poteſt, medeamur; cum doctorum virorum emendationibus, tum codicum aberrationibus, quae quidem ab Epigrammatum editoribus enotatae ſunt, diligenter conquiſitis et in commentario noſtro indicatis.

Quum in Lectionibus, tertio Analectorum volumini ſubiectis, multa non ſuo loco legantur, ſed, ut fieri ſolet in ſcriptione tumultuaria, quaedam inconſiderate poſita, huc illuc, prout occaſio tulit, emendentur, correctionesque ſuo loco vel nondum paratae vel etiam neglectae per opportunitatem proferantur, nemo mirari debet, ſi in editionis noſtrae margine emendationum et variantium lectionum mentionem fieri viderit, quas in Brunckii animadverſionibus non ea qua debuerant ſede commemoratas reperiat. Neque officio noſtro ſatisfacere putavimus, niſi doctiſſimi viri commentarios, in alios ſcriptores poſtea ab ipſo editos, excuteremus, ſi qua in iis ad Epigrammatum emendationem ſpectantia laterent. Neque me huius operae poenituit. Nullus enim eſt ex his commentariis, ex quo non una aut altera huius generis emendatio prodierit. Has quoque in notis poſuimus. Locorum autem unde depromtae ſint, indicium, una cum emendandi rationibus commentario noſtro ſervavimus, in quo nihil praeteribitur, quod ſive ab ipſo Brunckio ſive ab aliis eruditis viris, quorum quidem ſcripta nobis videre contigit, ad Epigrammata poëtarum graecorum tam emendanda quam illuſtranda prolatum eſt. Tum et ineditas quasdam doctorum virorum emendationes et noſtras qualescunque coniecturas, quarum aliquas una cum ſignificatione conſilii

Digitized by Google

noſtri, anno praeterito publice propoſuimus *), animadverſionesque ex penu noſtra depromtas exhibebimus. Hunc autem commentarium praecedet notitia litteraria de Anthologiae graecae fatis et editionibus; ſequetur hiſtoria critica poëtarum, quorum opera Maximus Planudes et Conſtantinus Cephalas in Florilegia ſua retulerunt.

Haec ſunt quae de nova hac Anthologiae graecae editione praemonenda duxi, in qua hoc unum praeſtitum volui, ut textus, ex Brunckii, ſummi viri, mente emendatus et correctus prodiret. Indices, iam ad unum omnes confecti, hoc ipſo anno edentur. Erunt autem quinque. Primus Epigrammatum, quae in Analectis reperiuntur, initia elementari ordine diſpoſita continebit, indicio facto, ubi eorum quodque in Brunckii Analectis, Reiskii et Planudis Anthologiis reperiatur; alter Epigrammatum ordinem, quo ordine Planudes ea in libros et capita deſcripſit, trium primariarum editionum, Florentinae, Stephanianae et Wechelianae, paginis inter ſe comparatis, ante oculos ponet; tertius, carminum a Ienſio et Reiskio editorum ordinem indicabit; quartus exhibebit nomina propria, cum hominum tum locorum, quotquot in Epigrammatis occurrunt; quintus denique omnium carminum argumenta, ſecundum litterarum ordinem diſpoſita, breviter ſignificabit. Graecitatis indici, quo hoc opus carere non poſſe probe intelligo, in calce commentarii locus aſſignabitur. Vale, Lector Benevole, et operi a nobis inſtituto fave. Scribebam Gothae a. d. 26. menſis Aprilis MDCCXCIV.

*) Emendationes in Epigrammata Anthologiae graecae. Lipſiae 1793. 8vo.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ

ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I. T. I.

Μοῦσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν;
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμνοθέταν στέφανον;
ἄνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλῳ δὲ Διοκλεῖ
μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μυροῦς
λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μέν, ἀλλὰ ῥόδα.
νάρκισσόν τε τορῶν Μεναλιππίδου ἔγκυον ὕμνων,
καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·
σὺν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἶριν
Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρως·
τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἡδύπνοιο Ῥιανοῦ,
καὶ γλυκὺν Ἠρίννης παρθενόχρωτα κρόκον,
Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὑμνοπόλοις ὑάκινθον,
καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροὺς κισσοῖο κορύμβους,
Μνασάλκου τε κόμας ὀξυπόρου πίτυος·
βλαιστήν τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου, ὑγροῖς p. 2.
σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
Τύμνεώ τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερόν τε σίσυμβρον
Νικίου, Εὐφήμου τ' ἀμμότροφον πάραλον·

T. I. ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, ἴον μέλαν, ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος,
λυχνίδα τ' Ευφορίωνος, ἰδ' ἐν Μούσαισιν ἄμεινον
ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχεν ἐπωνυμίην.
τῇσι δ' ἅμ' Ηγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,
Πέρσου τ' εὐώδη σχῖνον ἀμησάμενος,
σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέννου
τέρμινθον, βρωτήν τ' ἀχράδα Σιμμίεω·
ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωμήτοιο σέλινα,
βαιὰ διακνίζων ἄνθεα Παρθενίδος,
λείψανά τ' εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσῶν,
ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχυας·
ἐν δ' ἄρ' Ανακρείοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα
νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους εὔσπορον ἀνθέμιον·
ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκανθὲς
Αρχιλόχου, μικρὰς στράγγας ἀπ' ὠκεανοῦ·
τοὺς δ' ἅμ' Αλεξάνδροιο νέους ὄρπηκας ἐλαίης,
ἠδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.
ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἧκε, Πολύστρατον, ἄνθος ἀοιδῶν,
φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Αντιπάτρου·
καὶ μὴν καὶ Συρίην σταχυότριχα θήκατο νάρδον,
ὑμνοθέταν, Ερμοῦ δῶρον ἀειδόμενον·
ἐν δὲ Ποσείδιππόν τε καὶ Ηδύλον, ἄγρι' ἀρούρης,
Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
p. 3. καὶ μὴν καὶ χρύσειον ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος
κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.

Digitized by Google

ἄστρων τ' ἴδριν Ἄρατον ὁμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς T. I.
φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἕλικας,
λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν φλογὶ μίξας
Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὔστροφον ὄμμα βοός,
τόν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
ἕρπυλλον, κυάνων τ' ἄνθεα Φανίεω,
ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα Μούσης
καὶ σφετέρης ἔτι που πρώϊα λευκόϊα.
ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύσταις
κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς στέφανος.

II.

Πάγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε, χειρὶ τρυγήσας
παίδων ἄνθος, Ἔρως ψυχαπάτης στέφανον.
ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον,
ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκόϊον.
ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐνέπλεκεν, ὡς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης
ἦν ῥόδον· οἰνάνθη δ' ὥς τις ἔθαλλε Δίων·
χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
ἐν δ' ἔβαλ' ἑρπύλλου κλωνίον, Οὐλιάδην,
ἁβροκόμην δὲ Μυΐσκον, ἀειθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,
ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο.
ὀλβίστη νήσων ἱερὰ Τύρος, ἣ τὸ μυρίπνουν
ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρον.

III.

Ἁ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει·
ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἵμερον ἀνιοχεῖ.

II. 2. Cod. ψυχαπάτην.

T. I. p. 4. ποῖ ῥέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμὶ δὲ καὐτὰν
Κύπριν ἐρεῖν· Νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.

IV.

Ω προδόται ψυχῆς, παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἰξῷ
Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι,
ἡρπάσατ' ἄλλον Ερωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλπόμενον.
δρᾶθ' ὅ τι καὶ βούλεσθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
δάκρυα, πρὸς δ' ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;
ὀπτᾶσθ' ἐν κάλλει, τύφεσθ' ὑποκαιόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ερως.

V.

Εἴ σε Πόθοι στέργουσι, Φιλοκλέες, ἥ τε μυρόπνους
Πειθὼ, καὶ κάλλευς ἀνθολόγοι Χάριτες,
ἀγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκὺς ἀντίος εἴδοι
Δωρόθεος, κείσθω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,
θαίνοι δὲ Δίων, τὸ δέ γ' εὔστοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας Οὐλιάδης αὐτὸ περισκυθίσαι,
δοίη δ' ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
θλίβοις δ' Εὔδημον τυτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.
εἰ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεὸς, ὦ μάκαρ, οἵαν
ἀρτύσεις παίδων Ρωμαϊκὴν λοπάδα.

IV. 6. Cod. α. τάχα. Scr. πρὸς δ' εἱρκτὴν α. τάχα. Verſ. 5. mallem: δρᾶθ' ὅ τι κεν βόλησθε.

V. 3. Cod. ἀντίος ἤδη.

VI.

T. I.

Ζωροπότει δύσερως, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.
Ζωροπότει, καὶ πλῆρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἴνας
ἔκκρουσον στυγερὰν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

VII.

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες, p. 5.
ἥμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ανδράγαθον.
τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου,
τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
εἴθ' εἴην δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βασακτὸς ἐπ' ὤμοις
πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ρόδον.

VIII.

Αρνεῖται τὸν Ερωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδοῦσα
ἄλλον ἐν ἠϊθέοις Ιμερον Αντίοχον.
ἀλλὰ νέοι στέργοιτε νέον Πόθον· ἦ γὰρ ὁ κοῦρος
εὕρηται κρείσσων οὗτος Ερωτος Ερως.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ερως, καὶ μὴ πτερὰ, μηδ' ἐπὶ νώτων
τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
καὶ μὰ τὸν ἁβρὸν ἔφηβον ἐπόμνυμαι, Αντίοχος μὲν
ἦν ἄρ' Ερως, ὁ δ' Ερως τοὔμπαλιν Αντίοχος.

X.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρευς ἁπαλόχροα παῖδα,
εἶπα τότ' αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγών·

Digitized by Google

T. I. Ζεῦ πάτερ, ἆρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδευς
πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οἰνοχοεῖ;
καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἠϊθέοισι φιλήσας
Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.

XI.

p. 6. Εἰς ὡραῖόν τινα νέον ᾧ ὄνομα Πραξιτέλης.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος·
νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα,
αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύῃ,
γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοι.
ὀλβίστη Μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἁβρὸν Ἔρωτα
ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον
πέτρῳ ἐνὶ τρυφερῷ· ὁ δὲ νῦν ἔμψυχα μαγεύων
τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.
ἦ τάχα τοὔνομ' ἔχει ταὐτὸν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσων,
οὐ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταῤῥυθμίσας.
ἵλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα τυπώσας
ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς, ναὸν Ἔρωτος ἔχῃ.

XI. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. cod. XII. 1. Scr. α. ἄγαλμα ἀψύχου μορφᾶς, κ. ε. Πάριον πέτρον ἐνειδοφορῶν.

Digitized by Google

XIII. T. I.

Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ·
Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·
Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
δύστανος παίδων ὃς ἐδέξατο, τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσων
λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

XIV.

Οὐκ ἐθέλω Χαρίδαμον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει, p. 7.
ὡς ἤδη νέκταρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.
οὐκ ἐθέλω. τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα
ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
αἰροῦμαι τόδε μοῦνον· ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ολυμπον,
ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τἀμὰ λάβοι,
μναμόσυνον στοργᾶς· γλυκὺ δ' ὄμμασι νεῦμα διύγρον
δοίη, καί τι φίλημ' ἁρπάσαι ἀκροθιγές.
τἄλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεύς, ὡς θέμις. εἰ δὲ θελήσοι,
ἦ τάχα που κἠγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.

XV.

Ηδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν ἄϋπνος
Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι,
σχέτλιος Ἡράκλειτον ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ' αὐγὰς
ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακιήν.
ἀλλά μοι ἔγρεο Δᾶμι δυσάμμορε. καὐτὸς Ερωτος
ἕλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

Digitized by Google

T. I. XVI.

Ην τι πάθω, Κλεόβουλε, (τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδιῇ)
λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ερως Αΐδῃ.

XVII.

Ει μὴ τόξον Ερως, μηδὲ πτερὰ, μηδὲ φαρέτραν,
μηδὲ περιβλήτους εἶχε Πόθων ἀκίδας,
p. 8. οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἐπόμνυμαι, οὔποτ' ἂν ἔγνως
ἐκ μορφᾶς, τίς ἔφυ Ζωΐλος, ἢ τίς Ερως.

XVIII.

Ψυχροπόται δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
οἴδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι, ψυχρὸν, τάχος, ἄρτι τακείσης
ἐκ χιόνος τῇ 'μῇ χεῖτε περὶ κραδίῃ.
καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον. ἀλλ' ὁμόδουλοι,
πρὶν ψαῦσαι, σπλάγχνων πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σβέσατε.

XIX.

Ωνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ερως· φλόγα δ' οἷα προφαίνων
παιδὸς ἀπαστράπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
βαίνω δ' ἴχνος ἐπ' ἴχνος, ἐν ἀέρι δ' ἡδὺ τυπωθὲν
εἶδος ἀφαρπάζων χείλεσιν ἡδυφιλῶ.

XVII. 2. alia apogr. πυριβλήτους.

XVIII. 3. Scr. ψ. υ. αἶψα, ψ. ὦ φίλοι, κ Verſ. 5. ἦ γάρ. In cod. eſt εἰ γάρ.

ἆρά γε τὴν πικρὰν προφυγὼν ἅλα, πυλύ τι κείνης T. I.
πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος;

XX.

Οἰνοπόται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγευς ἅμα πόντου
καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον·
ἄρτι γὰρ ἐκ νηός με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
ἀγρεύσας ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ερως,
ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνόησα.
αὐτόματος δ' ἄκων ποσσὶ ταχὺς φέρομαι.
Κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς.
ἀλλά, φίλοι, ξείνῳ βαιὸν ἐπαρκέσατε,
ἀρκέσατε, ξεῖνοι, κἀμὲ Ξενίου πρὸς Ερωτος p. 9.
δέξασθ', ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην.

XXI.

Σοί με Πόθων δέσποινα θεὴ πόρε, σοί με, Θεόκλεις,
ἁβροπέδιλος Ερως γυμνὸν ὑπεστόρεσεν,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνης, δαμάσας ἀλύτοισι χαλινοῖς·
ἱμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
ἀλλὰ σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης.
ἵλαθ', ἄναξ, ἵλαθι· σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε Δαίμων·
ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτυ.

XXII.

Ην καλὸς Ηράκλειτος, ὅτ' ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥβην
κηρύσσει πόλεμον δέρρις ὀπισθοβάταις.

XX. 6. Scr. α, δ' ἥκων.

Digitized by Google

T. I. ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάδ᾽ ὁρῶν, μὴ γαῦρα φρυάσσου.
ἔςι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

XXIII.

Ω Χάριτες, τὸν καλὸν Ἀριςαγόρην ἐσιδοῦσαι
ἀντίον, εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας,
οὕνεκα καὶ μορφᾷ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ.
τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὡς ἀπ᾽ Ὀλύμπου
Ζεὺς, νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

XXIV.

Ηδύ τι μοὶ διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον, ἁβρὰ γελῶντα
ὀκτωκαιδεκέτη παῖδα μετ᾽ ἀγκαλίσιν
p. 10. ἦγαγ᾽ Ἔρως ὑπὸ χλαῖναν. ἐγὼ δ᾽ ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ
ςέρνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν.
καί μου νῦν θάλπει μνήμην πόθος· ὄμμασι δ᾽ ὕπνον
ἀγρευτὴν πτηνοῦ φάσματος αἰὲν ἔχω.
ὦ δύσερως ψυχὴ, παῦσαί ποτε καὶ δι᾽ ὀνείρων
εἰδώλοις κάλλευς κωφὰ χλιαινομένη.

XXV.

Ηρκταί μου κραδίας ψαύειν πόνος· ἦ γὰρ ἀλύων
ἀκρονυχὶ ταύταν ἔκνισ᾽ ὁ θερμὸς Ἔρως.
εἶπε δὲ μειδήσας· ἕξεις ταχὺ τὸ γλυκὺ κρᾶμα,
ὦ δύσερως, λάβρῳ πιόμενος μέλιτι.
ἐξ οὗ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἠϊθέοις Διόφαντον
λεύσσων, οὔτε φυγεῖν, οὔτε μένειν δύναμαι.

Digitized by Google

XXVI. T. I.

Ἐνόδιος στείχων τὸ μεσαμβρινὸν εἶδον Ἄλεξιν,
ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένου θέρεος.
διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἔρωτος,
παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἠελίου.
ἀλλ' ἃς μὲν νὺξ αὖθις ἐκοίμισεν. ἃς δ' ἐν ὀνείροις
εἴδωλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.
λυσίπονος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
ἔμπνουν πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικαὶ σύριγγες ἐν οὔρεσι μηκέτι Δάφνιν
φωνεῖτ', αἰγιβάτῃ Πανὶ χαριζόμεναι.
μηδὲ σὺ τὸν στερχθέντα λύρῃ Φοίβοιο, προφῆτι
Δάφνη παρθενίη, μέλφ' Ὑάκινθον ἔτι.
ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνις μὲν ἐν οὔρεσι, σοὶ δ' Ὑάκινθος p. 11.
τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἐχέτω.

XXVIII.

Κεῖμαι. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
οἶδά σε, ναὶ μὰ θεούς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν.
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν φρένα πυρσούς,
οὐ φλέξεις ἤδη· πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Ἔρως δ' οἴακα φυλάσσει
ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
κυμαίνει δ' ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, οὕνεκα δὴ νῦν
παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

XXVII. 5. Scr. οὔρεσιν ἠδ'.

T. I. XXX.

Ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἐόντα καλὸν,
οἷα τὸν ἁβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἄλεξις·
ὄντως εὔκρατον Κύπριδος οἰνόμελι.

XXXI.

Λευκανθὴς Κλεόβουλος. ὁ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοὔνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος. οἱ γὰρ Ἔρωτες
ἐκ λευκοῦ πλέξαι φασί με καὶ μέλανος.

XXXII.

Λίσσομ', Ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἡλιοδώρου
κοίμισον, αἰδεσθεὶς Μοῦσαν ἐμὰν ἱκέτιν.
p. 12. καὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς, λείψω φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
γράμματ'· Ἔρωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

XXXIII.

Ἢν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τοὔμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

XXXIV.

Ἐφθέγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θέμις, ὦ μέγα τολμᾶν
θυμὲ μαθών· Θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·

XXXI. 4. Cod. πλέξειν ἐκ λευκοῦ φασὶ — In margine correctum ἢ γὰρ ἔρωτας ἐκ λευκοῦ πλέξαι.

Digitized by Google

σοὶ καλὸς ὐκ ἐφάνη Θήρων. ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπέςης, T. I.
ὐδὲ Διὸς πτήξας πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
τοίγαρ; ἰδὺ, τὴν πρόσθε λάλον πρῦθηκεν ἰδέσθαι
δεῖγμα θρασυςομίης ἡ βαρύφρων Νέμεσις.

XXXV.

Αβρὺς, ναὶ τὸν Ερωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυΐσκος
ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀςέρας ἠέλιος.

XXXVI.

Ηγρεύθην καὶ πρόσθεν ἐγώ ποτε τοῖς δυσέρωσι
κώμοις ἠϊθέων πολλάκις ἐγγελάσας,
καί μ᾽ ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ερως προθύροισι, Μυΐσκε,
ςῆσεν ἐπιγράψας· Σκῦλ᾽ ἀπὸ σωφροσύνης.

XXXVII.

Τόν με Πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ ςέρνοισι Μυΐσκος
ὄμμασι τοξεύσας, τῦτ᾽ ἐβόησεν ἔπος·
Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγώ· τὸ δ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα p. 13.
σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.
τῷ δ᾽, ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ᾽ ἔφην· Φίλε κῦρε, τί θάμβος;
καὐτὸν ἀπ᾽ Οὐλύμπυ Ζῆνα καθεῖλεν Ερως.

XXXVIII.

Ηςραψε γλυκὺ κάλλος· ἰδὺ φλόγας ὄμμασι βάλλει.
ἆρα κεραυνομάχαν παῖδ᾽ ἀνέδειξεν Ερως;
χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε,
καὶ λάμποις ἐπὶ γᾷ πυρσὸς ἐμοὶ φίλιος.

Digitized by Google

T. I. XXXIX.

Ἓν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. ἓν ἐμοὶ μόνον οἶδε τὸ λίχνον
ὄμμα, Μυΐσκον ὁρᾶν· τἄλλα δὲ τυφλὸς ἐγώ.
πάντα δ' ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται· ἆρ' ἐσορῶσιν
ὀφθαλμοὶ ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

XL.

Εἰ Ζεὺς κεῖνος ἔτ' ἐστὶν, ὁ καὶ Γανυμήδεος ἀκμὴν
ἁρπάξας, ἵν' ἔχῃ νέκταρος οἰνοχόον,
κἠμοὶ τὸν καλόν ἐστιν ὑπὸ σπλάγχνοισι Μυΐσκον
κρύπτειν, μή με λάθῃ, παιδὶ βαλὼν πτέρυγας.

XLI.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐναντίον, εἴ σε, Μυΐσκε,
ἁρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.
καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τάδ' ἔλεξε· Τί ταρβεῖς;
οὔ σε βαλῶ ζήλοις· οἶδα παθὼν ἐλεεῖν.
χὼ μὲν δὴ τάδε φησίν· ἐγὼ δ', ἢν μυῖα παραπτῇ,
ταρβῶ, μὴ ψευστὴς Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

XLII.

p. 14. Τί κλαίεις, φρενολῃστά, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
ἔρριψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων;
ἦ ῥά γε καί σε Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει;
ὡς μόλις, οἷ' ἔδρας πρόσθε, παθὼν ἔμαθες.

XLIII.

Ἡδὺς ὁ παῖς, καὶ τοὔνομ' ἐμοὶ γλυκύς ἐστι Μυΐσκος,
καὶ χαρίεις, ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν.

XL. 1. Scr. ὁ δή. et ſeq. verſ. ἔχοι.

Digitized by Google

καλὸς γὰρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρὸς, T. I.
οἶδε τὸ πικρὸν Ἔρως συγκεράσαι μέλιτι.

XLIV.

Ἐν σοὶ τἀμὰ, Μυΐσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται·
ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
ἤν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς ποτὲ, χεῖμα δέδορκα·
ἢν δ' ἱλαρὸν βλέψῃς, ἡδὺ τέθηλεν ἔαρ.

XLV.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα. φέρει δ' ἐπί σοί με, Μυΐσκε,
ἁρπαστὸν κώμοις ὁ γλυκύδακρυς Ἔρως.
κυμαίνει δὲ βαρὺ πνεύσας Πόθος. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον
δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

XLVI.

Τερπνὸς μὲν Διόδωρος, ἐν ὄμμασι δ' Ἡράκλειτος,
ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ὀσφύϊ δ' Οὐλιάδης.
ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἁπαλόχροος, ᾧ δὲ, Φιλοκλεῖς, p. 15.
ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ . . . τὸ λειπόμενον.
ὡς γνῷς οἷος ἐμὸς νοῦς ἄφθονος· ἢν δὲ Μυΐσκῳ
λίχνος ἐνιβλέψῃς, μηκέτ' ἴδοις τὸ καλόν.

XLVII.

Εἰς Δάφνιν τελευτήσαντα Θρῆνος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν
ὁ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς.

T. I. τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ' οἰκήσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα.

XLVIII.

Οὔ μοι παιδομανὴς κραδία. τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι
ἀνδροβατεῖν, εἰ μὴ δούς τι λαβεῖν ἐθέλοι;
ἁ χεὶρ γὰρ τὰν χεῖρα καλαμεύειν παρὰ κοίταις
εἰν —— παρ' ἄρσην ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

XLIX.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυραυγὴς
πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλὸς, Ἀπολλόδοτος.
στέργω θῆλυν ἔρωτα. δασυτρώγλων δὲ πίεσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

L.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς Ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
p. 16. οὐ μάτηρ στέργει μὲν Ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
Ἁφαίστου, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,
ματρὸς δ' οὐ μάτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' οὔτε τις, οὔτε τινός.
τοὔνεκεν Ἁφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὰν
στέρξεν ἴσαν, Ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

XLVIII. 1. alii codd. ἐρῶντες.

LI. T. I.

Δεινὸς Ερως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον, ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν, οἰμώζων πολλάκι, δεινὸς Ερως;
ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς
ἥδεται· ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δ' ἐμοὶ πῶς ἆρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος, ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.

LII.

Ναὶ τὰν Κύπριν, Ερως, φλέξω τὰ σὰ, πάντα πυρώσας,
τόξα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς
μυχθίζεις; τάχα που σαρδάνιον γελάσεις.
ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ Πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.
καίτοι Καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε πάροικον
ψυχῇ συζεύξω, θῆρα παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσνίκητε, λαβὼν δ' ἔπι κοῦφα πέδιλα
ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

LIII.

Αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν οὔασιν ἦχος Ερωτος,
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
οὐδ' ἡ νὺξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων p. 17.
ἤδη που κραδίᾳ γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
ὦ πτανοὶ, μὴ καί ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν, Ερωτες,
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε.

Digitized by Google

T. I. LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι·
τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἦ γὰρ Ἔρως τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ἔρωτος
τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὖτις ἀναφλέγεται;
μή, μή, πρός σε Διός, μή, πρὸς Διός, ὦ φιλάβουλε,
κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον.
αὐτίκα γάρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγοῦσαν
λήψετ' Ἔρως, εὑρὼν δραπέτιν, αἰκίσεται.

LVI.

Βεβλήσθω κύβος· ἅπτε, πορεύσομαι. ἠνίδε, τόλμα.
οἰνοβαρές, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.
κωμάσομαι; πῇ θυμὲ τρέπῃ; τί δ'; ἔρωτι λογισμός;
ἅπτε τάχος. ποῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
ἐρρίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἓν μόνον οἶδα
τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ἔρως.

LVII.

Οἴσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἅγεο, κώμων
ἄρχε, θεὸς θνατὰν ἀνιόχει κραδίαν.
p. 18. ἐν πυρὶ γενναθεὶς στέργεις φλόγα τὰν ἐν Ἔρωτι,
καί με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
ἦ προδότας κοὐ πιστὸς ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τἀμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

Digitized by Google

LVIII.

T. I.

Οὔ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, ναὶ Κύπριν, ἁλώσει
ὦ δύσερως, ἰξῷ πυκνὰ προσιπταμένη;
ȣ̓κ ἐβόων; εἷλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
σπαίρεις; αὐτὸς Ερως τὰ πτερά σȣ δέδεκε,
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔῤῥαινε λιπόπνȣν,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
ἆ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρὸς αἴθῃ,
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ερωτα
ἔτρεφες, ȣ̓κ ᾔδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
ȣ̓κ ᾔδεις· νῦν γνῶθι καλῶν ἄλλαγμα τροφείων,
πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦθ' εἵλȣ· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
ὧν ἔδρασας, ὀπτῷ καιομένη μέλιτι.

LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλάκι καίῃς,
φεύξετ', Ερως· καὐτὴ, σχέτλι', ἔχει πτέρυγας.

LX.

Οἶδ', ὅτι μοι κενὸς ὅρκος, ἐπεί σέ γε τὴν φιλάσωτον
μηνύει μυρόπνȣς ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος.
μηνύει ἄγρυπνον μὲν ἰδȣ̀ βεβαρημένον ὄμμα,
καὶ σφιγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.
ἔσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος, p. 19.
πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτȣ γυῖα σαλευτὰ φορεῖς.
ἔῤῥε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ φιλόκωμος
πηκτὶς, καὶ κροτάλων χειροτυπὴς πάταγος.

Digitized by Google

T. I. LXI.

Ἄγγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδοὺ πάλι δεύτερον αὐτῇ
καὶ τρίτον ἄγγειλον Δορκὰς ἅπαντα· τρέχε.
μηκέτι μέλλε, πέτου — βραχύ μοι, βραχὺ Δορκὰς ἐπίσχες.
Δορκὰς, ποῖ σπεύδεις, πρίν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
πρόσθες δ' οἷς εἴρηκα πάλαι — μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.
μηδὲν ὅλως εἴπῃς — ἀλλ' ἴθι πάντα λέγε·
μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκὰς
ἐκπέμπω; σύν σοι καὐτὸς, ἰδοὺ, προάγω.

LXII.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκάς· ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα
ἥλως· οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

LXIII.

Ἔγνων, οὔ μ' ἔλαθες. τί θεούς; οὐ γάρ με λέληθας.
ἔγνων· μηκέτι νῦν ὄμνυε· πάντ' ἔμαθον,
ταῦτ' ἦν, ταῦτ' ἐπίορκε; μόνη σὺ πάλιν, μόνη ὑπνοῖς;
ὦ τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι φησὶ, μόνη.
οὐχ ὁ περίβλεπτος παρεκέκλιτο, καί μιν ἐπείδω;
ἔῤῥε κακὸν κοίτης θηρίον, ἔῤῥε τάχος.
καίτοι σοι δώσω τερπνὴν χάριν. οἶδ', ὅτι βούλει
κεῖνον ὁρᾶν. αὐτοῦ δέσμιος ὧδε μενεῖ.

p. 20. LXIV.

Ἄστρα, καὶ ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη,
καὶ Νὺξ, καὶ κώμων σύμπλανον ὀργάνιον,
ἆρά γε τὴν φιλάσωτον ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀθρήσω
ἄγρυπνον, λύχνῳ πολλ' ἀποδαιομένην;

Digitized by Google

ἤ τιν᾽ ἔχει σύγκοιτον; ἐπὶ προθύροισι μαράνας T. I.
δάκρυσιν ἐκδήσω τοὺς ἱκέτας στεφάνους,
ἓν τόδ᾽ ἐπιγράψας· Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύστης
σῶν κώμων, στοργῆς σκῦλα τάδ᾽ ἐκρέμασε.

LXV.

Ὦ πλόκαμον Δημοῦς, ὦ σάνδαλον Ηλιοδώρας,
ὦ τὸ μυρόρραντον Τιμαρίου πρόθυρον,
ὦ τρυφερὸν μείδημα βοώπιδος Αντικλείας,
ὦ τοὺς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας στεφάνους.
οὐκέτι σοι χρυσέη φαρέτρη πτερόεντας ὀϊστοὺς
κρύπτει, Ερως· ἐν ἐμοὶ πάντα γὰρ ἐστι βέλη.

LXVI.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπναπάτην,
ναὶ πάλιν Ισιάδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάγρυπνον
λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
βαιὸν ἔχω τό γε λειφθὲν, Ερως, ἐπὶ χείλεσι τραῦμα·
εἰ δ᾽ ἐθέλεις, καὶ τοῦτ᾽, εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι.

LXVII.

Κῦμα τὸ πικρὸν Ερωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
Ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται. p. 21.
ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;

LXVIII.

Ναὶ τὰν νηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
ἔστι καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ Τρυφέρα τρυφερά.

Digitized by Google

T. I. LXIX.

Α φίλερως χαροποῖς Ἀσκληπιὰς, οἷα γαλήνης,
ὄμμασι συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

LXX.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς Καλλίςιον, ὦ ξένε, φήσεις·
ἤλλακται διπλῦν γράμμα Συρηκόσιον.

LXXI.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, συνίςορας ὔτινας ἄλλυς
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἱλόμεθ' ἀμφότεροι.
χὡ μὲν ἐμὲ ςέρξειν, κεῖνον δ' ἐγὼ ὔ ποτε λείψειν
ὠμόσαμεν· κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι·
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

LXXII.

Ὀρθροβόας δυσέρωτι κακάγγελε, νῦν τρισάλαςε,
ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῆ κέλαδον,
γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τῦτ' ἔτι νυκτὸς
καὶ τὸ φιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἁδὺ γελᾷς ὀδύναις.
ἆδε φίλα θρέπτειρα χάρις; καὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
ἔσχατα γαρύεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

p. 22. LXXIII.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀςραγάλοις, τὐμὸν Πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ἔρως.

LXXIV.

Ηὖς ἄγγελε χαῖρε Φαεσφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις
Ἕσπερος, ἣν ἀπάγεις, λάθριος αὖθις ἄγων.

Digitized by Google

LXXV. T. I.

Εἰς Τιμάριον ἑταίραν.

Καὐτὸς Ἔρως ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι, Τιμάριον.

LXXVI.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἠϊθέους φλόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίου,
τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλος. ἦ τόδε καινὸν
θάμβος ὁρῶ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

LXXVII.

Οὐκέτι Τιμάριον τοῦ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίῃ·
ἀλλ' ἐπὶ μὲν νώτοιο μετάφρενον, ὡς κέρας ἱστῷ,
κυρτοῦται, πολιὸς δ' ἐκλέλυται πρότονος.
ἱστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν,
ἐκ δὲ σάλου στρεπτὰς γαστρὸς ἔχει ῥυτίδας.
νέρθε δὲ πάνθ' ὑπέραντλα νεὼς, κοίλη δὲ θάλασσα
πλημμύρει, γόνασιν δ' ἔντρομός ἐστι σάλος,
δύστανός γ' ὃς ζωὸς ἔτ' ὢν Ἀχερουσίδα λίμνην
πλεύσετ' ἄνωθ' ἐπιβὰς γραὸς ἐπ' εἰκοσόρου.

LXXVIII. p. 33.

Εἰς Φανίον ἑταίραν.

Οὔ μ' ἔτρωσεν Ἔρως τόξοις, οὐ λαμπάδ' ἀνάψας,
ὡς πάρος, αἰθομένην θῆκεν ὑπὸ κραδίᾳ.

LXXVII. 3. Scr. ἱςῷ.

Digitized by Google

T. I. σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μοροφεγγὲς
φανίον, ἄκρον ἐμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.
ἐκ δέ με φέγγος ἔτηξε. τὸ δὲ βραχὺ φανίον ὤφθη
πῦρ ψυχῆς τῇ 'μῇ καιόμενον κραδίᾳ.

LXXIX.

Εσπευδον τὸν Ερωτα φυγεῖν. ὁ δε βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσὰ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἴς με λαθὼν ἔβαλεν.
ἐκ δὲ φλογὸς πάντη μοι ἐπέδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοί. μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίῃ.

LXXX.

Εὔφορτοι νᾶες πελαγίτιδες, αἳ πόρον Ελλης
πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέαν,
ἤν που ἐπ' ἠϊόνων Κῴαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
Φανίον ἐς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
τοῦτ' ἔπος ἀγγείλασθε· Καλὴ νυξ, σός με κομίζει
ἵμερος οὐ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
εἰ γὰρ τοῦτ' εἴποιτ', εὖ ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
οὔριος ὑμετέρας πνεύσεται εἰς ὀθόνας.

p. 24.

LXXXI.

Εἰς Δημὼ ἑταίραν.

Ορθρε, τί μοι δυσέραστε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπέστης,
ἄρτι φίλας Δημοῦς χρωτὶ χλιαινομένῳ;

LXXX. 6. cod. παιζοπόρον.

εἴθε πάλιν στρέψας ταχινὸν δρόμον Ἕσπερος εἴης, T. I.
ὦ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.
ἤδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήνην Διὸς ἦλθες
ἀντίος, οὐκ ἀδαὴς δ' ἐσσὶ παλινδρομίης.

LXXXII.

Ὄρθρε, τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον ἑλίσσῃ,
ἄλλος ἐπεὶ Δημοῦς θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι;
ἀλλ' ὅτε τὰν ῥαδινὰν κόλποις ἔχον, ὠκὺς ἐπέστης,
ὡς βάλλων ἐπ' ἐμοὶ φῶς ἐπιχαιρέκακον.

LXXXIII.

Δημὼ λευκοπάρειε, σὲ μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα
τέρπεται· ἁ δ' ἐν ἐμοὶ νῦν στενάχει κραδία.
εἰ δέ σε σαββατικὸς κατέχει πόθος, οὐ μέγα θαῦμα·
ἐστὶ καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ἔρως.

LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἑταίραν.

Ζηνοφίλα κάλλος μὲν Ἔρως, σύγκοιτα δὲ φίλτρα
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίαν παρέδειξεν ἑταίραν;
τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;
ἦ ῥ' ἐτύμως ὅδ' ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον p. 25.
δῶρα διδοὺς, καὐτὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

Ἁδυμελεῖς Μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν Πειθοῖ, καὶ Ἔρως καλὸς ὑφηνιόχῳ,

Digitized by Google

T. I. Ζηνοφίλα, σοὶ σκῆπτρα Πόθων ἀπένειμαν, ἐπεί σοι
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

LXXXVII.

Ἁδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Αρκάδα, πηκτίδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, τι λίγει', ἁδὺ κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντη με περιστείχουσιν Ερωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἁ γάρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις, ἢ . . . τί λέγω; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

Εὕδεις Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος. εἴθ' ἐπί σοι νῦν
ἄπτερος εἰσήειν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,
ὡς ἐπί σοι μηδ' οὗτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων,
φοιτήσῃ, κατάθω δ' αὐτὸς ἐγώ σε μόνος.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν στεφάνωμα συνεύνᾳ
Ζηνοφίλᾳ, τρισσᾶς σύμβολα καλλοσύνας·
ἁ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον, ἁ δ' ἐπὶ μορφᾶς
ἵμερον, ἁ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.
τρισσάκι σεῦ δὲ μόνας καὶ ἁ Κύπρις ὥπλισεν εὐνὰν,
καὶ Πειθὼ μύθους, καὶ γλυκὺ κάλλος Ερως.

p. 26. XC.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροις
Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε·

LXXXIX. 5. cod. καὶ Κύπριδος ὤλεσεν.

Digitized by Google

Ἄγρυπνος μίμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλούντων T.I.
εὕδεις. εἶα, πέτευ· ναὶ φιλόμουσε, πέτευ.
ἥσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας
κινήσεις ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
ἢν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ στέψω σε λέοντος,
κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

XCI.

Κηρύσσω τὸν Ἔρωτα, τὸν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ᾤχετ' ἀποπτάμενος.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκὺς, ἀθαμβὴς,
σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα, φαρετροφόρος.
πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος· οὔτε γὰρ Αἰθὴρ,
οὐ Χθὼν φησι τεκεῖν τὸν θρασὺν, οὐ Πέλαγος.
πάντῃ γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. ἀλλ' ἐσορᾶτε
μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
καίτοι κεῖνος, ἰδοὺ, περὶ φωλεόν. οὔ με λέληθας
τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

XCII.

Ἤδη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα.
ἤδη δ' ἡ φιλέραστος, ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, Πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.
λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;
ἁ γὰρ παῖς κρέσσων ἁδυπνόων στεφάνων.

XCIII. p.27.

Ὀξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
σίφωνες, νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα,

Digitized by Google

T. I. βαιὸν Ζηνοφίλαν, λίτομαι, πάρεϑ' ἥσυχον ὕπνον
εὕδειν, τἀμὰ δ' ἰδὲ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί πρὸς ἠλακάτην αὐδῶ; καὶ ϑῆρες ἄτεγκτοι
τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ ϑρέμματα, λήγετε τόλμης,
ἢ γνώσεσϑε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηϑε· λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Ζηνοφίλας ψαύει τῶ λαλίω στόματος.
ὄλβιον· εἴϑ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χείλεα ϑεῖσα
ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

XCV.

Πωλείσϑω, καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καϑεύδων.
πωλείσϑω. τί δ' ἐμοὶ τὸ ϑρασὺ τῶτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρεπτον, ἀείλαλον, ὀξὺ δεδορκὸς,
ἄγριον, ὐδ' αὐτῇ μητρὶ φίλῃ τιϑασόν·
πάντα τέρας. τοίγαρ πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλως
ἔμπορος ὠνεῖσϑαι παῖδα ϑέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσετ', ἰδὲ, δεδακρυμένος. ὔτι σε πωλῶ,
ϑάρσει· Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

p. 28.

XCVI.

Εἰς Ἡλιοδώραν ἑταίραν.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

XCVII. T. I.

Σφαιριστὰν τὸν Ἔρωτα τρέφω· σοὶ δ', Ἡλιοδώρα,
βάλλει τὰν ἐν ἐμοὶ παλλομέναν κραδίαν.
ἀλλ' ἄγε συμπαίκταν δέξαι Πόθον· εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με
ῥίψαις, οὐκ οἴσω τὰν ἀπάλαιστρον ὕβριν.

XCVIII.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας·
εἰπὲ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.
καί μοι τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα,
μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει στέφανον.
δακρύει φιλέραστον ἰδοὺ ῥόδον, οὕνεκα κείναν
ἄλλοθι, κοὐ κόλποις ἡμετέροις ἐσορᾷ.

XCIX.

Ἔγχει τᾶς Πειθοῦς καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας,
καὶ πάλι τᾶς αὐτᾶς ἀδυλόγω Χάριτος.
αὐτὰ γάρ μί' ἐμοὶ γράφεται θεὸς, ἇς τὸ ποθεινὸν
οὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι.

C.

— — — — — —
— — — —

ἅρπασται· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἴη,
τίς τόσον ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην;
ἅπτε τάχος πεύκας, καὶ . . . τίς κτύπος; Ἡλιοδώρας. p. 29.
βαῖνε πάλιν στέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδία.

C. 1. Cod. τίς τόσσος ε. α. εἶναι τίς τόσος — Forte ſcr. ἁρπάσεται — τ. τ. ἐπαιχμάσαι —

Digitized by Google

T. I. CI.

Τρηχὺς ὄνυξ ὑπ' Ερωτος ἀνέτραφες Ηλιοδώρας.
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

CII.

Εν τόδε, παμμήτειρα θεῶν, λίτομαί σε, φίλη Νὺξ,
ναὶ λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νὺξ,
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ηλιοδώρας
θάλπεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος,
κοιμάσθω μὲν ὁ λύχνος· ὁ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης
ῥιπτασθεὶς κείσθω δεύτερος Ενδυμίων.

CIII.

Ω Νὺξ, ὦ φιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ηλιοδώρας,
καὶ σκολιῶν ὄρθρων κνίσματα δηξιχαρῆ,
ἆρα μένει στοργῆς μοι λείψανα, χ' ὅττι φίλησα
μνημόσυνον ψυχρᾷ θάλπετ' ἐν οἰκεσίᾳ;
ἆρά γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, κἀμὸν ὄνειρον
ψυχαπάτην στέρνοις ἀμφιβαλοῦσα φιλεῖ;
ἢ νέος ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια; μήποτε λύχνε
ταῦτ' ἐσίδοις, εἴης δ' ἧς παρέδωκα φύλαξ.

CIV.

Ο στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ηλιοδώρας·
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

CV.

p. 30. Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλὴν ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

CIII. 2. Cod. δακιχαρῆ. 4. Scr. ἐνὶ κλισίᾳ.

πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον T. I.

πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,

ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβότρυος Ἡλιοδώρας

εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

CVI.

Ναὶ τὸν Ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν Ἡλιοδώρας

φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λατοΐδεω κιθάρας.

CVII.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον Ἡλιοδώραν

νικάσειν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

CVIII.

Ἀνθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας

ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;

ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δυσύποιστον

πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον Ἔρωτος ἔχει;

ναὶ δοκέω, τοῦτ' εἶπας· ἴθι φιλέραστε, παλίμπους

στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἴδαμεν ἀγγελίην.

CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονὸς, Ἡλιοδώρα,

δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς Ἀΐδαν,

δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ

σπένδω νᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.

οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος p. 31.

αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν.

αἶ αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν Ἅιδας,

ἅρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

Digitized by Google

T.I. ἀλλά σε γουνοῦμαι, γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι.

CX.

Εἰς τὸ Εαρ. εἰδύλλιον.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
p. 32. καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,

καὶ

CX. 4. Cod. Vat. ἐκόμισσε.

καὶ μέλπει πετεηνὰ, καὶ ὠδίνοσι μέλισσαι, T. I.
πῶς ἐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

CXI.

Ηχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,
ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλος.
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις,
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγȣ τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,
ὄφρα φυγὼν τὸν Ερωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

CXII.

Ακρὶς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνȣ,
ἀκρὶς, ἀρȣραίη Μȣ̃σα, λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ ποθεινὸν,
ἐγκρȣ́ȣσα φίλοις ποσσὶ λάλȣς πτέρυγας,
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόματι σχιζομένας ψεκάδας.

CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κȣ̃ρος,
νίψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλινδόμενον.
τȣ̃νεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος. ἢν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

T. I. p. 33.

CXIV.

Ἄνθεμά σοι Μελέαγρος ἑὸν συμπαίκτορα λύχνον,
Κύπρι φίλη, μύστην σῶν θέτο παννυχίδων.

CXV.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, πανaισχίστην τέρψιν Ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτε τι πήληξ
ἄλλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἄρηρε σάκος.
ἀλλ' αὔτως γανόωντα καὶ ἀστυφέλικτα σιδάρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα·
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου.

CXVII.

Ταντάλι παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας·
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάδεσμον, ἰώ, βαρυπενθέσι Φοίβου
γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

CXV. 1. Editt. περὶ τοῖς θρ. Suid. ed. pr. θνητῶν θρ. ἀν. epitheton quoddam voci θριγκοῖς congruum deeſſe videtur. θνητῶν eſt in omnibus codd. quod vir quidam doctus in marg. Scal. male mutavit in θνητά. Br. in Lectt. p. 51.

Digitized by Google

ὧ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω; T.I.
αἴ, αἴ, πλημμύρει παρθενικαῖσι φόνος.
ἃ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γούνασιν, ἃ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλιται. ἃ δ' ἐπὶ γᾶς, ἃ δ' ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἃ δ' ἐπ' οἰστοῖς p. 34.
πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁράᾳ.
ἃ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα νῦν ὑπὸ θάμβευς
μάτηρ σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

CXVIII.

Ὤνθρωφ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μοῦνος ἀνευρών,
φημὶ τάδ' ἐς πάτραν κρείσσονα καὶ σοφίης.
λὰξ γὰρ καὶ κοτέων, Ἀσίᾳ, ξένε, δύσφρονας ἄνδρας
ὑλάκτευν· λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.
οὐκ ἀπ' ἐμεῦ; μὴ τρηχύς· ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πείσῃ
τρηχύτερον. πάτρης χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

CXIX.

Εἰς τὰς Λυκαμβίδας.

Δεξιτερὴν Ἀΐδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀῤῥήτου δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἐσμὲν καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα, γυναικεῖον ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

CXVIII. 3. Cod. λ. γ. ἐγὼ καὶ τὸ κίων ἀσίῳ ξένε δ. α. unde melius ſcripſiſſem: λ. γ. ἐγὼ κοτέων Ἀσίᾳ, ξ.

CXX.

T. I. Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, ὠατόεντα λαγὼν
ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἁ γλυκερόχρως
Φανίον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
p. 35. οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψε νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾷν κοίτης γειτονέοντα τάφον.

CXXI.

Παμμῆτορ γῆ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

CXXII.

α Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β Φίλαυλος
Εὐκρατίδεω. α ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; β Θριασεύς.
α ἔζησας δὲ τίνα στέργων βίον; β οὐ τὸν ἀρότρου,
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν· τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον.
α γήραϊ δ', ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; β ἤλυθον Αιδαν
αὐτοθελεὶ, κείνων γευσάμενος κυλίκων.
α ἦ πρέσβυς; β καὶ κάρτα. α λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὴ
σύμφωνον πινυτῷ σχόντα λόγῳ βίοτον.

CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Αντιπάτρου Σιδωνίου ποιητοῦ, ἐφ' ᾧ σύνθημα ἦν ἀλέκτωρ, καὶ φοίνικος κλάδος, καὶ ἀστράγαλος.

Αστάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ
ἔστα, καλλαίνᾳ σκαπτοφόρος πτέρυγι;

Digitized by Google

ποσσὶν ὑφαρπάζων Νίκας κλάδον· ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς T. I.
βαθμῖδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος;
ἦ ῥά γε νικάεντα μάχᾳ σκαπτοῦχον ἄνακτα
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
πρὸς δὲ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῷ
ὄρνιθος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
οὐ δοκέω· σκᾶπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις p. 36.
ἀθλοφόρον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον.
οὐ ψαύω καὶ τῇδε· τί γὰρ ταχὺς εἴκελος ἀνὴρ
ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τὠτρεκὲς ἐφρασάμαν.
φοίνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ, μεγαυχῆ
ματέρα Φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·
ὄρνις δ', ὅττι γεγωνὸς ἀνὴρ, καί που περὶ Κύπριν
πρᾶτος, κἠν Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέτας.
σκᾶπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνάσκειν δὲ πεσόντα
οἰνοβρεχῆ, προπετὴς ἐννέπει ἀστράγαλος.
καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὔνομα πέτρος ἀείδει,
Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων.

CXXIV.

Οἰκτρότατον μάτηρ, σε, Χαρίξενε, δῶρον ἐς Ἀιδαν,
ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἁνίκ' ἀπ' οἴκων
ἅλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν.
πένθος δ', οὐχ Ὑμέναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,
αἶ αἶ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα
Σπειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

T. I. τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνῶς πευθομένοις ἐλεεῖν.

CXXV.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Αΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο, παρθενίας ἅμματα λυομένα.
ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·
p. 37. ἠῷος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δ' Ὑμέναιος
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχευν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

CXXVI.

Ἀτρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα
καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν·
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών·
Κῶς δ' ἐρατὴ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσὶ, ΣΕΛΟΜ· εἰ δ' οὖν σύ γε Φοῖνιξ,
ΑΥΔΟΝΙΣ· εἰ δ' Ἕλλην, ΧΑΙΡΕ. τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

CXXVII.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δ' ἐμὲ τεκνοῖ
Ἀτθὶς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα Μενιππείαις συντροχάσας Χάρισιν.

Digitized by Google

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα, κόσμον T. I.
ναίομεν· ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε Χάος.
πουλυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
γήρως γὰρ γείτων, κἀγγύθεν Ἀΐδεω.
ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

CXXVIII. p. 38.

Αἰνιγματῶδες. ὅτι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν του παλαιου ἥρωος Μελεάγρου τὸν ἑαυτου τάφον οὕτως ἐκόσμησεν σιβύνῃ καὶ κάπρου δέρματι.

Πτανέ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα;
καὶ τίς ἐών, στάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ Ἔρωτ' ἐνέπω σε. τί γάρ; νεκύεσσι πάροικος
Ἵμερος; αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Κρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ
κεῖνος μὲν τριγέρων· σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
ἀλλ' ἄρα, καὶ δοκέω γάρ, ὁ γᾶς μὲν ἔνερθε, σοφιστὰς
ἐστί· σὺ δ', ὁ πτερόεις, τοὔνομα τοῦδε λέγεις.
ἐν προβολᾷ δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας, ἔς τε γέλωτα
καὶ σπουδὰν, καί που μέτρον ἐρωτογράφον.
καὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἔρωτι,
καὶ Χάριτας Σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρμόσαο.

CXXIX.

Ἀπύματον καμπτῆρα καταγγέλλουσα κορωνὶς,
ἑρκοῦρος γραπταῖς πιστοτάτα σέλισι,

Digitized by Google

T.I. φαμὶ τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἓν ἄμοργμον
ὑμνοθέταν βύβλῳ τᾷδ' ἐνελιξάμενον
ἐκτελέσαι Μελέαγρον, ἀείμνηστον δὲ Διοκλεῖ
ἄνθεσι, συμπλέξαι μουσοπόλον στέφανον.
οὖλα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοισιν ἀώτοις
σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

p. 40.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες· οὐδέ τις αὐτῶν
μεμνόμενος, θαλίῃς τέρψεται οὔτε πότοις.
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν.
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε, γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

II.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

III. T. I.

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
  ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς ἐκείνη
  ἐῤῥέτω. ἐξαῦθις κτήσομαι οὐ κακίω.

IV. p. 41.

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαὶ
  σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Αρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
  ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίας δουρικλυτοί.

V.

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
  φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
  νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

VI.

Θρηνῶν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς, λέγει μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν,

Εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ηφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπολήθη.

VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι· οὔτε κάκιον
  θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

Digitized by Google

T. I. VIII.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρη, κυριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

IX.

Οὐ φιλέω μέγαν ςρατηγὸν,
ὐδὲ διαπεπλεγμένον,
p. 42. ὐδὲ βοςρύχοισι γαῦρον,
ὐδ' ὑπεξυρημένον.
ἀλλά μοι εἴη ῥαιβὸς,
ἀσφαλῶς βεβηκὼς,
καὶ ἐπινοήμασι δασύς.

X.

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τῦ πολυχρύσυ μέλει.
ὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος, ὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' ὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
ἀπόπροθεν γάρ ἐςιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

XI.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Λεπτίνεω πάϊ,
γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

XII.

Καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασι.

IX. 2. Scr. διαπεπλιγμένον.

IX. 5. Scr. ἀλλὰ μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥαιβὸς, ἀσφ. βεβ. Ποσσὶ, καρδίας τε πλέως, καὶ ἐπιν. δ.

XI. 1. Menag. ſuſp. τ. ἀ. νοῦς, ὦ Γ., παῖ Λεπτίνεω —

XIII. T. I.

Γλαῦκε ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεὸν ὀρφνὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

XIV.

Θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἄνεχε, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλῶς. καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο. p. 43.
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

XV.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι, καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά.
καὶ βίου χρήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρήορος.

XVI.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ οὐκ ἄπιστα πάντα κἠπίελπτα γίνεται
ἀνδράσιν; μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,

XV. 4. κινοῦσ' ap. Stob.

T. I. μηδ' ἵνα δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
εἰνάλιον, καί σφι θαλάσσης ἠχήεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

XVII.

Ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργα
ἐπ' ἀνθρώπους ὁρᾷς λεωργά τε κἀθέμιστα.

XVIII.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

p. 44. XIX.

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καίπερ εὔφημος θανὼν
γίνεται. χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζωοῦ διώκομεν
ζωοὶ ἀνθρώπων. κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

XX.

Κλῦθ' ἄναξ Ηφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
ἵλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷά περ χαρίζεαι.

XXI.

Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ
τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών·

Ηδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής.

XXII.

Ἀρχίλοχος ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν.
περὶ γοῦν τῆς Θάσου, ὡς ἥσσονος, φησίν·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος,
οὐδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

XVI. 7. Scr. μ. ἐὰν δ.

Digitized by Google

XXIII. T. I.

Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τἀναντία φρονούσης οὐ κακῶς εἶπε·

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέουσα χειρὶ,
τῇ ἑτέρῃ δὲ πῦρ.

XXIV.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεὶς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

XXV. p. 45.

Εἰ γὰρ ὣς
ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θίγειν.

XXVI.

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελὴς, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

XXVII.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

XXVIII.

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροίξεται.

XXIX.

Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· τέρψεαι δ' ἀκούων·
φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

XXX.

Ἤμβλακον, καί πού τιν' ἄλλον ἥδ' ἄτη κιχήσατο.

XXXI.

Ἔρξω·
ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

Digitized by Google

T. I.

XXXII.

Νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

XXXIII.

Αλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

p. 46.

XXXIV.

Οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐὖσ' ἠλείφετο.

XXXV.

Εσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος
καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα, διθύραμβον, οἴνῳ
συγκεραυνωθεὶς φρένας.

XXXVII.

Εχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

XXXVIII.

Αἶνός τις ἐς' ἀρχαῖος ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ τε κᾀετὸς
ξυνωνίην ἔθεντο.

XXXIX.

Ερέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
ἀχνυμένη σκυτάλη

— — — — —
— — —

Digitized by Google

πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς T. I.
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

XL. p. 47.

Βοῦς ἐστιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνὸς, ἔργων ἴδρις.

XLI.

Ἵστη κατ' ἠκὴν κύματός τε κἀνέμου.

XLII.

Ἔλπομαι,
πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων.

XLIII.

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
ὑπερκρεμάσθω τῆσδε νήσου.

XLIV. Lect. p. 236

Ὥσπερ πρὸς αὐλὸν βρῦτον ἢ Θρήϊξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδ' ἔην πονευμένη.

XLV.

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας·
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφάη.

Lect. p. 327.

ΑΡΙΟΝΟΣ ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΥ.

I.

Ὕψιστε θεῶν, πόντιε,
χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
βράγχιοι περὶ δή σε πλωτοὶ θῆρες
χορεύουσιν ἐν κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι,
σεισμοὶ φριξαύχενες,
ὠκύδρομοι σκύλακες,
φιλόμουσοι δελφῖνες,
ἔναλ' ἀθύρματα κουρᾶν
Νηρηΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ
Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπόρευσαν,
πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κυρτοῖσι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον,
φῶτες δόλιοι, ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου
γλαφυρᾶς νεὼς εἰς οἶδμα
ἁλιπορφύρου λίμνας ῥίψαν.

II.

II. Lectt. p. 328.

Επὶ τῷ ἀναθήματι ἐπὶ Ταινάρῳ.

Αθανάτων πομπαῖσιν Αρίονα Κύκλεος υἱὸν
ἐκ Σικελᾶ πελάγυς σῶσεν ὄχημα τόδε.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ. T. II. p. 294.

Ανδρὶ μὲν Ιππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ Πόδαργος·
καὶ κυνὶ Θήραργος· καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱὸς·
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν Αρη συνάγων.

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

I. (II.) T. I. p. 55.

Παιδνὴ ἄφωνος ἐοῖσα τάδ' ἐννέπω, ἤν τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατῦς ἀνέθηκεν Αριςὼ
Ερμοκλείδαο τῶ Σαοναϊάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾆ συ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

I. 1. Cod. παῖδες α. ε. τάτ' ἐνν. αἴ. Verſ. 3. Cod. Λατοῖ κ. ἀρίστα. Verſ. 4. Ἑρμοκλείταο τῶς ἀοναϊάδα.

Digitized by Google

T. I. II. (III.)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

III. (IV.)

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῖσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἇς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

p. 58. ΗΡΙΝΝΗΣ.

I.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῷστε Προμαθεῦ,
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μιτυληναίαν Ἠρίννης συνεταιρίδα.

Στᾶλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθοντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες,
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τὸ,
ὅττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
τήνῳ εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤριννʼ ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

Digitized by Google

III. T. I.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν.

Νύμφας Βαυκίδος ἐμμὶ· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
  ϛάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τῦτο λέγοις Αΐδα·
ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλά μευ ποθορῶντι
  ὠμοτάταν Βαυκῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Ὑμέναιος ὑφ' ἇς δόμον ἄγετο πεύκας
  τᾶδ' ἐπὶ καδεϛὰς ἔφλεγε πυρκαΐᾶς,
καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε γάμων μολπαῖαν ἀοιδὰν p. 59.
  ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο.

ΣΟΛΩΝΟΣ p. 75.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαϛον,
ὅρα μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων
κραδίῃ, φαιδρῷ προσενέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ.

III. 4. Cod. ἄμματα τὰν Β. Verſ. 5. Cod. ἐφ' ἇς. Verſ. 6. τάνδ'.

Digitized by Google

T. I p. 76.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
ΛΙΝΔΙΟΥ.

I.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔς' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἠέλιός τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

II.

Εἷς ὁ πατὴρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάςῳ
κοῦραι ἑξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι,
ἀθάναται δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄςρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

Digitized by Google

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΜΙΛΗΣΙΟΥ. T. I. p. 77.

I.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

II.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας·
τλήμονες, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.

III.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ.
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Αμαλθείας κέρας εἶναι.

IV.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνονται
φῦλα γυναικείων· ἣ μὲν κυνὸς, ἣ δὲ μελίσσης,
ἣ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἣ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη.
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἂρ κακὴ, οὔτε μὲν ἐσθλή.
ἡ δὲ κυνὸς, χαλεπή τε καὶ ἄγριος. ἡ δὲ μελίσσης,
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι, p. 78.
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

Digitized by Google

T.I. V.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου, τοπλέον γένος εὐγενὲς εἶναι

οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

VI.

Αλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι.

οἱ μὲν, ἐπερχομένου κακὸν ἀνέρος, ἐκλύσασθαι . . .

VII.

Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.

VIII.

Πολλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

IX.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου. πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον,

οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείσσων Νίνου ἀφραινούσης.

X.

T.II.p.522. Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. Λέριοι κακοί. οὐχ' ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·

πάντες. πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

T.I.p.116. ## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I. (LXIX.)

Αλκίμων σ', ὦ 'ριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων.

ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

Digitized by Google

II. (LXX.)

T. I.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος· ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

III. (LXXI.)

p. 117.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε. ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

IV. (LXXII.)

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

V. (LXXIII.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τὸν δ' ἄρ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

VI. (LXXIV.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Αναξαγόρας.

VII. (LXXV.)

Παιδὶ φιλοστεφάνου Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
μνᾶμα χοροῦ νίκας, υἱὸς Αρηϊφίλου.

VIII. (LXXVI.)

Ρυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς, Αθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

IX. (LXXVII.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον,
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Εχεκρατίδας.

Digitized by Google

T. I. p. 118. X. (LXXVIII.)

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις,
Ερμῇ τε κρείοντι καθέσσατο. τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀςῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

XI. (LXXIX.)

Τελλίᾳ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱὲ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος.
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

XII. (LXXX.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὗ τόδε σᾶμα.
Αρης δ' ὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

XIII. (LXXXI.)

Αβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Αγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαΐῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
ὐ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Αρης
ἠνάρισε ςυγερῆς ἐν ςροφάλιγγι μάχης.

XIV. (LXXXII.)

Καί σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότυ λαίλαπι χειμερίῃ.
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

p. 119. XV. (LXXXIII.)

Η τὸν θύρσον ἔχυσ', Ελικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·

Digitized by Google

ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι T.I.
κισσὸν, καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

XVI. (LXXXIV.)

Οὐ φίλος, ὃς κρατῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ p. 120.

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

I.

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένοντο υἷες,
ἡμίθεοι, ἄπονον οὐδὲ ἄφθιτον
οὐδ' ἀκίνδυνον βίον, ἐς γῆρας
ἐξίκοντο, τελέσαντες.

II.

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς
ὅττι γενήσεται,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσαν ἐσσεῖται
χρόνον, ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

II. v. Br. in Gnom. p. 315.

T.I. III.

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

IV.

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάναι χρόνος·
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ
παῦρα κακῶς ἔτεα.

p. 121. V.

Βιοτῆς μὲν γὰρ
χρόνος ἔστι βραχύς· κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

VI.

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

VII.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
βρέμῃ πνέων, κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ' ἀδιάντοισι
παρειαῖς, ἀμφί τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον. σὺ δ' ἀωτεῖς, γαλαθηνῷ τ'
ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ,
κυανέῳ τε δνόφῳ. τὺ δ' αὐαλέαν
ὕπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, πορφυρέᾳ
κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

Digitized by Google

εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν, T. I.
καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν
ὑπεῖχες οὖας, κέλομαι, εὗδε, βρέφος,
εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν.
ματαιοβουλία δέ τις φανείη,
Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ θαρσαλέον
ἔπος, εὔχομαι τεκνόφι δίκας μοι.

VIII. p. 122.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

IX. a

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ'
ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου ἐξ ὕδατος ἅλλοντο,
καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

IX. b

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενος φησίν·

Ὃς δουρὶ πάντας νίκασε νέους
δινάεντα βαλὼν Αναυρον ὕπερ,
πολυβότρυος ἐξ Ιωλκοῦ.
οὕτω γὰρ Ομηρος ἠδὲ Στησίχορος
ἄεισε λαοῖς.

X.

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ πίσυνος
Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον,
ἀενάοις ποταμοῖς,

Digitized by Google

T. I. ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς,
ἀελίου τε φλογὶ, χρυσᾶς τε σελάνας,
καὶ θαλασσαίαισι δίναις
ἀντιθέντα μένος στάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω·
λίθον δὲ καὶ βρότειοι παλάμαι θραύοντι.
μωροῦ φωτὸς ἅδε βουλά.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

XI.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ·
δεύτερον δὲ, φυὰν καλὸν γενέσθαι,
p. 123. πλουτέειν δ' ἀδόλως τρίτον· κ' ἔπειτα
τέταρτον, μετὰ τῶν φίλων συνηβᾷν.

XII.

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινός;
ἢ ποία τυραννίς;
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

XIII.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,
ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες.
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ
πόνῳ. ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς
ἐπικρέμαται θάνατος.
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος
οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅς τις τε κακός.

Digitized by Google

XIV. T. I.

Εϛι τις λόγος τὰν Ἀρετὰν ναίειν
δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοὰν χῶρον ἁγνὸν ἀμφέπειν.
ὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ῷ μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν
μόλῃ, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

XV.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ
πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, p. 124.
προγόνων δὲ μνᾶσις, ὁ δ' οἶτος
ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιῦτον
ὔτ' εὐρὼς, ὔθ' ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδοξίαν
Ελλάδος εἵλετο. μαρτυρεῖ δε Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
λελοιπὼς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

XV. a

Μαιάδος ὀρείας ἑλικοβλεφάρυ
κατὰ λόγον· αὐτὴ γὰρ Κυλλήνης ἐν
ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέκεθ'
Ερμῆν.

XIV. 4. Scr. ἐ π. 5. Scr. ἐδ' ᾧ — 6. Scr. ἵκοιτ' ἐς ἄ. ἀ.

T. I. XV. b

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα
πινύσκῃ Ζεὺς ἤματα τεσσαρακαίδεκα,
λαθάνεμόν τε μιν ὥραν
καλέουσιν ἐπιχθόνιοι, ἱερὰν
παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυόνος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ.

XVI. (XXII.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

XVII. (XXIII.)

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύραν πολυπίδακα ναιετάοντες
παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
p. 130. οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι, καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

XVIII. (XXIV.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

XV. b 2. Scr. πιτύσκῃ.

(XXIII.) 4. ap. Plutarch. ſic: οἳ ... καλλ. Reiske em. κρέσσονα καλλίστων.

Digitized by Google

XIX. (XXV.) T. I.

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

XX. (XXVI.)

Οἵδε οἱ τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρὶ, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ τρέψαντες, ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἱ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Ἀδράστου.
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

XXI. (XXVII.) p. 131.

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Ἀριστο-
γείτων Ἵππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἁρμόδιος.

XXII. (XXVIII.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

XXIII. (XXIX.)

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

XXIV. (XXX.)

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Digitized by Google

T. I. XXV. (XXXI.)

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,
οὐκ ἔτλη Σπάρτας ἡγεμόνας προλιπεῖν.

XXVI. (XXXII.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

p. 132. XXVII. (XXXIII.)

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

XXVIII. (XXXIV.)

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

XXIX. (XXXV.)

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

(XXXII.) 4. Cod. Vat. ἀγηράτῳ.

Digitized by Google

XXX. (XXXVI.) T. I.

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν
ἔσταθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

XXXI. (XXXVII.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεντο Λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

XXXII. (XXXVIII.) p. 133.

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηίων, ἕκτην δ' ἀπὸ χειρῶν
ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

XXXIII. (XXXIX.)

Ὦ ξεῖν', εὔυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου·
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς.
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

XXXIV. (XL.)

Ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἥψαμεν, ἀργαλέας μνάματα ναυμαχίας.
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίας μνᾶμ' ἐπέθηκε τόδε.

Digitized by Google

T.I. XXXV. (XLI.)

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλὰς
Ελλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

XXXVI. (XLII.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύναν.

XXXVII. (XLIII.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσα Μήδων
Παυσανίας Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκα τόδε.

p. 134. XXXVIII. (XLIV.)

Τόνδε ποθ' Ελλανες νίκας κράτει, ἔργῳ Αρηος
εὐτόλμῳ ψυχᾶς λάματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ελλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ελευθερίου.

XXXIX. (XLV.)

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον
παῖδας Δεινομένευς τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαρετίου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,
βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ελλησι χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

XL. (XLVI.)

Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
καὶ πολέμους θνατῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα,

Digitized by Google

οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλὰς ὀλέσαντες, T. I.
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

XLI. (XLVII.)

Οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταὶ, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

XLII. (XLVIII.) p. 135.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλώχινας ὀϊστοὺς
λοῦσεν φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψεκάδι.
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

XLIII. (XLIX.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

XLIV. (L.)

Οὕτω τοι μελίη ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

E 2

Digitized by Google

T. I. XLV. (LI.)

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

XLVI. (LII.)

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

p. 136. XLVII. (LIII.)

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,
ἣ πατρός τε, καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

XLVIII. (LIV.)

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,
οὔλης ἣ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
κἢν χθονὶ πεπτηὼς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

XLIX. (LV.) T. I.

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα,
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

L. (LVI.) p. 137.

Μνήμῃ δ' οὔ τινα φημὶ Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπρεπέος.

LI. (LVII.)

Ἕξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμώνιδες, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα.
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

LII. (LVIII.)

Ἦρχε μὲν Ἀδείμαντος Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ.
ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

Digitized by Google

T. I.

LIII. (LIX.)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ, Ξένι'· οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

LIV. (LX.)

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

LV. (LXI.)

Πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κακ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

p. 138.

LVI. (LXII.)

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους.
τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὔμμιν
Ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

LVII. (LXIII.)

Βοίδιον ἡ 'υλητρὶς καὶ Πυθιὰς, αἵ ποτ' ἐρασταὶ,
σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

LVIII. (LXIV.)

Εὐφρὼ καὶ Θαῒς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ανταγόρην, ἓν' ἑκάστη,
γυμνοὺς, ναυηγῶν ἥσσονας, ἐξέβαλον.
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγετε· Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

(LXIII.) 1. Scr. αἵ ποθ' ἑταῖραι.

LIX. (LXV.) T. I.

Η σεῦ καὶ φθιμένας λευκ' ὀςέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶςα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδαλος
Οσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

LX. (LXVI.)

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἅρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔςησα. μόναν δ' ἐμὲ φαμὶ γυναικῶν p. 139.
Ελλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν ςέφανον.

LXI. (LXVII.)

Γνῶθι Θεόκριτον προσιδὼν, τὸν Ολυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιςον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' ἐ χείρονα μορφᾶς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐςεφάνωσε πόλιν.

LXII. (LXVIII.)

Στοίβε παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ερμῇ, καλλικόμες ἐκ ἔλαθες Χάριτας,
ἐτ' Ακαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοςῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

LXIII. (LXIX.)

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ωλπις Αθανᾶς,
τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλὲς
τέσδε σὺν Ηφαίςῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Αφροδίτῃ
καλῷ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

(LXVIII.) 1. Cod. Στοίβε καί. Scr. Στροίβε παῖ.

Digitized by Google

T.I. LXIV. (LXX.)

Πύθια δὶς, Νέμεα δὶς, Ολύμπια ἐςεφανώθην
ȣ̓ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Ἀριςόδαμος Θράσιδος, Αλεῖος, πάλᾳ.

LXV. (LXXI.)

Ἀργεῖος Δάνδης ςαδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόκροτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ολύμπια δὶς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
p. 140. δύω δ' ἐν Ισθμοῖ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ·
τὰς δ' ἄλλας νίκας ȣ̓κ εὐμαρές ἐς' ἀριθμῆσαι.

LXVI. (LXXII.)

Πατρὶς μὲν Κορκύρα, Φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκȣ
υἱὸς, καὶ νίκη πὺξ δύ' Ολυμπιάδας.

LXVII. (LXXIII.)

Ισθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

LXVIII. (LXXIV.)

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, Εὐαγόρȣ, Πύθια πὺξ, Ρόδιος.

LXIX. (LXXV.)

Ανθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος, ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις ςεφάνȣς λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίȣ.

(LXXII.) 2. Scr. νικῶ.
(LXXV.) 4. Cod. ἑξήκοτ' ἀμφορεῖς.

Digitized by Google

Ισθμῷ δ' ἐν ζαθέῳ τρὶς ἐπισχερὼ, ὐδ' ἐγένοντο T. I.
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ, καὶ ἐν Αἰγίνᾳ, κρατερᾷ τ' Επιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιῦντι καὶ ςαδίῳ τά τε πέντε κρατήσας,
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

LXX. (LXXVI.)

p. 141.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ακαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ωραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θήκαντο. κεῖνυς δ' Αντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Αρίςων
Αργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ιππόνικος
Στρύθωνος υἱὸς, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεὶς,
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, Θεᾶν ἰοςεφάνων ἕκατι Μοισᾶν.

LXXI. (LXXVII.)

α Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; β Δωριεὺς ὁ Θούριος.
α ὐ Ρόδιος γένος ἦν; β ναὶ, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾷ δὲ χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βίᾳ.

(LXXV) 9. Cod. καὶ Νεμέᾳ.

Digitized by Google

T. I. LXXII. (LXXVIII.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὃς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας, εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

LXXIII. (LXXIX.)

Σῶσος καὶ Σωσὼ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθεὶς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

LXXIV. (LXXX.)

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσιαι δ' ἄρ' ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος·
p. 142. ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

LXXV. (LXXXI.)

ᵃΤίς ἅδε; ᵝΒάκχα. ᵃτίς δέ μιν ξέσε; ᵝΣκόπας.
ᵃτίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπας; ᵝΣκόπας.

LXXVI. (LXXXII.)

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

LXXVII. (LXXXIII.)

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

LXXVIII. (LXXXIV.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

LXXIX. (LXXXV.)

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ χερὶ, τόν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

Digitized by Google

LXXX. (LXXXVI.) T. I.

Ἰφίων τόδ᾽ ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσὶν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

LXXXI. (LXXXVII.)

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ᾽, εἰκόνι τῇδε
τίμησ᾽, εὐνοίης εὐσεβίης θ᾽ ἕνεκα.

LXXXII. (LXXXVIII.) p. 143.

Εὔχεο τοῖς δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον,
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

LXXXIII. (LXXXIX.)

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

LXXXIV. (XC.)

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ᾽ ἀτενιζόμενος.

LXXXV. (XCI.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ᾽ Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν,
Ξανθίππην Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ᾽ ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς ἕρμ᾽ ἔχων Κορίνθου.

(LXXXIX.) 2. alii χάρης.

Digitized by Google

T. I. LXXXVI. (XCII.)

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε, καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης,
ἄγκεα νιφομένᾳ ἀμφὶ Μεθουριάδων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς· οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

p. 144. LXXXVII. (XCIII.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέως, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

LXXXVIII. (XCIV.)

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

LXXXIX. (XCV.)

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ Μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

XC. (XCVI.)

Αἰδὼς καὶ Κλεόδαμον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον,
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν
Διφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

XCI. (XCVII.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυῤῥηνῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισε.

(XCII.) 4. Cod. ἀμφὶ δὲ θεριάδος. Scr. νιφομένας ἀ. Μολουριάδος.

XCII. (XCVIII.) T. I.

Τῶν αὐτῦ τις ἕκαςος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικοδίκυ δὲ, φίλοι καὶ πόλις ἥδε Πόλη.

XCIII. (XCIX.) p. 145

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

XCIV. (C.)

Φῆ ποτε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλυ ὔ ποτε λήσῃ,
ὔτ' ἀρετὴν ποθέων, ὔτε σαοφροσύνην.

XCV. (CI.)

Αἲ αἲ νῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγχίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατᾷ πὰρ νεότητι μένειν;
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κυριδίην ἄλοχον.

XCVI. (CII.)

Ενθάδε Πυθώνακτα κασιγνήτην τε κεκεύθει
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριςος ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

XCVII. (CIII.)

Ανθρωπ', ὐ Κροίσυ λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

(XCVIII.) 2. Cod. Vat. a pr. man. πολὴ et ſupra correctum πολλή.

T. I. οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη, κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

XCVIII. (CIV.)

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
p. 146. οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμόν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδέ τ' ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

XCIX. (CV.)

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὀξὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας. αὐτὰρ ἐκρύφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.
ἐν τις ἐμοιγ' αὐτῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

(CV.) 3. Athen. αὐτὰρ ἐκάμφθη.

C. (CVI.) T. I.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου, καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα, παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

CI. (CVII.)

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

CII. (CVIII.) p. 147.

Η γρηῦς Νικὼ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Αΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

CIII. (CIX.)

Ἑξάμετρος, καὶ οὗτος τροχαϊκὸς πεντάμετρος κατὰ μετάθεσιν τῆς λέξεως.

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε.
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

CIV. (CX.)

Οὕτω χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

CV. (CXI.)

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

CVI. (CXII.)

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο. τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.

T. I. αὐτὰρ ὁ πεπταμένῃ μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειρὶ,
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θὴρ
μεῖναι, ἀν' ὕλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείῃ
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Lect. p 25. CVII. (CXIII.)

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τρηχεῖαν ἄσιλλαν,
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερον.

T. III p. 329. ## ΦΙΛΙΑΔΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.

Ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν.

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

T. I. p. 148. ## ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.

I.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Ὤφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
κ' Ἀχέροντα· διά σε γὰρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κάκ' ἐστί.

II.

Digitized by Google

II. T. I.

Ομοιον τῷ Σιμωνίδυ, Μῦσά μοι Αλκμήνης.

Κηΐα με προσῆλθε φλυαρία ὐκ ἐθέλοντα.
ὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηΐα φλυαρία.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

I.

Κυανέη καὶ τύσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύῤῥηνον πατρίδα ῥυομένυς.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Οσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

II. T.II. p.523.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Αθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιςάμενος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ. T.II. p.523.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφυ ἀντιβολήσας,
Ησίοδ', ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.

Digitized by Google

T. I. p. 149. ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

I.

Θνητοῖς ὐκ αὐθαίρετοι
ὔτ' ὄλβος, ὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης,
ὔτε πάμφθερσις ςάσις·
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γᾶν
ἁ πάνδωρος Αἶσα.

II.

Εἷς ὕρος, μία βροτοῖσίν ἐςιν εὐτυχίας ὁδὸς,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.
ᾧ δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενὶ, τὸ δὲ
πᾶν ἦμάς τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
δάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

III.

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐς' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
μανύει χρυσόν·
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σοφίαν τε παγκρατὴς
ἐλέγχει ἀλήθεια.

Digitized by Google

V.

T. I. p. 150.

Ὧς δ' ἅπαξ εἰπεῖν,
φρένα καὶ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπῳ βιᾶται.

VI.

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε
πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

VII.

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

VIII.

Ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζήλῳ τύχᾳ
ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

IX.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,
πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδῶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεται βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων.
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
ἱστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτά,
ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὼς δάμναται, χαλκέων δ'
οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος p. 151.

Τ. Ι. ἀπὸ βλεφάρων, ἆμος ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαὶ,
παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

X.

Αἲ αἲ τέκος ἁμέτερον, μεῖζον ἢ πενθεῖν
ἐφάνη κακὸν, ἀφθέγκτοισιν ἶσον.

XI.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σευομένα κυλίκων
θάλπησι θυμόν· Κύπριδος
ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας,
ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις,
ἀνδράσι θ' ὑψοτάτω
πέμπει μερίμνας.
αὐτὸς μὲν πόλεων
κρήδεμνον λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις
μοναρχήσειν δοκεῖ.
χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε
μαρμαίρεσιν οἶκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα
νῆες ἄγεσ' ἀπ' Αἰγύπτε
μέγιςον πλῦτον,
ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

XII.

Εςη δ' ἐπὶ λάϊνον ὀδὸν,
(τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον) ὧδέ τ' ἔφασκ'.

IX. 10. Scr. ἆμος ὃς.

αὐτόματοι ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθυς T. I. p. 152.
ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

XIII.

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', ὔτε
χρυσὸς, ὔτε πορφύρεοι τάπητες,
ἀλλὰ θυμὸς εὐμενὴς, μῦσά τε
γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

XIV.

Οὐχ ἕδρας ἔργον, ὐδ' ἀμβολᾶς,
ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ιτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν
ἐλθόντας, ἁβρόν τι δεῖξαι.

XV.

Φάσωμεν πιςὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

XVI.

Ακέσωμεν ὲν πάλιν Βακχυλίδυ τῦ μελοποιῦ περὶ τῦ θείυ λέγοντος.

Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεικελίων νύσων εἰσὶ,
καὶ ἀναίτιοι, ὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

XVII.

Ετερος δ' ἐξ ἑτέρυ σοφὸς
τό τε πάλαι τό τε, νῦν. ὐδὲ γὰρ ῥᾶςον
ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν.

Digitized by Google

T. I. p. 153.

XVIII.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
ὁ δαίμων δῶκε πράσσοντας ἐν καιρῷ,
πολιοκρόταφον γῆρας ἱκνεῖσθαι,
πρὶν ἐγκύρσαι δύαις.

XIX.

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μοισᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

XX.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ΤΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
τοὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπολοισθε.

XIX. 2. Cod. Vat. Κρανναίων.

Digitized by Google

Σ Κ Ο Λ Ι Α
Τ.Ι. p. 154.

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.

I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἔχοντα δεῖ τόξον καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ,
διχόμυθον ἔχουσα κραδίῃ νόημα.

II. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Συνετῶν ἐστιν ἀνδρῶν,
πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,
προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται·
ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

IV.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται, p. 155.
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

Digitized by Google

T. I.

V.

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις
ἦν ἕκαστος, τὸ στῆθος
διελόντα γνῶναι, ἔπειτα
τὸν νοῦν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαν-
τ', ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

VI.

Αἶ αἶ Λειψύδριον προδοσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε, καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν, οἵων πατέρων κύρησαν.

VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Αρμόδιος κ' Αριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Αθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Αρμόδι', οὔ τι που τέθνηκας·
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Αχιλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶν Διομήδεα.

Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Αρμόδιος κ' Αριστογείτων,
ὅτ' Αθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ιππαρχον ἐκαινέτην.

p. 156. Αεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Αρμόδιε κ' Αριστόγειτον,

T. I.

ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιήσατον.

VIII.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας
μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, Βρομίαις ὀπαδὲ
Νύμφαις γελασίαις,
ἰὼ Πὰν ἐπ' ἐμαῖς
ταῖσδ' εὐφροσύναις ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος.
νικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου
ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

IX.

Παλλὰς Τριτογένεια, ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων τε, καὶ στάσεων,
καὶ θανάτων ἀώρων,
σύ τε καὶ πατήρ.

X.

Πλούτου μητέρ' Ολυμπίαν
ἀείδω Δήμητρα,
στεφανηφόροις ἐν ὥραις·
παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

Digitized by Google

Γ. I. p. 157. XI.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατὼ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλωνα,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν Ἄρτεμιν,
ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

XII.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητὰ,
λέγουσί σ' ἐς Τροίαν ἄριστον
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.
Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,
Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν
τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου,
γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

XIV.

Ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφη
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν,
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

p. 158. XV.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,
ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται· φράζευ μή σε βάλῃ.
τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

Digitized by Google

T. I.

XVI.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν,
μεγάλην ἔχει τιμὰν, ἔν τε βροτοῖς
ἔν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

XVII.

Ἔγχει κώθωνι, διάκονε,
μηδ' ἐπιλήθου, εἰ δὴ χρὴ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα,
συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο·
συσσωφρονήσω σώφρονι.

XIX.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν
Διονύσιον ἐς χορόν.
εἴθ' ἄπυρον καλὸν
γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη
καθαρὸν θεμένη νόον.

XX. p. 152.

Ἁ ὗς τὰν βάλανον
τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν
τὰν μὲν ἔχω, τὰν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

Digitized by Google

T. I.

XXI.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς
ταὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ
τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λόει.

XXII. ΥΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Εστι μοι πλοῦτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός.
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, τούτῳ
πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
τούτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι. τοὶ δὲ
μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,
πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμοὶ, κυνέοντι
δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

Υγίεια, πρεσβίστα μακάρων,
μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις, ἢ τεκέων,
τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις
p. 160. βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν·
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,

Digitized by Google

τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ· T. I.

σέθεν δὲ χωρὶς ὔ τις εὐδαίμων.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ. T. III. p. 329.

Εἰς ἑαυτόν.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν

οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκῦσι φέρειν.

ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·

νῦν δὲ χρόνῳ παρέχυσ', οἷς φθόνος ὐκ ἕπεται.

ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ T. I. p. 161.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·

αὐτὴ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων.

αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ, θαλίαι τε ἀνάκτων,

ἐξ ὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον

πτόρθον ἀνασχομένη, θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει·

αἰθέρος ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πύκινοι

παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

πρὶν δὲ σιωπῶσι. παυσάμενοι δὲ βοῆς

νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι

ξυνὸν τῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυὲς,

Digitized by Google

T. I. τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα, φιλοφροσύναι τε, χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν·
τοῦ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε, δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

II.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρύσης
οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
p. 162. σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ηρακλεῖ τ' Αλκμήνῃ τε,
Προκλέϊ, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή·
ὀρχείσθω τις· ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὅν τινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

III.

Ὣς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ,
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον.
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

IV.

Ενιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Αριάδνην Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ ὁ Χῖος Ιων ἐστὶ, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος λέγων·

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ T. I. p. 163.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ακρον ἰατρὸν Ακρων', Ακραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρυ,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
ἢ ἄλλως·
ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

II.

Παυσανίαν ἰατρὸν ἐπώνυμον, Αγχίτυ υἱὸν,
φῶτ' Ασκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,
ὃς πολλὺς μογεροῖσι μαραινομένυς καμάτοισι
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνας θαλάμων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ηλιος ἦν, ὦ παῖς, Εὐριπίδη, ὃς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλῦνθ' ἑτέραν
Βοῤῥᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' ὦ σοφὸς, ὃς τὸν Ερωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

T. II. p. 57. **ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.**

Επαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ικάρῳ, καὶ γυναικός τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς ἀγροὺς, δύο μὲν ἀῤῥένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα·

Ω τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ηλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους,
ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

T. I. p. 164. **ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ**

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

II.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι·
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

III.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ

Digitized by Google

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιὸς· T.I.

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε.

τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,

οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

IV.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.

V.

Ἴσθ' ὅση λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

VI. p. 165.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύ' ὀλέθρων

αἱροῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

VII.

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,

ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

VIII.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδοῦσαι

τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

IX.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας

δέξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.

Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανοπτήεσσαν ἔθηκε,

μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

VI. 1. Cod. Vat. ἐκ δύο λυτρῶν. unde ſcr. ἐκ δύο λυγρῶν.

Digitized by Google

T. I. X.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Ἢ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τᾷδ' ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

XI.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμην.

XII.

Ἅ ποτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐξαμένα,
p. 166. κουριδίους ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,
ἀνδρὸς ἀφὰρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης
Ἄρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δέ με Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἤσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

XIII.

Ἀτθὶ Κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
τέττιγ', ἀπτῆσιν δαῖτα φέρεις τέκεσι,
τὸν λάλον ἁ λαλόεσσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερόεσσα,
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον,
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασι.

XII. 7. Cod. χαλκίς.

XIII. 2. codd. Plan. τέττιγα, πτανοῖς.

Digitized by Google

T. I.

XIV.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρὴν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχυσα πυλῶν.
ὐκ ἔτι με σκάψει Τρωοφθόρα δύρατ' Ἀχαιῶν,
πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν ςόματι.

XV.

Βάκχυ μέτρον ἄριςον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιςον·
ἔςι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐςὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέςραπται μὲν Ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτυ.

XVI.

p. 167.

Ἐχθίςη Μύσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλὰς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μυσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον εὐψήκτῳ δῆξιν ἐπεισαγάγῃς.

XIV. 2. Cod. Vat. τὰν . . . . κλῃζομέναν.

XV. 3. Cod. Vat. κ. δὲ τρισὶν νύμφαισι τέταρτος.

T. I. # ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ενυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας συγγὰ καθᾶψε μάταν;
ἔντεά σοι γὰρ Ερωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δῖα
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Υμέναιον ἴθι.

p. 168. # ΣΙΜΜΙΟΥ

ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς Αχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσι.

II.

Ηρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσὲ,
ἑρπύζοις, χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πεταλὸν πάντη θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,

Digitized by Google

εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς T.I.

ἤσκησεν, Μυσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσαι οἶνον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος σενάχιζεν ἐπ᾽ ἄχθεϊ φόρτου ἑοῖο·
τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ᾽ ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ᾽ ὀλοφύρεαι, ἠΰτε κούρη;
εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπίϊστορ.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ T.I. p. 184.

ΕΙΣ ΛΥΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

Καλλιόπης θύγατερ πολυήγορε, φροντίδι δείξεις
εἴ τι φρονεῖς, σοφίης καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ᾽ ἕτερον,
δεῖ σ᾽ ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὕμνον,
δόντα καταφθιμένῳ καὶ τάφον ἀθάνατον,
ὃς τό τ᾽ ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

T.II.p.236. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Μνᾶμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

T.III.p.330. ΙΠΠΩΝΟΣ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ, Ο ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝΑΙ
ΤΩ ΜΝΗΜΑΤΙ ΤΩ ΕΑΥΤΟΥ.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησε Μοῖρα καταφθίμενον.

T.I. p.169. ΠΛΑΤΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς Ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
Οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

II.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων, ὡς διαβησομένη.

Digitized by Google

III. T. I.

Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς
ὦπται, καὶ πάντη πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
Θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
ὕστερον. οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

IV.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

V.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

VI. p. 170.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς Ἔρως.
ἆ δειλοὶ, νεότατος ὑπαντιάσαντες ἐκείνης
πρωτοβόλου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

VII.

Η σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐραστῶν
ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

VI. 2. reſtitue Athen. lect. πικρὸς (ſ. δριμὺς) ἔπεστιν Ἔρως. Verſ. 3. Vat. cod. ἃς νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ πρωτοβόλου (a pr. man. πρωτοβόλοι.)

T. I. VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδὸν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενον.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι·
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει λιβάδων.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
p. 171. Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ', Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

X.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἕστης ὥς ποτε κρινομένη.

XI.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται,
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

VIII. 3. Cod. Vat. in textu τυπώσας. et ſupra correctum μορφώσας. Verſ. 8. Cod. Vat. ε. ναμάτων.

XII. T. I.

Εννέα τὰς Μέσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσεσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
καί σοι καχλάζεσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρενοὶ, καὶ βληχὴ πελυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πὰν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Αμαδρυάδες.

XV. p. 172.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα, καὶ Ερωτα καθεύδοντα.

Τὸν Βρομίε Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶρ
κωφῷ θεσπεσίως πνεῦμα βαλῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τῦ πρὶν
πορφυρέυ μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κῦρον
κινήσῃς, ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

XIII. 2. Fort. κῶνον.
XV. 2. Cod. Vat. et Planudea μένη θ.

Digitized by Google

T. I. XVI.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, ὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

XVII.

Εἰς δακτύλιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοΐδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

XVIII.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν ὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

XIX.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
ὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

p. 173. XX.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτυ παίγνιον εὐςοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνυς
κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις ὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρυν.

XXI.

Ἀςὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος·
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Digitized by Google

XXII. T. I.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

XXIII.

Οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

XXIV.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικὸν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

XXV. p. 174.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.
ὡς ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

XXVI.

Ναυηγόν με δέδορκας, ὃν οἰκτείρασα θάλαττα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνο μὲν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

XXIV. 1. Melius Suid. Εὐβοίων γ.

Digitized by Google

T. I. XXVII.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἀλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

XXVIII.

Αρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

XXIX.

Εἰς Ερωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

Αλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

p. 175. XXX.

Α Κύπρις Μοίσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ερον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· Αρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἀμῖν οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ T. I.

ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.

Ἁ λίθος ἐστ' ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

III.

Ἁσφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ. p. 176.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

I. 6. Fort. ὀρθοβάτει aut ἰθυβάτει.
II. Cod. in lemm. ἀμεθύστῳ. et v. 1. ἀμέθυστος.

T. I. ## ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας,
ἰάθην ἐλθών, Ἀσκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἕλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μησί.

p. 177. ## ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

I.

Ἀρετὰ πολύμοχθε
γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ελλάδι πότμος,
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς
ἀκάμαντας· τοῖον
ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον,
χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακαυχητοῖό θ' ὕπνου.

I. 1, 2. Ex his duobus verſſ. unum ſecit Vir doct. ap. Hurd. in Comm. ad Hor. a. p. Verſ. 5. θ. ζηλωτὸς ἐν Β. Idem. 6. Haec ſic digeſſit: κ. π. τλ. μ. α. || τοῖον ε. φρέν' ἔρωτα βάλλεις || κ. φέρεις τ' ἀθ.

σεῦ δ' ἕνεχ' οὑκ Διὸς Ἡρακλέης, T. I.
Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς
Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον.
σᾶς δ' ἕνεκα φιλίου μορφᾶς
καὶ Ἀταρνέως ἔντροφος
ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τε μιν αὔξουσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες,
Διὸς Ξενίου σέβας αὔξουσαι,
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

II. p. 178.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν,
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

III.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩι ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

1. Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

2. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

l. 18. καὶ delet idem. 20. ἀοίδιμον. 21. αὐξήσουσι.

T. I. 3. Επὶ Αἴαντος τȣ̃ Οἰλέως, κειμένȣ ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ενθάδε τῶν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

4. Επὶ Ελεφήνορος κειμένȣ ἐν Τροίῃ.

Νήσȣ ἀπ' Εὐβοίης Ελεφήνορα ἀρχὸν Αβάντων
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίȣ.

5. Επὶ Μενεσθέως κειμένȣ ἐν Αθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

6. Επὶ Αἴαντος Τελαμωνίȣ κειμένȣ ἐν Τροίῃ.

Αδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Αρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμȣς,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ȣ̃νεκ' Αχαιοῖς
ἁ δολόφρων Απάτα κρέσσον ἐμȣ̃ κέκριται.

p. 179. 7. Επὶ Τεύκρȣ κειμένȣ ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρȣ.

Ιῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἤδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

8. Επὶ Διομήδȣς κειμένȣ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη
ἤδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

9. Επὶ Σθενέλȣ καὶ Εὐρυάλȣ κειμένων ἐν Αργει.

Αργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τȣ́τȣ πλησίον Εὐρύαλος.

10. Επὶ Αγαμέμνονος κειμένȣ ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθȣ κȣλομένης ἀλόχȣ.

11. Επὶ

6. Verſ. 4. Cod. Vat. δύναται.

11. Επὶ τȣ̃ αὐτȣ̃. T. I.

Μνῆμα τόδ' Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήςρη Τυνδαρὶς ȣ̓χ ὁσίως.

12. Επὶ Μενελάȣ.

Ολβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλȣ.

13. Επὶ Νέςορος κειμένȣ ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνȣν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέςορα τὸν Πύλιον.

14. Επὶ τȣ̃ αὐτȣ̃.

Νέςορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἧδε θανόντα
γῆ κατέχει, βȣλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

15. Επὶ Αντιλόχȣ κειμένȣ ἐν Τροίῃ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱȣ̃ τȣ̃ Νέςορος, Αντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

16. Επὶ Αγαπήνορος. p. 180.

Αρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Αγαπήνωρ, Αγκαίȣ υἱὸς,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοὶ, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

17. Επὶ Αμφιμάχȣ καὶ Διώρȣ.

Αρχός τ' Αμφίμαχος Κτεάτȣ παῖς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχȣσι βίȣ.

18. Επὶ Θαλπίȣ καὶ Πολυξένȣ κειμένων ἐν Ηλιδι.

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ηλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυερȣ̃ δῶμ' Αΐδαο ἔβαν.

19. Επὶ κενοταφίȣ Μέγητος ἐν Δȣλιχίῳ.

Μνῆμα Μέγητι θοῷ, μεγαθύμȣ Φυλέος υἱῷ,
Δȣλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

14. 2. Melius Euſtath. φ. ἡμερίων.

Digitized by Google

T. I.

20. Επὶ Οδυσσέως κειμένε ἐν Τυῤῥηνίᾳ.

Ανέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

21 Επὶ τε αὐτε.

Οὗτος Οδυσσῆος κείνε τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ελληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

22. Επὶ Θόαντος.

Τίδν ὑπερθύμε Ανδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἧδε κόνις κατέχει.

23. Επὶ Ιδομενέως καὶ Μηριόνε κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίε Ιδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τε
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλε.

24. Επὶ Τληπολέμε κειμένε ἐν Ρόδῳ.

Αδ' Ηρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ρόδος.

25. Επὶ Δηϊπύλε.

p. 181. Δηϊπύλε κόρσης εὐειδέος Ορμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

26. Επὶ Νιρέως κειμένε ἐν Τροίᾳ.

Ενθάδε τὸν κάλλιςον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπε παῖδα καὶ Αγλαΐης.

27. Επὶ Φειδίππε καὶ Αντίφε.

Φείδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Αντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Εφύρα κατέχει.

28. Επὶ Αχιλλέως κειμένε ἐν Τροίῃ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος Πηληϊάδην Αχιλῆα
ἧδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

Digitized by Google

T. I.

29. Επὶ τοῦ αὐτοῦ.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Αχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

30. Επὶ Πατρόκλου κειμένου μετὰ Αχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Αχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Αρης Εκτορος ἐν παλάμαις.

31. Επὶ Ποδάρκους κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Αχαιῒς ἔθρεψε Ποδάρκην Ακτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

32. Επὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ηρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱὸν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

33. Επὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὅδ' Αδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

34. Επὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ. p. 182.

Οἷδ' Ασκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοὶ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

35. Επὶ Εὐρυπύλου κειμένου ἐν Ορχομενῷ.

Πάτρη ἐν Ορχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

36. Επὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Αρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

37. Επὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

T. I. 38. Επὶ Κενοταφίυ Προθόυ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόυ Τενθρηδόνος υἱῦ
κεῖται· ἀνείκτιςον δ' ὔνομα τύμβος ἔχει.

39 Επὶ Ταλθυβίυ κειμένυ ἐν Μυκήναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

40. Επὶ Αὐτομέδοντος κειμένυ ἐν Τροίῃ.

Αὐτομέδοντ', Αχιλῆϊ ξὺν καὶ πιςὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρυρα τάφῳ.

41. Επὶ Εκτορος κειμένυ ἐν Θήβαις.

Εκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

42. Επὶ Πυραίχμυ κειμένυ ἐν Τροίᾳ.

Ελθὼν ἐξ Αμυδῶνος ἀπ' Αξίυ ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανε.

p. 183. ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

43. Επὶ Λαομέδοντος.

Ενθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

44. Επὶ Αἰήτυ κειμένυ ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κτέρισε.

45. Επὶ Ζήθυ κειμένυ ἐν Θήβαις.

Επταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Αντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

38. 2. Scr. videtur: κεῖται ἀνοίκτιςον· πνεῦμα δ' ἀὴρ ἐπίχει.

46. Επὶ Ορφέως κειμένȣ ἐν Κικονίᾳ. T. I.

Θρήϊκα χρυσολύρην Οἰάγρȣ παῖδα θανόντα
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

47. Επὶ Πυλάδȣ κειμένȣ ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίȣ Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίȣ.

48. Επὶ Αταλάντης ἐν Αρκαδίᾳ.

Κούρης Ιασίοιο πολυκλείτης Αταλάντης
σῆμα, πέλας τείχων, ἀτρεκὲς ἐστι τόδε.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ p. 184.

ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ερμείȣ εὐνȣ̃χȣ τε, καὶ Εὐβȣ́λȣ τῆδε δȣ́λȣ
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Αριστοτέλης,
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν, εἵλετο ναίειν,
ἀντ' Ακαδημείας, Βορβόρȣ ἐν προχοαῖς.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

vide p. 101.

ΧΟΙΡΙΛΟΥ p. 185.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι ὄυτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνȣ μεγάλης βασιλεύσας.

Digitized by Google

T.I. ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

ΑΓΙΔΟΣ.

Καὶ στάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε Μείδων,
Φοῖβε, σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,
ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἣν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

p. 186.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ
ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Ἔρωτα παύει λιμὸς; εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

II.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης, ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρτους,
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους· ἐπὶ τούτοις
οὐχ ὅπλα κέκτηνται, ἐπὶ κέρματι δ', ἢ ἐπὶ δόξῃ.

III. T. I.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ᾽, ἰατρῷ δραχμήν·
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν·
πόρνῳ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

IV.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν᾽, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι᾽ ἀσκοῦσι.

V. p. 187.

Ταῦτ᾽ ἔχω ὅσσ᾽ ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μουσῶν
σέμν᾽ ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψε.

VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥ τε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ᾽ οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρου οἶτον,
μύρμηκός τ᾽ ἄφενος, χρήματα μαιόμενος·
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ερμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ᾽ ἁγνὰς,
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ᾽ ἀρεταῖς ὁσίαις.

VII.

Κράτητός ἐστι καὶ τόδε, ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο.

Θέρμων τε χοῖνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

T. I. VIII.

Συναισθόμενος ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων·

Στείχεις δὴ, φίλε κύρτων,
βαίνεις τ' εἰς Ἀΐδαο δόμους, κυφὸς διὰ γῆρας.

p. 188. IX.

Πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει·

Ἔχειν δὲ πατρίδα,
ἀδοξίαν τε καὶ πενίαν, ἀνάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ Διογένους
εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.

X.

Καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε, ὡς αὐτὸς ἔφη,

Κυνὶ, ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριήκονθ' ἡμέρας.

---

p. 189. ## ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
χλεύην τε ποιοῦ, καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ὅσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

Φ Ι Λ Η Τ Α. T. I.

I.

Πεντηκονταέτις καὶ ἔτι πλέον ἡ φιλέραστος
   Νικιὰς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε
σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγματα, τόν τε διαυγῆ
   χαλκὸν, ἀκριβείης οὐκ ἀπολειπόμενον,
καὶ ζώνην πολύτιμον, ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας,
   ἀλλὰ πορεῖ πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

II.

Α στάλα βαρύθουσα λέγει τάδε· τὰν μινύωρον,
   τὰν μικκὰν Ἀΐδας ἅρπασε Θειοδόταν.
χἀ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· ἴσχεο λύπας,
   Θειόδοτε, θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.

III. T. II. p. 523.

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοί ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
   αἰψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὁρᾷν τέμενος.

IV.

Οὔ μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
   αἱρήσει κλήθρην, αἱρόμενος μακέλην·
ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον, καὶ πολλὰ μογήσας
   μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

V. T. II. p. 524.

Ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδεω
ἤνυσα, τὴν οὔπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

Digitized by Google

VI.

Εκ θυμοῦ κλαῦσαι μάλα μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ' οὐκ ἔτ' ἐόντος ὁμῶς.

VII.

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε. πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλά· κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

VIII.

Αλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει.
καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο,
κήδεα δειλαίων εἷλεν ἀπὸ πραπίδων.

IX.

Φλιοῦς ἡ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

X.

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

XI.

Εστηκ' ἀμφὶ κόμαις, εὐώδεος ἀγχόθι πατρὸς,
καλὸν Ιακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

XII.

Lectt p.234.

Ισχυρὰ γὰρ ἐπικρατεῖ ἀνδρὸς ἀνάγκη,
ἣ ῥ' οὐδ' ἀθανάτους ὑποδείδιεν, οἵ τ' ἐν Ολύμπῳ
ἔκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων οἴκους ἐκάμοντο.

XIII.

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεωρὲς
πῆμα, κακοῦ δ' οὔπω γίνεται ἡσυχίη.

Digitized by Google

XIV.

Τά οἱ ποτὲ Κύπρις ἑλοῖσα
μᾶλα Διονύσε δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

XV.

Λευγαλέος δὲ χιτὼν πεπινωμένος, ἀμφὶ δ' ἀραιὴν
ἰξὺν εἰλεῖται ἅμμα μελαγκράνιον.

XVI.

Τῷ οὔ μοι πολέων γαίης ὕπερ, ὐδὲ θαλάσσης,
ἐκ Διὸς ὡραίων ἔσχομεν ὧν ἐτέων.
ὐδ' ἀπὸ Μοῖρα τέλος τι κακῶν φέρει· ἀλλὰ μένυσιν
ἔμπεδα, καὶ τοῖσιν ἄλλα προσαυξάνεται.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

T. I. p. 193.

I.

Ἄμπελ', ἐπείτοι φύλλα χαμαὶ σπεύδυσα βαλέσθαι
δείδιας ἑσπέριον Πλειάδα δυομέναν,
μεῖνον ἐπ' Ἀντιλέοντι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,
ἔσθ' ὕτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

II.

Ἧσο κατ' ἠγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννά,
ἄνθεμα Λατώᾳ δήϊον Ἀρτέμιδι.
πολλάκι γὰρ κατὰ δῆριν Ἀλεξάνδρυ μετὰ χερσὶν
μαρναμένα, χρυσέαν ὐκ ἐκόνισσας ἴτυν.

T. I.

III.

Ἀσπὶς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φυλλέος ἱερὸν ἅδε
δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμῳ δέδομαι,
γηραλέα μὲν ἴτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ
ὀμφαλόν· ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, ἅς ἔκιχον
ἀνδρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστεῖ, ὅς μ' ἀνέθηκεν.
εἰμὶ δ' ἀήσσατος πάμπαν ἀφ' οὗ γενόμαν.

IV.

Ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
p. 191. καίπερ τηλεβόλους ἰοὺς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
οὐδέποτε Κλείτοιο λιπεῖν περιμάκεα πᾶχυν
φαμὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον Ἐνυαλίου.

V.

Τοῦτό σοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἶσατ' ἄγαλμα·
τοῦτο σύ γ' εὐθήρου τοῦθ' ὑπέρισχε βίου,
εἴτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν,

VI.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέμαται·
ἰοὺς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια, δυσμενέες.

III. 4. Fort. ἂν ἔκ.
V. 2. Scr. τ. σὺ δ' ε. χεῖρ' ὑπέρισχε βίου.

Digitized by Google

VII. T. I.

Α σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' Ἀφρογένειαν ὕρουσας;
τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;
οὔ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ', οὐδ' ἄγκεα· πάντα δ' Ἔρωτες
καὶ Πόθος· ἁ δ' ἀγρία Μοῦσ' ἐν ὄρει μενέτω.

VIII.

Στᾶμεν ἀλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἇς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

IX. p. 192.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμίτων ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδόν;
παῦσαι, ἐπεί σε μένει δάκρυα καὶ κατόπιν.

X.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις,
ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα,
οὐδ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἁδὺ κρέκουσα μέλος.

XI.

Ακρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ἅδε θανοῦσαν
ἄργιλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
ἇς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον ἀείδειν,
πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἴαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

IX. 4. Cod. Vat. μένει καὶ κατόπιν δάκρυα.
XI. 2. Cod. ἄργειλος. Fort. ᾇδε (ex Cod.) θανοῦσαν Αργιλος —

T. I.

XII.

Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις,
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου.
ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, οὐδ' ἔτι νεῖται
ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

XIII.

Αἰθυίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος,
ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον.

p. 193.

XIV.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἁ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

XV.

Ἀσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

XVI.

Οἵδε πάτραν, πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν,
ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν·
ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

Digitized by Google

XVII.

Αἲ αἲ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃς ἄπο φαιδρὰν
ἔκλασας ἁλικίαν ἱμερόεσσα Κλεοῖ,
κὰδδέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
λᾶες Σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι.

XVIII.

Αἲ αἲ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι, ὡραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου·
ματρὶ δὲ δάκρυα σᾷ καταλείπεται, ἅ σ' ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ. p. 194.

I.

Ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα
ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
τοῦτο λέγει Νοσσίς· τίνα δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
οὐκ οἶδεν τήνας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

II.

Ἥρα τιμήεσσα, Λακίνιον ἃ τὸ θυῶδες
πολλάκις οὐρανόθεν νεισομένα κοθορῇς,
δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς
Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλὶς ἁ Κλεόχας.

XVIII. 2. Fort. ὠ. ζευγμένα π. γ.

II. 2. Cod. κοθορῇς. Scr. ποθορῇς.

T. I. III.

Αρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ορτυγίαν ἐρόεσσαν,
τόξα μὲν ἐς κόλπους ἁγν' ἀπόθου Χαρίτων,
λοῦσαι δ' Ινωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκους
λύσουσ' ὠδίνων Αλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

IV.

Ελθοῖσαι ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα τᾶς Αφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
εἵσατό μιν Πολυαρχὶς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

p. 195. V.

Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Αφροδίταν
ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει,
τοῦ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Αδωνα χρίει.

VI.

Εντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλον ὤμων,
θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κεῖνται,
οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, οὓς ἔλιπον.

VII.

Αὐτομέλιννα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
ἀμὲ ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει·
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτώκει.
ἦ καλὸν ὅκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

VIII.

VIII. T.I.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε βαιθίδος εἴδετ' ὀπωπά·
  ἁ δ' εἰκὼν μορφᾷ κ μεγαλοφροσύναν.
θάεο τὰν πινυτὰν, τό τε λιχον αὐτόθι τήνας
  ἔλπομ' ὁρῆν· χαίροις πολ, μάκαιρα γύναι.

IX.

Θυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει εὖ γε τὸ γαῦρον
  τεῦξε, τό θ' ὡραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάς.
σαίνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαι,
  δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

X. p. 196.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς Αφροδίτας,
  εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
ὡς ἀγανῶς ἕστακεν· ἴδ' ἁ χάρις ἅλικον ἀνθεῖ.
  χαιρέτω· οὔ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

XI.

Ω ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
  τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
εἰπεῖν ὡς Μούσαισι φίλαν, τήνα τε Λοκρὶς γᾶ
  τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τοὔνομα Νοσσίς. ἴθι.

XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
  ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ρίνθων εἶμ' ὁ Συρακόσιος,
Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
  ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

T. I. p. 197.

ΑΝΥΤΗΣ.

I.

Ἑσταθι τῇδε κρᾶνει βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
  χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων.
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Αθάνας
  ἄγγελ' ἀνορέαν Κρητὸς Εχεκρατίδα.

II.

Βυχάνδης ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς Εριασπίδα υἱὸς,
  Κλεύβοτος· ἁ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τ' Αθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον· Αριστοτέλης δ' ἐποίησε
  Κλειτόριος, γενέτᾳ ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

III.

Φριξοκόμᾳ τόδε Πανὶ, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
  δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέυ θέρεος μέγα κεκμηῶτα
  παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ηνία δή τοι παῖδες ἔνι, τράγε, φοινικόεντα
  θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
ἵππια παιδεύουσι θεῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
  ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

II. 3. Cod. Vat. ἐβόησεν. Scr. ἐποίησε.

V. T. I. p. 198.

Εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἑςὼς ἐπ' αἰγιαλȢ καὶ ἀποσκοπȢν πρὸς τὸ πέλαγος.

Κύπριδος ȣ̃τος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
αἰὲν ἀπ' ἠπείρȣ λαμπρὸν ὁρῆν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

VI.

Ἵζευ ἅπας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίȣ τ' ἄρυσαι νάματος ἁδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρȣ.

VII.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον·
ἁδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τȣ̃το φίλον.

VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἥμενος, ἁδυβόᾳ τῷδε κρέκεις δόνακι;
β ὄφρα μοι ἑρσήεντα κατ' ȣ̃ρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἠΰκόμων δρεπτόμεναι ςαχύων.

IX.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἕςακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν ἀϊόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο· p. 199.
ψυχρὸν δ' ἀχραὲς κράνα ὑποϊάχει.

Digitized by Google

T. I.

X.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
  ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῇδα
  βόστρυχον ἐς ῥοδέαν Ναῒς ἔδεκτο χέρα.

XI.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων
  ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
  ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

XII.

Εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
  αὐχέν' ἀναῤῥίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεὼς περικάλλεα χείλη
  ποιφύξω, τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.
ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χερσὸν,
  κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠϊόνα.

XIII.

Ἠβᾳ μέν συ, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων, τά γε ματρὸς
  σήθεα ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθου φθίμενος.
ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος ἀείδει,
  ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XII. 1. Fort. πλωτοῖσιν — πτερύγεσσιν. 6. Fort. κ. δὲ προκαλὰν τ. π.

T. I p. 200.

XIV.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀίδας.

XV.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἵσατο Δᾶμις
ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης
τύψε· μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

XVI.

Ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχοισαν,
Θέρσι· ποτιφθέγκτα δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

XVII.

Ὠιχόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλη πατρὶ, τὰν ἀθέμιστον
τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, οὐδ' Ὑμέναιον
νυμφίον, ἀλλ' Ἀίδην κηδεμόν' εὑρόμεθα.

XVIII.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
εἶπ' Ἐρατὼ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

XV. 1. Fort. Μενεδαΐου ε. Δᾶμις, ἵππου.

Digitized by Google

T. I. p. 201. ὦ πάτερ, ὔ τοι ἔτ᾽ εἰμὶ, μέλαν δ᾽ ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδ᾽ ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινὼ
μάτηρ ὠκυμόρυ, παῖδ᾽ ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέυσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῦ χεῦμ᾽ Ἀχέροντος ἔβα.

XX.

Λύδιον ὖδας ἔχει τόδ᾽ Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππυ,
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
ὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
ἀλλ᾽ ὄλετ᾽ ἀμφ᾽ ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

XXI.

Μάνης ὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἆς ἔπι πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ᾽ ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας ὐλομένα Μοῖρ᾽ ἐκύλισσε πρόσω.

XXIII.

Ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύῤῥιζον παρὰ θάμνον,
Λοκρὶ, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχις.

XXIII, 1. Scr. ὤ. δήποτε, Μαῖρα, (in cod. μαῖα) πολύρριζον.

Digitized by Google

ΜΥΡΟΥΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ.

T. I. p. 202.

I.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν Ἀφροδίτας
 βότρυ, Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι·
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
 φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

II.

Νύμφαι Αμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
 ἀμβρόσια ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
 εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

III.

Ἀποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Μνημοσύνης.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
ἤδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄντρῳ,
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν Διῒ μητιόεντι.
τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρυόπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν· p. 203.
ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν,
αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσι.

Digitized by Google

T. I. # ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Επίκυρον.

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν πατρίδα δυλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

p. 204. # ΣΙΜΜΙΟΥ

ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλυ αἰγὸς
διςσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐςεφόμην πετάλοις·
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων,
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

II.

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ δῖος Αριςοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ὗτος ἔχει πλεῖςον, καὶ φθόνος ὐχ ἕπεται.

I. 2. Cod. Vat. διςὸν.

Digitized by Google

III. T. I.

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρὶ, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλαν, τῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

IV.

Οὐκέτ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήεσσαν ἱεὶς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
θηρεύσεις βαλίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾤχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

V. T.II. p.525.

Τηλυγέτων δ' ἀφνειὸν Ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
τοῖς δὴ καί ποτ' ἄναξ ἥρως παρεδαίσατο Περσεὺς,
ἔνθα δὲ Μασσαγέται ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων
ναίουσιν, τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισι,
θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο
Καμπάσου, ὅς ῥ' ἅλα δῖαν ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ·
ἐκ δ' ἱκόμην ἐλάαισι περὶ χλωρῇσιν ἐρυμνὰς
νήσους, ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.
ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος· περιώσιον ἀνδρῶν,
τοῖς ὤμων καθύπερθεν ἐϋστρεφέων κύνεον κρὰς
τέτραφε, γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνόν.
τῶν μέν θ' ὥστε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

III. 4. Codd. καδεμόναν.
IV. 1. Cod. Vat. δρύος a pr. man. 2. ἠχήεις ἀνεὶς. in marg. ἠχήεσσαν ἱεὶς γ. α. στόματος. in textu στομάτων. 3. θηρεύων. in marg. θηρεύσεις.

Notae in Aeſchyli VII. c. Th. p. 346.

VI.

Τάνδε κατ' εὐδένδρου στείβων δρυὸς εἴρυσα χειρὶ
πτώσσουσαν βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις.
Ὄφρα μοι εὐερκεῖ κἀναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείη,
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

ΠΤΕΡΥΓΕΣ. T. I. p. 205.

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ', Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα,

μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια.

τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκραιν' Ἀνάγκα,

πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς

ἑρπετὰ, πάνθ' ὅσ' ἕρπει

δι' αἴθρας

χάους τε.

οὔτι γε Κύπριδος παῖς,

ὠκυπέτας τ' ἀέριος καλεῦμαι·

οὔτι γὰρ ἔκρανα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράϋνα πειθοῖ.

εἶκει ἐμοὶ Γαῖα, Θαλάσσας τε μυχὸς, χάλκεος Οὐρανός τε,

τῶν ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

Digitized by Google

T. I. p. 207.

ΩΟΝ

Κωτιλας

ματερος

τη τουτ' ωον νεον

προφρων δε θυμῳ δεξο δη γαρ ἁγνας

το μεν θεων εριβοας Ερμας εδιξε καρυξ

ανωγε δ' ἐκ μετρου μονοβαμονος μεγαν παροιθ' αεξειν

θοως δ' ὑπερ λεχριον φερων νευμα ποδων σποραδων πιφαυσκε

θεαισι τ' αιολαις νεβροις κωλ' αλλασσων ορσιποδων ελαφων τεκεσσι

παλιγκραιπνοις ὑπερ ακρων ιεμεναι ποσι λοφων κατ' αρθμιας ιχνος τιθηνας

και τις ωμοθυμος αμφιπαλτον αιψ' αυδαν θηρ εν κολπῳ δεξαμενος θαλαμων πυκωτατων

και τοδ' ωκυβοας μεθερπων αφαρ ὁσγε το λασιον νιφοβολων ἀν' ορεων εσσυται αγκος

ταισι δη δαιμων κλυτας ισα θουσι ποσι δονεων τα πολυπλοκα μετιει μετρα μολπας

ῥιμφα πετροκοιτον εκλιπων ορους ευναν ματρος πλαγκτον μαιομενος βαλιας ἑλειν τεκος

βλαχαι δ' οιων πολυβοτων αν' ορεων νομον εβαν τανυσφυρων τ' αν αντρα Νυμφων

ται δ' αμβροτῳ ποθῳ φιλας ματρος ῥωοντ' αιψα μεθ' ἱμεροεντα μαζον

ιχνει θενων ταν παναιολον Πιεριδων μονοδουπον αυδαν

αριθμον εις ακραν δεκαδ' ιχνιων κομουμενον τε ῥυθμῳ

φυλ' ες βροτων ὑπο φιλας ἑλων πτεροισι ματρος

λιγειαν μιν καμ' αμφι ματρος ωδις

ἁγνας αηδονος

Δωριας

ατριον

In his duobus poëmatiis, Ovo et Securi, verſus eo legendi ſunt ordine, qe eos in adverſa pagina collocatos vides.

ΩΟΝ

T. I. p. 208.

Κωτίλας
ἄτριον
ματέρος
Δωρίας,
τῆ τοῦτ' ὠὸν νέον
ἁγνᾶς ἀηδόνος·
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς
λίγεια μιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδίς.
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ερμᾶς ἔδιξε κάρυξ
φῦλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός.
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν
ἀριθμόν, εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κοσμούμενόν τε ῥυθμῷ.
θοῶς δ' ὕπερ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε,
ἴχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
θοαῖσι τ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσι·
ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζόν,
παλιγκραίπνοις ὕπερ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων, κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·
βλαχὰ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νόμον ἔβαν, τανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν·
καὶ [illegible]ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πυκωτάτων,
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρους εὐνὰν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλίας ἑλεῖν τέκος,
καὶ τόδ' ὠκυβόας μεθέρπων, ἄφαρ ὅσγε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.
ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς ἴσα θέουσι ποσὶ δονέων τὰ πολύπλοκα μετίει μέτρα μολπᾶς.

Digitized by Google

T. I. p. 209.

ΠΕΛΕΚΥΣ.

Ανδροθεᾳ δωρον ὁ Φωκευς κρατερας μηδοσυνας ηρα τινων Αθανα

ταμος επει ταν ἱεραν κηρι πυριπνῳ πολιν ηθαλωσεν

ουκ εναριθμος γεγκως εν προμαχοις Αχαιων

νυν δ' ες Ομηρειον εβα κελευθον

τρις μακαρ ὁν συ θυμῳ

ὁδ' ολβος

αει πνει

ἱλαος αμφιδερχθης

σαν χαριν ἁγνα πολυβωλε Παλλας

αλλ' απο κρανᾶν ιθαραν ναμα κομιζε δυσκλης

Δαρδανιδαν χρυσοβαφεις τ' εσυφελιξ' εκ θεμεθλων ανακτας

ωπασ' Επειος πελεκυν τῳ ποκα πυργων θεοτευκτων κατερειψεν αιπος

Digitized by Google

ΠΕΛΕΚΥΣ.

T. I. p. 210.

Ανδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Αθάνᾳ

ὤπασ' Επειὸς πέλεκυν, τῷ πόκα πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος,

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ᾐθάλωσεν

Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς τ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,

οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Αχαιῶν,

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·

νῦν δ' ἐς Ομήρειον ἔβα κέλευθον,

σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς.

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

ἵλαος ἀμφιδερχθῇς.

ὅδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

Digitized by Google

T. I. p. 211.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
ἕρπει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καί τις ἂν εἴποι
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχύων καλάμας;

II.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοί,
οὐκ ἂν Ερως ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σύ, παῖ.

III.

Εἰ καθύπερθε λάβοις χρύσεα πτερά, καί σευ ἀπ' ὤμων
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρη,
καὶ σταίης παρ' Ερωτα, φιλάγλαον οὐ μὰ τὸν Ερμῆν,
οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γνώσεται ὃν τέτοκεν.

IV.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων·
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετόν, ὡς ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθή γε κόμη δάκρυα τἀμὰ πίῃ.

IV. 6. τἀμὰ πίῃ δάκρυα. Cod. Vat.

Digitized by Google

V. T. I. p. 212.

Μικρὸς Ερως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτὰς
ἐξ οἴκων, φησὶν, Δάμιδος οὐ πέταμαι.
ἀλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθεὶς,
οὐ πολλοῖς εὐκρὰς, τῷδ' ἐνὶ προσφέρομαι.

VI.

Οὔπω τοξοφόρων οὐράγιος, ἀλλὰ νεογνὸς
οὑμὸς Ερως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιστρέφεται,
δέλτον ἔχων χρύσεον· τὰ Φιλοκράτεως δὲ Διαύλου
τραυλίζει ψυχῆς φίλτρα κατ' Ἀντιγένους.

VII.

Εὗρεν Ερως τι καλὸν, μίξιν καλῷ, οὐχὶ μάραγδον
χρυσῷ, ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ,
οὐδ' ἐλέφαντ' ἐβένον λευκῷ μέλαν· ἀλλὰ Κλέανδρον
Εὐβιότῳ, πειθοῦς ἄνθεα καὶ φιλίης.

VIII.

Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.
ὦ ἔρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;
ἢν γὰρ ἐγώ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ερωτες,
ὡς τοπάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

IX.

Πῖν' Ἀσκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐλῃΐσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
πικρὸς Ερως. τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα. δάκτυλος ἀώς. p. 213.
ἢ πάλι κοιμιστὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;

T.I. πίνωμεν γαλερῶς. μετά τοι χρόνον ὐκέτι πυλὺν,
σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος. ἐρᾷν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἤνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις.
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύςασε, καί τι κατηφὲς
ἔβλεπε, χὠ σφιγχθεὶς ὐκ ἔμενε ςέφανος.

XI.

Πρόσθε μοι Αρχεάδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
ὐδ' ὅσσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιςρέφεται.
ὐδ' ὁ μελιχρὸς Ερως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ' ἀνιήσας,
πολλάκις ἡδίων γίνετ' ἐρῶσι θεός.

XII.

Δόρκιον ἡ φιλέφηβος ἐπίςαται, ὡς ἁπαλὸς παῖς,
ἔσθαι πανδήμυ Κύπριδος ὠκὺ βέλος,
ἵμερον ἀςράπτυσα κατ' ὄμματος, ἧς ὑπὲρ ὤμων
ἐν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τῦθ' ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δή ποτ', Ερωτες,
τῦτό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ βάλλετέ μ', ἀλλὰ κεραυνοῖς,
καὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην.
ναὶ ναὶ βάλλετ' Ερωτες· ἐνεσκληκὼς γὰρ ἀνίαις,
εἰ μεῖζον τύτων ἔς' ἔτι, βύλομ' ἔχειν.

XII. 4. alia apogr. σὺν πετ.
XIII. 3. Cod. εἰ μὴ καί. 4. Cod. ναὶ πάντως. 6. Cod. ἐξ ὑμίων τύτων εἴσίτι β. ε.

T. I. p. 214.

XIV.

Ωμολόγησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἡ 'πιβόητος
  Νικὼ, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον·
κοὐχ ἥκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἆρ' ἐπιορκεῖν
  ἤθελε; τὸν λύχνον παῖδες ἀποσβέσατε.

XV.

Νικαρέτης τὸ Πόθοις μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον,
  πυκνὰ δι' ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,
αἱ χαροπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
  Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἀστεροπαί.

XVI.

Ἑρμιόνῃ ποτ' ἐγὼ πιθανῇ συνέπαιζον, ἐχούσῃ
  ζωνίον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παφίη,
χρύσεα γράμματ' ἔχον. διόλου δ' ἐγέγραπτο· Φίλει με,
  καὶ μὴ λυπηθῇς, ἤν τις ἔχῃ μ' ἕτερος.

XVII.

Η λαμυρή μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
  μὴ σαφὲς, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.
οἴχομ', Ερωτες, ὄλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἑταίραν
  νυστάζων ἐπέβην, ἠδ' ἔθιγον τ' Αΐδα.

XVIII.

Νὺξ, σὲ γὰρ, οὐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει
  Πυθιὰς ἡ Νικοῦς, οὖσα φίλη, 'ξ ἀπάτης.
κληθεὶς, οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. ταὐτὰ παθοῦσα
  σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς στᾶσά ποτε προθύροις.

Digitized by Google

T. I. p. 215.

XIX.

Υετὸς ἦν καὶ νὺξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,
οἶνος, καὶ Βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.
ἀλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλέον ἴσχυε, καὶ σὺ γὰρ ὕτως
ἤλυθες, ὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας.
τῆ δὲ τοσῦτ' ἐβόησα βεβρεγμένος· ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
Ζεῦ φίλε, σίγησον, καὐτὸς ἐρᾶν ἔμαθες.

XX.

Ηδὺ θέρυς διψῶντι χιὼν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν ςέφανον·
ἥδιςον δ' ὁπόταν κρύψη μία τὺς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

XXI.

Φείδη παρθενίης· καὶ τί πλέον; ὐ γὰρ ἐς Αιδην
ἐλθῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Αχέροντι
ὀςέα καὶ σποδιὴ, παρθένε, κεισόμεθα.

XXII.

Aἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Νάννιον εἰς Αφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς ὐκ ἐθέλυσι νόμοις·
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολῦσιν, ἃ μὴ καλά. δεσπότι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

XXIII.

Νὺξ μακρὴ καὶ χεῖμα, μέσην δ' ἐπὶ Πλειάδα δύνει,
κἀγὼ πὰρ προθύροις νείσσομαι ὑόμενος,

XIX. Inter primum et ſecundum diſtichon, ſicut inter hoc et tertium quaedam deeſſe videntur.

Digitized by Google

τρωθεὶς τῆς δολίης Ἑλένης πόθῳ· οὐ γὰρ ἔρωτα T. I. p. 216.

Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

XXIV.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν· ὤ μοι, ἐγὼ δὲ

τήκομαι, ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ, κάλλος ὁρῶν.

εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνους

θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

XXV.

Λύχνε, σὲ γὰρ παροῦσα τρὶς ὤμοσεν Ἡράκλεια

ἥξειν, κοὐχ ἥκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,

τὴν δολίην ἐπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα

παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.

XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου,

πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.

ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν

καὶ διαθεὶς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.

ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεὸς, ᾧ ποτε πεισθεὶς,

Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

XXVII.

Τῶν Καρίων ἡμῖν λάβε κωλάδας· ἀλλὰ πόθ' ἥξει;

καὶ πέντε στεφάνους, τῶν ῥοδίνων δ' ἀπόπαξ.

οὐ φὴς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν. οὐ τροχιεῖ τις

τὸν Λαπίθην; λῃστὴν, οὐ θεράποντ' ἔχομεν.

XXV. 3. Vat. cod. ἀπάμυνον.

XXVII. 1. Cod. τῶν χαρίων. 2. Cod. τ. ρ. δὶ τόπαξ.

Digitized by Google

T.I. οὐκ ἀδικεῖς; οὐδέν· φέρε τὸν λόγον. ἐλθὲ λαβοῦσα,
Φρύνη, τὰς ψήφους. ὦ μεγάλου κινάδους.
p. 217. πέντ' οἶνος δραχμῶν· ἄλλος δύο . . . .
ὦτα λέγεις. σκόμβροι θεοῦ μυκέες σχαδόνες.
αὔριον αὐτὰ καλῶς λογιούμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἴσχραν
τὴν μυρόπωλιν ἰὼν, πέντε λάβ' ἀργυρέας.
εἰπὲ δὲ σημεῖον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησα
ἑξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντου
γλαυκίσκους αἴτει, καὶ δέκα φυκίδια,
καὶ κυφὰς καρίδας (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός)
εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν ἄπιθι.
καὶ παρὰ Θαυβορίου ῥοδίνους ἓξ πρόσλαβε [δεσμοὺς,]
καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

XXIX.

Πορφυρέην μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Πλαγγὼν εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
νικήσασα κέλητι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον;
ἑσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
Κύπρι φίλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις νημερτέα νίκης
δόξαν, ἀείμνηστον τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν.

XXX.

Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός,

XXVII. 7. Scr. ἄλλας δ. 11. ἐφίλησεν ε. ὧν κοινὴ μ.
XXVIII. 5. δεσμοὺς abeſt a cod.

ᾧ πολὺ ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, ὗ ποτε δ' αὐτῆς T. I.
μηρὸς ἐφοινίχθη κῦφα τινασσομένης·
ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεόδρομος· οὕνεκεν ὅπλον
σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσεον ἐκρέμασε.

XXXI. p. 218.

Νικήσας τὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κόνναρος ὀγδώκοντ' ἀςραγάλυς ἔλαβε,
κἀμὲ, χάριν Μύσαις, τὸν κωμικὸν ὧδε Χάρητα
πρέσβύτην θορύβῳ θήκατο παιδαρίων.

XXXII.

Κύπριδος ἅδ' εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας.
διςάζω ποτέρᾳ φῆ τις ὁμοιοτέραν.

XXXIII.

Εἰμὶ Μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύςῳ
γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεωπάτρης ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύυσαν ἔδει.

XXXIV.

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μῦσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς ὔρεσιν, Ἡσίοδε,
καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ πτανῦ πώλυ πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,

XXX. 3. Cod. πολὺν ὕ.
XXXIII. 1. Cod. ἀμεθύςῳ.

Digitized by Google

T. I. οὗ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

XXXV.

Ο γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν,
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
p. 219. ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Ἀΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.
τίς γὰρ ἔμ' οὐκ ᾔεισε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Λύδην,
τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

XXXVII.

Ἰὼ παρέρπων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάκουσον,
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὃς πρέσβυς ὀγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
ἤδη τι τέχνᾳ καὶ σοφὸν λέγοντα.
φεῦ τὸν τεκόντα, φεῦ δὲ καὶ σε, Βότρυος φίλος παῖ,
οὔσων ἄμοιρος ἡδονῶν ἀπώλου.

XXXVIII.

Ὀκτώ μευ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκα σοι δύναμις·
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήγυον, εὑρήσεις δ' ὀστέα καὶ σποδιήν.

Digitized by Google

T. I.

XXXIX.

Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον, εἰπὸν ὁδῖτα,
εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὖρος
ὤλεσεν, Εὐίππȣ δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

ΛΕΩΝΙΔΑ p. 220.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Αντιγενείδεω
παῖδες, καὶ Μȣσέων εὔκολοι ἐργάτιδες·
Μηλὼ μὲν Μȣ́σαις Πιμπληΐσι τȣ̀ς ταχυχειλεῖς
αὐλȣ̀ς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην·
ἡ φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἕσπερον οἰνοποτήρων
σύγκωμον, κηρῷ τευξαμένη, δόνακα,
ἡδὺν συριγκτῆρα, σὺν ᾧ πανεπόρφνιος ἠῶ
ηὔγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέȣσα θύραις.

II.

Εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμȣ̃ καὶ τόνδε κύπασσιν
Ατθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν,
ἐκ τόκȣ, ὦ Λητῷα, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
ζωὸν ἀπ' ὠδίνων λύσαο τῆσδε βρέφος.

I. 2. Cod. παῖδές θ' αἱ M. Scr. π. ταὶ M.

Digitized by Google

T. I. III.

Ἐκ τόκου, Εἰλήθυια, πικρὰν ὠδῖνα φυγοῦσα
Ἀμβροσίη, κλεινῶν θήκατό σοι πρὸ ποδῶν
δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτῳ ἐπὶ μηνὶ
δισσὸν ἀπὸ ζώνης κῦμ' ἐλόχευσε τέκνων.

p. 221. IV.

Τέκτονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχου, αἵ τε χαρακταὶ
ῥῖναι, καὶ κάλων οἱ ταχινοὶ τορέες,
στάθμαι καὶ μιλτεῖαι, καὶ αἱ σχεδὸν ἀμφιπλῆγες
σφῦραι, καὶ μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες,
αἵ τ' ἀρίδες, ξυστήρ τε, καὶ ἐστελεωμένος οὗτος
ἐμβριθὴς, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς,
τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκήεντα τέρετρα,
καὶ γόμφων οὗτοι τοὶ πίσυρες τορέες,
ἀμφίξουν τε σκέπαρνον· ἃ δὴ χαριέργῳ Ἀθάνᾳ
ὡ 'νὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

V.

Τὸν ἀργυροῦν Ἔρωτα, καὶ περίσφυρον
πέζαν, τὸ πορφυροῦν τε Λεσβίδος κόμης
ἕλιγμα, καὶ μηλοῦχον ὑαλόχροα,
τὸ χάλκεόν τ' ἔσοπτρον, ἠδὲ τὸν πλατὺν
τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα,
ὧν ἤθελεν τυχοῦσα, Κτησία Κύπρι,
ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια παστάσι.

IV. 10. Cod. ἀνὴρ ἐκ.

VI.

T. I.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας
    σινόμενον, κλαγγάν τ' ὐχὶ τρέσαντα κυνῶν,
Εὐάλκης ὁ Κρὴς ἐπινύκτια μῆλα νομεύων
    πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίτυος.

VII.

Δίνδυμα καὶ Φρυγίης πυρικαίεος ἀμφιπολεῦσα
    πρῶνας, τὴν μικρὴν, μῆτερ, Ἀριςοδίκην,
κὐρην Σειλήνης, παμπότνια, κεἰς ὑμέναιον, p. 222.
    κεἰς γάμον ἁβρύναις, πείρατα κυροσύνας,
ἀνθ' ὧν σοι καὶ πολλὰ προνήϊα, καὶ παρὰ βωμῶν
    παρθενικὴν ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

VIII.

Αἱ Λυκομήδυς παῖδες, Ἀθηνὼ, καὶ Μελίτεια,
    καὶ Φιντὼ, Γληνίς θ', αἱ φιλοεργόταται,
ἔργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τόν τε πρόσεργον
    ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινομέναν
κερκίδα, τὰν ἱςῶν μολπάτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
    πανία, κἐργαςὰς τύσδε περιῤῥαγέας,
καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυέργυς, τῇδε πενιχραὶ
    ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βοΐσκιον, αἱ Φιλομήδευ
    καὶ Νικῦς Κρῆσσαι τρεῖς, ξένε, θυγατέρες·

VI. 1. Cod. τὸν νομίην κ.
VII. 5. Scr. παρὰ βωμόν.
VIII. 6. κερταςὰς τ. Cod. Vat. Fort. π. καὶ καλάθυς τύςδε λυγοπλεκέας. 7. Cod. ε. πολυάργυρα.

T. I. ἁ μὲν τὸν μιτόεργον ἀειδίνητον ἄτρακτον,
ἁ δὲ τὸν ὀρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον,
ἁ δ' ἅμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν, ἱστῶν
κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας φύλακα,
δῶρον Ἀθαναίᾳ Πιτανάτιδι τῷδ' ἐνὶ ναῷ
θῆκαν, Ἀθαναίας παυσάμεναι καμάτων.
ὧν χέρας αἶ σὺ, Ἀθάνα, ἐπιπλήσαις, ἐσοπίσσω
θείης δ' εὐσιπύας ἐξ ὀλιγησιπύων.

X.

Ο σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι,
ἄγκειται κυνικῶ σκῦλα Ποσωχάρεος,
p. 223. ὄλπη τε ῥυπόεσσα, πολυτρήτοιό τε πήρας
λείψανον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης·
ἀλλὰ Ῥόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἡνίκα πρέσβυν
ἤγρευσεν, στεπτοῖς θῆκατ' ἐπὶ προθύροις.

XI.

Πήρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
στέρφος, καὶ βάκτρον τῦτο τὸ λοιπόρινον,
ὄλπαν τ' ἀστλέγγιστον, ἀχάλκωτόν τε κυνῦχον,
καὶ πῖλον κεφαλᾶς ὐχ ὁσίας σκέπανον·
ταῦτα καταφθιμένοιο μυρικίνεον περὶ θάμνον
σκῦλα Ποσωχάρεος Λιμὸς ἀπεκρέμασεν.

IX. 9. χ' ὧν χ. αἶ σοι 'Α. ἐπιπλήσαιο μὲν ἴσως θ. δ' εὐσυπύας. c. e. Cod. in quo hoc diſtichon non ultimum eſt, ſed penultimum.

XII. T. I.

Αστεμφῆ πεδάγρην, καὶ δύνακας αἰθυκτῆρας,
καὶ λίνα, καὶ γυρὸν τοῦτο λαγωοβόλον,
ἰοδόκην, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα
αὐλὸν, καὶ πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφιβόλον
Ἑρμείῃ Σώσιππος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλῦν
ἥβης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίῃ δέδεται.

XIII.

Λαθρίῃ, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἔκ τε πενέστεω
κὴξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω,
ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαίαν,
καὶ τοῦτο χλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον,
κεὐοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον,
πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
ἢν δ' ἐμέ γ', ὡς ἐκ νόσου ἀνειρύσω, ὧδε καὶ ἐχθρᾶς
ἐκ πενίης ῥύσῃ, δέξο χιμαιροθύτην.

XIV. p. 224.

Λαβρεσσύνᾳ τάδε δῶρα, φιλευλείχῳ τε Λαφυγμῷ
θήκατο Δηΐσου Δωριέως κεφαλὰ,
τὼς Λαρισσαίως χυτογάστορας ἑψητῆρας,
καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα,
καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐύγναμπτόν τε κρεάγραν,
καὶ κνῆστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν.

XII. 5. Cod. τὸ πλεῦν.
XIII. 1. Cod. ἐκ πλάνης. 2. Cod. ὀλιγησιπύων δ. 4. Cod. ἀποκρίδιον.
XIV. 6. Cod. ἐτνοδόκον.

Digitized by Google

Τ. Ι. Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακȣ̃ κακὰ δωρητῆρος
δεξαμένα, νεύσαις μή ποκα σωφροσύναν.

XV.

Α μάτης ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρὰ,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
Βάκχε, σὺ δ' ὑψώσῃς τὸν Μίκυθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
ῥωπικὸν, ἁ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

XVI.

Υλοφόρȣ τόδ' ἄγαλμα, ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος·
ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ερμῆς κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἀπ' οἰζυρῆς ἠπίςατο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ', ὦ 'γαθὸς ἐς' ἀγαθός.

XVII.

Ευάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
ἰξευτὴς ἥκεις τȣ̃θ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
κἀμὲ τὸν ὑληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

p. 225. XVIII.

Γλευκοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
Ηρώναξ πρώτης δράγματα φυταλιῆς,
τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσὰς ἱερώσατο τȣ́σδε,
ἐμπλήσας οἴνȣ πρωτοχύτοιο, κάδȣς·
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἴνοπι Βάκχῳ
καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

XVIII. 2. Recte ap. Suid, πρῶτα δ.

XIX. T. I.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,
ἀγρότα Πὰν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
ὧς μὲν ἀπὸ πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ, δι' ἠϊόνων.

XX.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς
καὶ σπιθάμης ὅλης Βίττιον εἰργάσατο·
θάτερα δ' Αντιάνειρα προσήρμοσε· τὸν δὲ μεταξὺ
Μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη.
κουρῶν καλλίστη Διὸς, Αρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
πρὸς ψυχῆς θείης, τὴν τριπόνητον ἔριν.

XXI.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ Μολοσσὸς Ιτωνίδι δῶρον Αθάνᾳ
Πύῤῥος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασε Γαλατᾶν,
πάντα τὸν Αντιγόνου καθελὼν στρατόν· οὐ μέγα θαῦμα·
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαι.

XXII. p. 226.

Αἵδε ποτ' Ασίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
αἵδε καὶ Ελλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον·
νῦν δὲ Διὸς ναῷ ποτὶ κίονας ὀρφανὰ κεῖται,
τᾶς μεγαλαυχήτου σκῦλα Μακηδονίας.

XXIII.

Οκτώ τοι θυρεοὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας θ' αἱμαλέας κοπίδας,

T. I. ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασίᾳ ἔντε' Ἀθάνᾳ
Ἄγνων Ὀλανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

XXIV.

Οἵδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵ τε χαλινοὶ
στοιχηδὸν, ξεσταί τ' ἀμφίβολοι κάμακες
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας,
Παλλάδι· τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

XXV.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χὠρμιὴν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνασθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων ἅρμενα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδαώνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρετμοὺς
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον·
εἵσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτηλοῦ
φὼρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος.

XXVII.

p. 227. Τᾶν αἰγᾶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν
ἔστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
ἀλλά μοι αἵ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
τῶν ἀρπακτήρων μή τι μέλεσθε λύκων.

XXVIII.

XXV. 7. Cod. Vat. τέχνας. ἀρχαίας. τεχνοσύνας.

XXVIII. T. I.

Θήρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ,
καὶ τετανὸν, νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς
τρύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθετο παυσάμενος.

XXIX.

Ω τάνδε τείχοντες ἀταρπιτὸν, αἴτε ποτ' ἀγροὺς
δαμόθεν, αἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὄρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, Ερμᾶς,
οἷον ὁρῇς μ', οὗτος δ' ἅτερος, Ηρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς
αἴκ' ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·
καὶ μὰν ὡσαύτως τὼς βότρυας, αἴτε πέλονται
ὥριμοι, αἴτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
μισέω τὰν μετοχὰν, οὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι,
ἄμφω, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω· τῆ τοῦθ', Ηράκλεες· ἄλλο τὺ τοῦτο, p. 228.
Ερμᾶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

XXX.

Αγρονόμῳ τάδε Πανὶ, καὶ εὐαστῆρι Λυαίῳ
πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Αρκὰς ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίκτορα ματρὸς,
κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
Νύμφαις δὲ σκιερᾶς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρας,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν εὔυδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε· Πὰν, γλαγερόν· Βάκχε, πολυστάφυλον.

Digitized by Google

XXXI.

T. I. Ὁ Κρὴς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν, ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,
ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο, δεξιτερῇ σῇ
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ᾽ ἀντιπάλων.

XXXII.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ σαυρωτῆρι· τὰ δ᾽ ὀκτάῤῥιζα μετώπων
φράγμαθ᾽ ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

XXXIII.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
Ἑρμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,
p. 229. ἀστραγάλους θ᾽ οἷς πόλλ᾽ ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι᾽ ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τοῦτο χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ
τὸ σκύλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγγα κορύναν,
ᾇ πάρος αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκως,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
καὶ τῶν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

XXXIV. 6. Scr. καὶ τὰν εὐρ.

Digitized by Google

T. I.

XXXV.

Αὔλια, καὶ Νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν, μηλοσσόε, Μαιάδος Ερμᾶ,
ὅς τε τὸν αἰγιβότην Πὰν κατέχεις σκόπελον,
ἵλαοι τὰ ψαιστὰ, τό τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
δέξασθ', Αἰακίδεω δῶρα Νεοπτολέμου.

XXXVI.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, φὼρ, ἔμβλεπε. τοῦτο δ', ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβυν Ανακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
θάεο, δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ, p. 230.
ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστέα,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

XXXVIII.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ανακρέων
ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται

XXXV. 2, Recte Suid, ed. pr. ὕδασι.

T. I. ἐσάχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων
ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

XXXIX.

Μή σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἰλύος ὧδε
τοῦτο χαραδραίης θερμὸν, ὁδῖτα, πίῃς·
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκραν,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρύζον ἐϋκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

XL.

Θεσπιέες τὸν Ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
ἄζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεὸν, ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

p. 231.

XLI.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν
ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἱμερώτατον,
οὐ γραπτὸν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιᾷ.

XL. 3. Scr. ὃν πυρὶ Φρύνης αἰθόμενος.
XLI. 1. Fort. πλημμύρουσαν.

Digitized by Google

αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις T.I.

φᾶσαν· ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

XLII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ

ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

XLIII.

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,

τὸν ποτὲ μηδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;

ὀψέ ποθ' Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι

ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

XLIV.

Μή μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην

ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.

ὁππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·

ὁππόσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

XLV. p. 232

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἤν που ἐφεύρῃς,

ὤνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,

ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη

κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀχόλους·

σπευσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην

ἀχράντου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

XLVI.

Αὐτοθελὴς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους

πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις.

Digitized by Google

T. I. μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνȣ
ἔργα· Λυκȣ́ργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

XLVII.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Αρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
ἄκλαςοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἀσπίδες, ἄκλαςοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπȣ
ἱδρὼς πιδύων ςῆθος ἐπιςαλάει.
παςάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
Αρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

XLVIII.

Τὴν μικρήν με λέγȣσι, καὶ ȣ̓κ ἴσα ποντοπορεύσαις
ναυσὶ διιθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην·
p. 233. ȣ̓κ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· ȣ̓ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔςω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

XLIX.

Αςρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
ὑμνοπόλȣς δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ομηρος,
λαμπρότατον Μȣσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

L. T. I.

Εἶπε πόκ' Εὐρώτας ποττὰν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη,
ἢ 'ξιθι τᾶς Σπάρτας, ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχὴς,
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χἁ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

LI.

Πυρσοῦ τοῦτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος ὁ βουπαλίων, δουρὶ φονευσάμενος,
ἄρτι καταβρύχοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον,
οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους.
μοσχείου δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα,
βληθείς· ἀχθεινὰν δ' οἶδε βοοκτασίαν.

LII.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ἔρωτα, γλυκύς· μαρτύρομαι αὐτὴν
Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέραος,
καὶ πᾶς τεφροῦμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει p. 234.
ἄτρακτον, λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν.
χὼ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσσομ' ἀλεξάμενος.

LI. 3. verba εὐθ. μόσχον. deſunt in Planud. et cod. Vat. v. Suid. voc. βρύκοντα. 6. duo cod. reg. εἶδε, Suid. εἶδε.

LII. 5. 6. Scr. καὶ θ. τ. α. ε. δαίμον' ἁλίσκειν, τισαίμην. τί πλέον ἔσσετ' ἀλευομένῳ.

Digitized by Google

T. I.

LIII.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
   καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ᾽, Ερως, ὑπὸ γᾶν σε. τί δὲ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
   σὰν ἔφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Αΐδας.

LIV.

Τοῦτο τὸ τοῦ Κλείτωνος ἐπαύλιον, ἥ τ᾽ ὀλιγώλαξ
   σπείρεσθαι, λιτός δ᾽ ὁ σχεδὸν ἀμπελεών,
τοῦτό τε ῥωπεῖον ὀλιγόξυλον· ἀλλ᾽ ἐπὶ τούτοις
   Κλείτων ὀγδώκοντ᾽ ἐξεπέρησ᾽ ἔτεα.

LV.

Μὴ φθείρευ, ὤνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἕλκων,
   ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν᾽ ἀλινδόμενος,
μὴ φθείρευ. κενεή σε περιστέψαιτο καλιὴ,
   ἣν θάλποι μικκὸν πῦρ ἀνακαιόμενον,
εἰ καί σοι λιτή γε καὶ οὐκ εὐάλφιτος εἴη
   φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις,
εἰ καί σοι γλήχων, ἢ καὶ θύμον, ἢ καὶ ὁ πικρὸς
   ἁδυμιγὴς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχὼς
   Ερμῆ, καὶ ταύταν, ὦ φίλος, αἰγίβοσιν,
p. 235. καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομῆϊ προσηνής·
   ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

Ο πλόος ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
   ἤδη μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις Ζέφυρος·

λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα T.I.

κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.

ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,

ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.

ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,

ὤνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

LVIII.

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ,

χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,

πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα

ὑμέων, ὦ κοῦραι, μυρία τεγγόμεναι,

χαίρετ'. Ἀριστοκλέης δέ σ', ὁδοιπόρε, ὤπερ ἀπῶσα

δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

LIX.

Αἴδεω λυπηρὲ διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος

ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,

δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα

βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.

ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν

ἔσθος, χὠ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.

πάνθ' ὅσα κὴν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Αἴδαν

ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

LX. p. 236.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων

ἀείδειν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος,

LVIII. 5. Cod. χ. Ἀριστοκλέη σὲ δ' ὁδοιπόρος.

LIX. 4. Scr. β. ὑπὸ φθιμ. Praec. verſ. ſcr. ex Suida: ἀ κρυόεσσα.

Digitized by Google

T. I. προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν ἀοιδὸς,
θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος·
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦ 'νερ, ἐφεζόμενον.
ὅσσον γὰρ Μούσαις ἐστέργμεθα, τόσσον Ἀθήνη
ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

LXI.

Ισχαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἀλωῇ
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κεῖρε, κάκιστε,
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

LXII.

Ολκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν,
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ,
ἥν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

LXIII.

Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Αΐδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος,
οὐδὲ σκαληνὸς, οὐδενὸς πλέως πλάνης,
ἰθεῖα δὴ μάλιστα, καὶ κατακλινὴς
ἅπασα, κήκμεμυκότων ὁδεύεται.

LXIV.

p. 237. Εσθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς·

Digitized by Google

παίδων τις μνήσαιτο, καὶ ἐδνώσαιτο γυναῖκα, T. I.
εἰ καί μιν δάκνει δυσβίοτος πενίη.
ζωὴν συλώσαιτο· κακὸν δ' ἄσυλος ἰδέσθαι
οἶκος· ὁ δ' αὖ λῷστος τἀνέρος ἐσχαρεὼν
εὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ
ἐνστῇ, αὐγάζων θαλλὸν ἐπεσχάριον.
ᾔδει Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυον· ἀλλὰ γυναικῶν,
ὤνθρωπ', ἤχθαιρε τὴν ἀλιτοφροσύνην.

LXV.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπούδειος, ὦ παροδῖτα,
λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνοίης, ὤνθρωπε, Φιλαινίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν
ἀκρίδα, τὴν οὖσαν τοπρὶν ἀκανθοβάτιν,
διστοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν,
καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ χηραμένη πατάγῳ·
καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τοὐλίγον ὤρθωσε σᾶμα πολυστροφίης.

LXVI.

Μνήμην Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀΐδης.

LXVII.

Τίς ποτ' ἄρ', ἢ τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα,
τλῆμον, ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;
μνῆμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἀμαξεύοντος ὁδίτεω, p. 238
ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται·

LXIV. 7. Scr. καὶ ἣν π.
LXV. 6. Cod. ἰφυμνιδίῳ χρησαμένην π. correctum χηραμένην.

T. I. ἤδη σε καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἄμαξαι,
σχέτλιε, σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

LXVIII.

Εἰς ἀνωνύμου τινὸς τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν ὁδιτῶν καταπατούμενον.

Ἤδη μευ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὀστεῦν,
ἁρμονίη τ', ὦ 'νερ, πλὰξ ἐπικεκλιμένη·
ἤδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σοροῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ τὴν οὔπω πάρος ἀτραπὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεισσόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, Ἀϊδωνέος, Ἑρμεία τε,
καὶ Νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ.

LXIX.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὔνομα κείνου
δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τοπρὶν
βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν . . . τί πλείω μυθεῦμαι; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,
φεῦ, τόσσης γαίης ὅσσον ἔχει μόριον.

LXX.

Μυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος προτοῦ, ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς Ἀΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσσον
στιγμὴ, καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

LXIX. 1, 2. Scr. ex cod. Plan. Κρίθωνος et Κρίθων.

Digitized by Google

μικρή σευ ζωὴ τεθλιμμένη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ T. I. p. 239.
ἡδεῖ', ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρη θανάτου.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὅρμον,
ὡς κἀγὼ Φείδων ὁ Κρίτου, εἰς Ἀΐδην.

LXXI.

[α] Τίς, τίνος οὖσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
[β] Πρηξὼ Καλλιτέλευς. [α] καὶ ποδαπή; [β] Σαμίη.
[α] τίς δέ σε καὶ κτερέϊξε; [β] Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. [α] θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; [β] ἐκ τοκετοῦ.
[α] εὖσα πόσων ἐτέων; [β] δύο κεἴκοσιν. [α] ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
[β] οὔκ· ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
[α] ζώοι σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
[β] καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

LXXII.

Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαστίω, ἄκρον ἐρώτων
εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοστασίας,
ἄκρα χοροιτυπίης, χθόνιοι — — — —
τοῦτον Κρηταιεῖς Κρῆτα παρῳκίσατε.

LXXIII.

Πραταλίδᾳ παιδεῖον Ερως πόθον, Αρτεμις ἄγραν,
Μοῦσα χορούς, Αρης ἐγγυάλιξε μάχαν.
πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ ἔρωτι
ἄρχε, καὶ ἐν μολπᾷ, καὶ δορὶ καὶ στάλικι.

LXXIV.

Ηχήεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτως
πλώοντ' οὐ πολλῇ νηῒ Τελευταγόρην,

LXXII. 3. Fort. ſupplendum: χθονίῳ Μίνωϊ πάρεδρον.

T. I. p. 240. ἄγρια χειμήνασα, κατεπρήνωσατο πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
χὠ μέν πυ καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ' ἄπυς εὑρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνυ κεκλαυμένυ ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

LXXV.

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ορθων,
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις·
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ γαίης
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

LXXVI.

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ
νηΐ· κρατεῖ παντὸς δύρατος εἷς ἄνεμος.
ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ μία, κῦμα δὲ ναύτας
ἀθρόον εἰς πολιὴν ἐρυφέλιξεν ἅλα.
ὐ μήν οἱ δαίμων πάντη κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
πατρίδι καὶ τύμβυ καὶ κτερέων ἔλαχε
κηδεμόνων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα
νεκρὸν πεπταμένυς θῆκεν ἐπ' αἰγιαλύς.

LXXVII.

Τέλληνος ὅδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βώλεϊ πρέσβυν
τῆνον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

LXXVIII.

Εσπέριον κ' ἠῷον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
ἡ γρηῢς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

LXXVI. 3. Cod. πνοιὴ μία.

Digitized by Google

καί τι πρὸς ἠλακάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον T. I. p. 241.
ἤεισεν, πολιοῦ γήραος ἄγχι θυρῶν,
καί τι παριστίδιος δινευμένη ἄχρις ἐπ' ἠοῦς
κεῖνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δολιχὸν,
ἢ ῥικνὴν, ῥικνοῦ περὶ γούνατος, ἄρκιον ἱστῷ,
χειρὶ στρογγύλλουσ' ἱμερόεσσα κρόκην.
ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ηὔγασεν ὕδωρ
ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηναμένη.

LXXIX.

Ἄμπελος ὡς ἤδη χάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀΐδην θάνατος.
δυσκώφει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς
ἢ πίσυρας ποίας θάλψῃ ὑπ' ἠελίῳ;
ὧδ' εἴπας οὐ κόμπῳ, ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
ὤσατο, κεἰς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει, Σπάρτας μεγάλαν χάριν, εἶθ' ὅ γε Λυδὸς
ἄχθος ἀποῤῥίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδην.

LXXXI.

Παρθενικὰν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομέναν,
Ἀΐδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἔσσ' Ἀΐδα.

T. I. p. 242.

LXXXII.

Αἰεὶ λῃϛαὶ καὶ ἁλιφθόροι, ὐδὲ δίκαιοι
Κρῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν ὐκ εὐπίονι φόρτῳ
Κρηταίης ὦσαν Τιμόλυτον καθ' ἁλὸς,
δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσι
κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' ὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

LXXXIII.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τῦτ' ὀλιγήριον, ὦ 'νερ,
σῆμα ποτίφθεγξαι τλάμονος Ἀλκιμένευς,
εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιύρυ
καὶ βάτυ, αἷς ποτ' ἐγὼ δήϊος Ἀλκιμένης.

LXXXIV.

Τί ϛοχασώμεθά συ, Πεισίϛρατε, χῖον ὁρῶντες
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβυ κείμενον ἀϛράγαλον;
ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
ἦσθά τις, ὐ λίην δ', ὦ 'γαθὲ, πλειϛοβόλος;
ἢ τὰ μὲν ὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγγίσαμεν.

LXXXV.

Ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὀϛέον, οἵην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλήν;
ἦ πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,
πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριϛοκράτη.

ᾔδει

LXXXIII. 4. Cod. Vat. ἣν ποτ' ἐγὼ δ. Ἀντιπάτρυ. Planudea: ἣν — Ἀλκιμένης.

Digitized by Google

ᾔδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι, T. I.
  στρεβλὴν οὐκ ὀφρὺν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος·
ᾔδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἄδηριν p. 243.
  ἰθῦναι κοινὴν εὐκυλίκην λαλιήν·
ᾔδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
  ἔρδειν. *γαῖ' ἐρατὴ τοῖον ἔχοις φθίμενον.

LXXXVI.

Αὔτα Τιμόκλει', αὔτα Φιλὼ, αὔτα Ἀριστὼ,
  αὔτα Τιμαιθὼ, παῖδες Ἀριστοδίκου,
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἔπι τοῦτο
  σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' Ἀριστόδικος.

LXXXVII.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἧς ὑπὲρ τάφου
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
στένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
οὐκ ἀνδρὸς, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου·
ἓν δ' ἀντὶ πάντων, οὕνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος· ἢν δ' ἄρ' ἀήτης,
  ὡς ἐμὲ, τοῖς Αἴδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἕο τόλμαν,
  ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

LXXXIX.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
  φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

*. p. 244.

XC.

Εὔρου με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς,
καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
Κάλλαισχρος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα,
οἰχεῦμαι· ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

XCI.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης οὔτ' Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα,
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τοῦδ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμόλεκτρος,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

XCII.

*Ἀρχαίας ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἴποις ὅντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαποῦ.
β Φίντων' Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, Ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

XCIII.

Πάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτὴς
ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς,

καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας T. I. p. 245.
  στήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἰουλίδα πετρήεσσαν
  δακνάζων, ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ᾀράμενος,
ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χερὸς ἀΐξασα
  ᾤχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
χὠ μὲν μηρίνθων καὶ δούνακος ἀγκίστρων τε
  ἐγγὺς ἀπὸ πνοιὴν ἧκε κυλινδόμενος,
νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θανόντος
  γρίπωνος γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον.

XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
  Ανθεύς, Φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον.
Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
  Νηρείδων Νύμφας ἔσχες ἀπιστοτέρας.

XCV.

Κὴν γῇ κὴν πόντῳ κεκρύμμεθα· τοῦτο περισσὸν
  ἐκ Μοιρέων Θρᾶσις Χαρμίδου ἠνυσάμην.
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύνων,
  Ἰόνιόν θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθοῦ ἔῤῥων,
  ἤδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὔμεγα κῆτος
  ἦλθεν, ἀπέβρυξε δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου.
χἤμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
  ἤρανθ', ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.

XCV. 10. Scr. πρῆστις.

T. I. χόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θράσιδος, ὦ 'νερ,
ἔκρυψαν· πάτρην δ' ἐ πάλιν ἱκόμεθα.

p. 246.

XCVI.

Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' ἐκ, οἴζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἠιόνος,
ὡς σεῦ μηδ' Ἀίδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν
Φιλλεὺς Ἀμφιμένευς ἄσσον ἐγειτόνεον;

XCVII.

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαΰξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνε
ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Ἀίδῃ.

XCVIII.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας κεὐείρες ἐμβατέοντες ὄϊς,
Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.
βληχήσαιντ' ὄϊές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις,
εἴαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ,
καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
οἰὸς, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,

XCVII. 3. Cod. Vat. καὶ τεκέων.
XCVIII. 7. Fort. ἀμέρξας.

Digitized by Google

κρηπῖδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων, T. I.

εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἀν φθιμένοις χάριτες.

XCIX. p. 247.

Α δείλ' Αντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἡ τὸν ἐν ἥβης

ἀκμῇ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,

ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ

ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.

βαίην εἰς Αΐδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἠὼς

ἡδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου.

ἆ δείλ' Αντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης

ἰητὴρ, ζωῆς ἐκ με κομισσάμενος.

C.

Πολλὸν ἀπ' Ιταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἔκ τε Τάραντος

πάτρης· τοῦτο δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτου.

τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλά με Μοῦσαι

ἔστερξαν, λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχρὸν ἔχω.

οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα

κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἠελίους.

ΝΙΚΙΟΥ p. 248.

ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Μαινὰς Ενυαλίου, πολεμαδόκε, θοῦρι κράνα

τίς νύ σε θῆκε θεᾷ δῶρον ἐγερσιμάχᾳ;

Μήνιος· ἦ γὰρ τοῦ παλάμας ἄπο ῥίμφα θοροῦσα

ἤθυσ' ἐν προμάχοις δήϊον ἀμπεδίον.

T. I.

II.

Μέλλον ἄρα συγερὰν κἀγώ ποτε δῆριν Αρηος
ἐκπρολιπῦσα, χορῶν παρθενίων ἀΐειν
Αρτέμιδος περὶ ναὸν, Επίξενος ἔνθα μ' ἔθηκε,
λευκὸν ἐπεὶ κείνυ γῆρας ἔτειρε μέλη.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρη,
Ειλήθυια, τεᾶς κεῖται ὑπὲρ κεφαλᾶς,
ἥ σε μετ' εὐχωλᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

IV.

Ιζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὁδῖτα,
καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας·
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἂν ἐπὶ Γίλλῳ
Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

p. 249.

V.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
τῇδ' ἕσηκ' ἐρατῦ γυμνασίυ μεδέων,
Ερμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἠδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλερὰς θῆκαν ἴων σεφάνυς.

VI.

Φρυρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περισράτυ εἵνεκα, μίμνω
ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπὼν,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρυ κῦφον ὄρεγμα ποδός.

VII. T. I.

Αἰόλε, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα,
 ξουθά, ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον ποτωμένα, ἔργα τίθεσσο,
 ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

VIII.

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
 τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
 μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἑζόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς,
 καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονε.
τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
 μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ. p. 250.

I.

Γραῖα, φίλη θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς,
 καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
 ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων,
 δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

Digitized by Google

T. I.

II.

Φωσφόρος, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
Αρτεμι, καὶ χαρίεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδυ,
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτ' εὐμαρές· ὐ γὰρ ἀφαυρῶς
ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης.
ἄλσος δ', Αρτεμι, τῦτο καὶ ἂν Χαρίτεσσι θεύσαις
εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κῦφα βαλεῖν.

III.

Χαῖρέ μοι, ἁβρὲ κύπασσι, τὸν Ομφάλῃ, ἥ ποτε Λυδῆ,
λυσαμένη, φιλότητ' ἦλθεν ἐς Ηρακλέυς.
ὄλβιος ἦσθα, Κύπασσι, καὶ ὡς τότε καὶ πάλιν, ὃς νῦν
χρύσεον Αρτέμιδος τῦτ' ἐπέβης μέλαθρον.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Αρτέμιδος.

Ως πρέπει, Αρτεμίς εἰμ'· εἶδ' Αρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεύς,
μανύει Ζηνὸς, κὐχ ἑτέρυ θύγατρα.
p. 251. τεκμαίρυ τὸ θράσος τᾶς παρθένυ. ἦ ῥά κεν εἴποις·
πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

V.

Ταν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅδε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ γενεά.
κεῖται δέ σφιν ἀγὼν ὐ χαλκέυ ἀμφὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅςις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ανταίυ δὲ τὸ πτῶμα. πρέπει Ηρακλέα νικᾶν
τὸν Διός. Αργείων ἁ πάλα, ὐ Λιβύων.

Digitized by Google

VI. T. I.

Αἱ νόμιμοι δύο γρῆες ὁμήλικες ἦμεν, Αναξὼ
καὶ Κλεινὼ, δίδυμοι παῖδες Επικράτεω·
Κλεινὼ μὲν Χαρίτων ἱερὴ, Δημητρὸς Αναξὼ
ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἠελίων
ὀγδωκονταέτεις ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἱκέσθαι
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' οὐ φθόνος ἰσοβίοις.
καὶ πόσιας καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Αΐδην πρηΰν ἀφικόμεθα.

VII.

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθιμον ἡ Πολυαίνου
Σκυλλὶς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ηγεμάχειον ἐφέστιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
χήρη πατρῴους αὖθις ἐσῆλθε δόμους,
δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων
οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον φιλότητος
ἕστηκεν λείῃ μνᾶμα παρὰ τριόδῳ.

VIII. p. 252.

Ελπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· οὐ γὰρ ἂν ὧδε
Λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' Αΐδης,
ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' Ερώτων.
χαίρετε κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέπουσι
κεῖσθ', ἐπεὶ οὐκ ᾠδὰς, οὐ χορὸν αἶδ' Αχέρων.

VI. 5. Scr. ἐλλείπομεν.

T. I.

IX.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

X.

Αὐτόματοι δείλης ποτὶ ταὔλιον αἱ βόες ἦλθον
ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
αἲ αἴ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὕδει
ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

XI.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι ἣ μέλλει παιδὸς ὁρᾶν θάνατον.
ἠϊθέῳ γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

p. 253.

ΑΡΑΤΟΥ.

I.

Ἀργεῖος Φιλοκλῆς Ἄργει καλός· αἱ δὲ Κορίνθου
στῆλαι, καὶ Μεγαρέων ταὐτὸ βοῶσι τάφοι·
γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν Ἀμφιαράου,
ὡς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
τῷδ' οὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
αὐτὸς ἰδών· ἑτέρου δ' ἐστὶ περισσότερος.

II. T. I.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
Γαργαρέων παισὶ Βῆτα καὶ Αλφα λέγων.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ. p. 254.

I.

Δέξαι μ' Ηράκλεις, Αρχεστράτου ἱερὸν ὅπλον,
ὄφρα ποτὶ στεπτὰν παστάδα κεκλιμένα
γηραλέα τελέθοιμι, χορῶν ἀΐουσα καὶ ὕμνων·
ἀρκείτω στυγερὰ δῆρις Ενυαλίου.

II.

Τάνδε παρὰ τριόδοις τὰν Αρτεμιν Αγελόχεια,
ἔτ' ἐν πατρὸς μένουσα παρθένος δόμοις,
ἕσσατο, Δαμαρέτου θυγάτηρ· ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ
ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν, ὡς αὐγὰ πυρός.

III.

Ασπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
ναῷ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τὸν δὲ φέροντά μ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

IV.

Εξ ἁλὸς ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύβαλον·

I. 2. Cod. π. στρεπτάν.
III. 2. Cod. Vat, ὑπορροφίας. Scr. ὑπωροφία. 3. Cod. κεκονημένα.

T. I. κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἃ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγῃ θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
ὦ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς
σαρκὸς, τοὺς σαρκῶν γευσαμένους ἐπέχεις.

V.

p. 255. Ἑρμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθαπται,
Ζωΐλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,
ἂν ἐπί οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
λειβομένα, παῖδές τ' εἰς χρόα κειράμενοι.

VI.

Ἐῤῥέτω ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλὸς,
οἵ ποτε νῆ' ἐκύλισταν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
Ἀβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
ῥαίσθη γὰρ διάπαντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὅθι
πρὸς ξείνων, ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἵκετο πάτρην
Ἄβδηρα, κρωσσῷ χαλκέῳ περισταλείς.

VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαΐῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς ἐς Ῥαδάμανθυν ἄγειν,
ᾗ καὶ Ἀριστόνοος, Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
παῖς, Ἡγησίλεω δῶμ' Ἄϊδος κατέβη.

VI. 7. Scr. προξείνων ὑπὸ χ.

VIII. T. I.

Ὀξεῖαι πάντη περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
καὶ σκόλοπες· βλάψεις τοὺς πόδας, ἢν προσίῃς,
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
β οἰμώζειν εἴπας πολλά; α πάρελθε μόνον.

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. p. 256.

I.

Πρώτας ὁππότ' ἔπεξε καλὰς Εὔδοξος ἐθείρας,
Φοίβῳ παιδείην ὤπασεν ἀγλαΐην.
ἀντὶ δέ οἱ πλοκαμῖδος, Εκηβόλε, κάλλος ἐπείη
ὡς Χαρνῆθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεξόμενος.

II.

Οὐ Τρηχὶς λιθιαῖος ἐπ' ὀστέα κεῖνα καλύπτει,
οὐδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβοῦσα πέτρη·
ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
Ικάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·
ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυκήδεος ἡ κενεὴ χθὼν
ὀγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

I. 4. Cod. ὠ 'χαρνῆθεν.

Digitized by Google

T. I. p. 257.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

I.

Οὐκ ἔτλας, ὦ 'ριστε Λεωνίδα αὖτις ἱκέσθαι
Εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
ἐδμάθης, πατέρων ἁζόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὅκα μοῦσαν ἐνίην
ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγον·
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον, ὁδῖτα,
ἐγγύθεν Ὠρωπῷ χεῦεν ἀποφθιμένᾳ.

p. 258.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

I.

Τίπτε πανᾱμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κούρα,
μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
ἦτοι Παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπηύρα
Θρηΐκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος;

II.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
ἁδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν, ἀχέτα τέττιξ,
ἠϊθέω παιδὸς χεὶρ ἀναπεπταμένα.

ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ. T. I. p. 259

I.

Κλειοῦς αἱ δύο παῖδες Αριστοδίκη καὶ Αμεινὼ
 Κρῆσσαι, πότνια σῆς Αρτεμι νειοκόρου
τετραετεῖς ἀπὸ μητρός· ἴδοις, ἄνασσα, τὰ τῆσδε
 εὔτεκνα, κἀντὶ μιῆς θὲς δύο νειοκόρους.

II.

Εκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη
 ἄγκεινθ' Ηφαίστῳ, δῶρα Πολυκράτεος,
ᾧ πυκνὰ κρατέων ὑπὲρ ἄκμονος εὕρετο παισὶν
 ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

III.

Ωλεσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεὶς
 Λὶψ Επιηρείδην Τάσι δυομέναις,
αὐτηὶ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
 δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμε.

ΑΝΤΑΓΟΡΑ. p. 260

I.

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
 ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,

III. 3. Codd. αὐτὴ οἱ σύν. aut αὐτῇ οἱ.

Digitized by Google

Τ. I. ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθοι
ἱεροὶ ῥεῖσαν δαιμονίου στόματος,
καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
αἰῶνα, σεμνοῖς δόγμασι πειθόμενος.

II.

Λέγεται δὲ καὶ Ανταγόρα τοῦ ποιητοῦ ὡς Κράντορος εἰς Ερωτα πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί.

Εν δοιῇ μοι θυμὸς, ὅ τοι γένος ἀμφιβόητον
ἤ σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων, Ερος, εἴπω,
τῶν ὅσσους Ερεβός τε πάλαι βασίλειά τε παῖδας
γείνατο Νὺξ, πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ωκεανοῖο·
ἤ σέ γε Κύπριδος υἷα περίφρονος, ἠέ σε Γαίης,
ἢ Ανέμων· τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
ἀνθρώποις ἠδ' ἐσθλὰ, τὸ καὶ σέο σῶμα διφυόν.

---

p. 261.

ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

I.

Τόξον μὲν ὦ Γίγαντος ὤλεσας σθένος
ἴσχε βίης, ἑκάεργ' Απολλον.
οὐ σοι φαρέτρη λύεται λυκοκτόνος,
τὸν δ' ἐπ' ἠϊθέοισιν οἶστρον
στρέφεις Ερωτος, ὄφρ' ἀλέξωνται πάτρῃ,
θαρσαλέοι φιλότατι κύρων;
Ερως γὰρ ἀλκὴ, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
οἶδεν ἀεὶ προμάχους ἀέξειν.
Μελισίωνος δὸς πατρώϊον σέβας
Σχοινιέων ἐπίηρα δέχθαι.

II.

T. I.

Καλλίϛρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον·
Κηφισιεὺς ὁ κῦρος· ὦ χαρεὶς ἄναξ,
Απολλοδώρϩ παῖδα, καὶ πάτραν σάω.

III.

Αρτεμι, σοὶ τὰ πέδιλα Κιχησίϩ εἵσατο υἱὸς,
καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμιϛοδίκη,
ὕνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
χεῖρας, ἄτερ τόξϩ, πότνια, νισσομένη.
Αρτεμι, νηπίαχον δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος p. 262.
νεῦσον ἰδεῖν κῦρον υἱέ' ἀεξόμενον.

IV.

Αἰάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ὦ παραμείβων,
νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αριϛαγόρη,
δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀϛέα, (τὸν δὲ δυσαὴς
ὤλεσεν Αἰγαίϩ κῦμα περὶ Σκίαθον)
δύσμορον ὀρθρινοί μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες,
ξεῖνε, Τορωναίων εἵλκυσαν εἰς λιμένα.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένε, τϩτό κεν εἴποις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
κὐδάσεις· ὄντως βϩκόλος ἦν ὁ Πάρις.

Digitized by Google

T.I. p.263.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης·
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔ ποτ' ἐφελκυσάμην.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗι ΑΘΡΟΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Βουκολικαὶ Μοῦσαι σποράδες πόκα· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

p. 376.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν, Πύθιε Παιὰν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
βωμὸν δ' αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος, οὗτος ὁ μαλλὸς
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικὼς ὕμνως, ἄνθετο Πανὶ τάδε·

Digitized by Google

τὼς τρητὼς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα, T. I.
νεβρίδα, καὶ πήραν, ᾇ πόκ᾽ ἐμαλοφόρει.

III.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων· στάλικες δ᾽ ἀρτιπαγεῖς ἀν᾽ ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ᾽ ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε, μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταρχόμενον.

IV. p. 377.

Τήναν τὰν λαύραν, τῶς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,
σύκινον εὑρησεῖς ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
τρισκελὲς, αὐτόφλοιον, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δ᾽ εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,
μέλποισαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕσδεο δὴ τηνεὶ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
εὖχε᾽ ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
κεὐθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ᾽ ἀνανεύσῃ,
τοῦδε τυχὼν, ἐθέλω τρισσοθύην τελέσαι.

IV. 5. Scr. σ. δ᾽ εὐίερος.

T. I. ῥεξῶ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω
σακίταν. ἀίοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

V.

Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τι μοι; κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς, ἄντρου ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

VI.

p. 378. Α δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἀΐδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἁνίκα τήνας
ὀστέων οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII.

Εἰς ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱὸς,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος,
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
Ηετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

Digitized by Google

T. I.

VIII.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος. ἔστι καὶ ὣς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ἠπείγευ, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
ποντοπορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέβης.

IX.

Εἰς ἄγαλμα Μουσῶν.

Ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

X.

p. 379.

Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικε τύχεν τεθναὼς ὁ σοφιστής,
καί περ ἄοικος ἐών, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XI.

Δαμοτέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν παισί· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

VIII. 2. Cod. Plan. ναυτίλος ἴσθι καὶ ὣς —

Digitized by Google

T. I.

XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας Ἀφροδίτης.

Ἁ Κύπρις οὐ πάνδημος· ἱλάσκεο τὰν θεὸν, εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔσχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦς
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

XIII.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
p. 380. σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

XV.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
σπουδᾷ, καὶ λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς·
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Digitized by Google

XVI. T. I.

Α τε φωνὰ Δώριος, χὡνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν Επίχαρμος.
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινῶ
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν
τοὶ Συρακκόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾷ πόλει,
οἷ' ἀνδρὶ πολίτᾳ,
σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ καὶ ποττὰν ζωὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα·
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

XVII. p. 381.

ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗι ΤΡΟΦΩι ΚΛΕΙΤΗι.

Ο μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσᾳ
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κὴπέγραψε Κλείτας.
ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων
ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μήν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλεῖται.

XVIII.

Αρχίλοχον καὶ σᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν,
τὸν τῶν ἰάμβων· οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κὴπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Απόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

Digitized by Google

T. I.

XIX.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὕμμιν υἱὸν ὡ 'νὴρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡ 'κ Καμείρου,
χὤσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους·
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

p. 382.

XX.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

XXI.

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

Digitized by Google

ΜΟΣΧΟΥ

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

T. I. p. 411.

Εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
  οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
  ἔσπειρε Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· Βρέξον ἀρούρας,
  μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Moſchi. 5. Vulgo πρῆσον. Codd. quidam πλῆσον.

T. I. p. 412.

ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

ΒΩΜΟΣ Α.

Ολὸς ὔ με λιβρὸς ἱρῶν
Λιβάδεσσιν, οἷα κάλχη,
Υπὸ φοινίῃσι τέγγει·
Μαύλιες δ᾽ ὕπερθε πέτρης Ναξίας θοούμεναι
Παμάτων φίδοντο Πανός· οὐ στροβίλῳ λιγνὺς
Ιξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.
Ες γὰρ βωμὸν ὁρῆς με, μήτε γ᾽ αὔρου
Πλίνθοις, μήτ᾽ Αλύβης παγέντα βώλοις·
Οὐδ᾽ ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα,
Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Οσσαι νέμονται Κυνθίας,
Ισόῤῥοπος πέλοιτό μοι.
Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Εἰνάς μ᾽ ἔτευξε γηγενής·
Τάων δ᾽ ἀείζωον τέχνην
Ενευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σὺ δ᾽ ὦ πιὼν κρήνηθεν, ἣν
Ινις κόλαψε Γοργόνος,
Θύοις τ᾽ ἐπισπένδοις τέ μοι
Υμηττιαδᾶν πολὺ λαροτέρην
Σπονδήν· ἄδην ἴθι δὴ θαρσέων
Ες ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ
Ιὸν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ᾽ ἐκεῖνος
Αμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν σχεδόθεν Μυρίνης
Σοὶ, Τριπάτωρ, πορφυρέῳ φὼρ ἀνέθηκε κριῷ.

Digitized by Google

T. I. p. 413.

ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

ΒΩΜΟΣ Β.

Εἰμάρσενός με στήτας
πόσις, μέροψ, δίσαβος
Τεῦξ', ὁ σποδεύνας, ἶνις ἐμπούσας, μόρος
Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος
Χρύσας δ' ἀίτας· ἆμος ἔψανδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔῤῥαισεν,
ὃν ὠπάτωρ δίσευνος
μόρησε ματρόῤῥιπτος.
ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας,
Τριεσπέροιο καύτας,
ἄϊξεν αἶν' ἰύξας·
χάλεψε γάρ νιν ἰῷ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φὼρ
δίζωος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος ἰλιοραίστας
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

T. I. p. 414.

ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

Η ὡς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
ἐκ θυμοῦ Κάλαϊν στέρξε Βορηϊάδην.
πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ' ἀείδων
ὃν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ·
ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες
ἔτρυχον, θαλερὸν δερκόμενον Κάλαϊν.
τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον, εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὕνεκα πρῶτον ἔδειξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
ἄῤῥενας, οὐδὲ πόθους ᾔνεσε θηλυτέρων.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον· αὐτίκα δ' αὐτὴν
εἰς ἅλα Θρηϊκίην ῥῖψαν ὁμοῦ χέλυϊ,
ἥλῳ καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
ἄμφω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.
τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολιὴ ἐπέκελσε θάλασσα·
ἠχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,
νήσους τ', αἰγιαλοὺς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
ἀνέρες Ὀρφείην ἐκτέρισαν κεφαλήν.
ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
πέτρας, καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
νῆσον ἔχει· πασέων τ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.

I. 9. Scr. πρῶτος. 17. Fort. νῆσόν τ'.

Θρήϊκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν T. I. p. 415.
ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
ἃς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροῒ σήματ' ἔχουσαι
κυάνεα, στυγεροῦ μὴ λελάθοιντο φόνου·
ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

II.

Ἀλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλυτον, οὐδέ τιν' ἔστιν
ἐκφυγέειν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ

p. 416

ΣΑΜΙΟΥ.

I.

Ἡρῶσσαι, Λιβύων οὖρος ἄκτιον αἵτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ στρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν, δέξασθε Φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα
δράγματα, καὶ ξηροὺς ἐκ καλάμης στεφάνους,
ἅσσ' ἀπὸ λικμητοῦ δεκατεύεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἡρῶσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμοῦ.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος.
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
ὦ ξεῖν', ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

I. 1. Cod. ἄκριτιν.

Digitized by Google

T.I. III.

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης
δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα·
ἐγγὺς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος, καὶ Μουσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
p. 417. θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

IV.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὼς πίθου.
τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
μέτωπον, οἷα καὶ σύ, κεκροκωμένον.

V.

Ηρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
εἰς κλειτὴν λείπων ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
Στρύμων, ἥ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὅ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκούσιον ἄστυ
κτίσσατο· Τραγασίῃ δὲ Καλαινοῦς εἴχετο παιδί,
ἥ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας·
γείνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυβλίδα, τῆς ἤτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.

Digitized by Google

βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας, φεύγων ὀφιάδεα Κύπρον, T. I.
καὶ Κράγος ὑλιγενὲς, καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά·
ἔνθ' ἤτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων.
αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἶκτον ἔχουσα,
Βυβλὶς, ἀπὸ προπύλων Καύνου ὠδύρατο νόστον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ p. 418.

ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

I.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
 Κλείτωρ δ' ἐμβυθίων, σοὶ τάδε, Πὰν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
 ἰδρίτα καὶ γαίης, ἰδρίτα καὶ πελάγευς.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἁλὸς, τῷ δ' ἠέρος, ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν
 πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ.

II.

Εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Αὐτάν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,
 τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

III.

Σάρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
 ἐτρεφόμαν, χέρνας ἦν τις ἂν, ἢ βακέλας
χρυσοφόρος, ῥήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμὰν
 οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,

III. 2. Cod. Vat. κέρνας.

T. I. καὶ Μούσας ἰδάην Ελικωνίδας, αἵ με τυράννων
θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

p. 419.

IV.

Εκ τῶν Μουσῶν.

Αλλ' ὅ γε πευθόμενος πάγχη Γραικοῖσι μελέσθαι
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θερσάνδροιο, τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίκλων
χρυσείων ἱερὴν δὴ τότε χιλιάδι,
ὑμνῆσαι ταχέων Ωπιν βλήτειραν οἰστῶν·
ἡ δ' ἐπὶ Κεγχρειῶν τίμιον οἶκον ἔχει.

μηδὲ θεῆς προλίπῃ Λητωΐδος ἀγλαὰ ἔργα. . .

V.

Εκ τοῦ Απόλλωνος.

Παῖς Ιπποκλῆος Φόβιος Νειληϊάδαο
ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἵξεται· ἧς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἑλισσομένης,
Ασσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ανθεύς,
ὅρκι' ὀμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,
πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος· οὐδὲ Μελίσσῳ
Πετρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
θαλλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
ἔσται, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·
Ανθεὺς Ερμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔνι νύμφη
μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρον.

καί

III. 6. Fort. θῆκαν Κανδαύλεω μ.
IV. 1. Scr. πάγχυ. 3. Scr. ἤνυσεν.
V. 1. Scr. Νηληϊάδαο. 8. Πειρήνης.

καί ἑ, καθαψαμένη γούνων, ἀτέλεστα κομίσσαι T. I.
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,
σπονδάς τε Φοβίου, καὶ ἅλα ξυνέωνα θαλάσσης,
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος.
ἡ δ', ὅταν ἀρνῆται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς, p. 420.
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἐξαπάφουσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
Γαυλὸς μοι χρύσεος φρείατος ἐκ μυχάτου
ἄρτι γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κάλον ἤρικεν ὄγκῳ,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηΐδιην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίου)
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης.
ὧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλιάδαο δάμαρ
φθέγξεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς, ἀπὸ μὲν Λελεγήϊον εἷμα
μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἑλλαμένης·
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει.
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον οἰκήσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
ἁψαμένη, σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀίδην.

V. 15. ξ. τραπέζης. 21. νεῖον ἀνελκόμενος. Vulgo: νῦν δ' γ' ἀν.. et ἤρικε νῆσον. 25. Vulgo τοὶ ἂν μέτα. 26. Scr. Νηλεΐδαο.

Digitized by Google

T. I. p. 421.

ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

I.

Νικῶ δίαυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρής.
ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινὸς ὥσπερ ὔμμιν.
ἔμπη δὲ νίκης; Ισθμοῖ. ἢ τὺ δ' ἔμπη;
Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ηρα.

II.

Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,
τοῦ κωμῳδογέλωτος εἰς θρίαμβον,
κισσῷ καὶ στεφάνοισιν ἀμπυκασθὲν,
ἔστασ', ὄφρα Λύκωνι σᾶμ' ἐπείη.
ὅσσα γὰρ κατέπραξε λαμπρὸς ἀνὴρ,
μνᾶμα τοῦ χαρίεντος ἔν τε λέσχᾳ
ἔν τ' οἴνῳ τόδε κὴπὶ τοῖς ἔπειτα
ἄγκειται, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

III.

Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα
καὶ σκύλος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιίνεω
καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων
καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρου κάμακα,

Digitized by Google

καὶ κούφοιο βαρὺν τυπάνου βρόμον, ἠδὲ φορηθὲν T. I. p. 422.
πολλάκι μιτροδέτου λίκνον ὕπερθε κόμης
Εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἔντρομον ἀνίκα θύρσοις
ἄτρομον εἰς προπέσεις χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πεῖρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·
ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' οὔ πως
εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

V.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν, οὐδ' ἐστέξατο·
ἀλλὰ κατ' Αἰγαίοιο πόρον βαθὺν ᾤχετο πόντου,
βίῃ Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἅλα.
τύμβου δ' ἐκ πατέρων κενεοῦ λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις
μήτηρ, λυγρῇ γ' ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,
αἶ αἶ, κωκύει τὸν ἑὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγουσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

VI.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεὼ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω.

VI. 1. Scr. κροσσωτόν.

T. I. p. 461.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

I.

Εχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, ὐδὲ κελεύθῳ
χαίρω, τίς πολλὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, ὔτ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
ὧδε σαφῶς, ἠχὼ φησί τις· ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ.

II.

Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· ὐδ' Αχελῶος
κείνυ τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Αχελῶε, λίην καλός· εἰ δέ τις ὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

III.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, ὐ μὰ τὸν ὀξὺν
ἥλιον, ὔ σ' ἔγνων· σχέτλιε, πῦ γέγονας;
ὀςέα σοι καὶ μῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
ὡμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;
ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ παρελθὼν
τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

IV.

p. 462. Ημισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' ὐκ οἶδ'
εἴτ' Ερος, εἴτ' Αΐδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.

Digitized by Google

ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. καὶ μὲν ἀπεῖπον T. I.
πολλάκι· Τὴν δρῆςιν μὴ ὑπόδεχϑε, νέοι.
ὐκ εἰς Κηφισσὸν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιϑόλευςος
κείνη καὶ δύσερως οἶδ' ὅτ' ἐπιςρέφεται.

V.

Εἰ μὲν ἑκὼν, Αρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφυ·
εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔχε.
ἄκρητος καὶ Ερως ἔμ' ἀνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἶλκεν, ὁ δ' ὐκ εἴα σώφρονα ϑυμὸν ἔχειν·
ἐλϑὼν δ' ὐκ ἐκόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν. εἰ τῦτ' ἐς' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

VI.

Εςι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔςι τι ταύτῃ,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·
ὐ ϑαρσέω. μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήϑει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
ὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

VII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλύτυ κενεαὶ χέρες· ἀλλὰ, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω ϑὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκύων·
ναὶ, φίλε, τῶν παρά συ τῦτ' ἀνεραςότατον.

V. 6. Plutarch. τὴν φίλην.
VII. 3. Vulgo ἀ. τὴν δ.

Digitized by Google

T. I. p. 463.

VIII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναίχι πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, ὠράνιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. ὠκ ἔτι μακρὰ λέγω.

IX.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρέσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγυσιν ἀληθέα, τὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκυς μὴ δύνειν ὧατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, ὠ λόγος, ὦτ' ἀριθμός.

X.

Εὐδαίμων ὅτι τἆλλα μανεὶς ὡρχαῖος Ορέςας
λευκάρεταν μώναν ὠκ ἐμάνη μανίαν·
ὠδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τῶτο ποήσας·
κἀγὼ τὼς πολλὼς ὠκέτ' ἔχω Πυλάδας.

XI.

Ὠγρευτής, Επίκυδες, ἐν ὤρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
ςίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἢν δέ τις εἴπῃ,
Τῆ, τόδε βέβληται θηρίον· ὠκ ἔλαβε.

VIII. 4. Cod. σὺ πόθ' ἤρ.
X. 2. Vulgo μανῶν. Fort. λευκοχρόαν πυγάν.

Digitized by Google

χδυμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν T. I.
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.

XII. p. 464.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο;
τὸ τρίτον ἡνίδ' ἔπινε· τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.
ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας, ὐκ ἀπὸ ῥυσμῦ
εἰκάζω· φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

XIII.

Ληφθήσῃ πυρὶ, φεῦγε Μενέκρατες· εἶπα Πανήμυ
εἰκάδι, καὶ Λώυ — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,
ἦλθεν ὁ βῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκύσιος. εὖγ' ἐμὸς Ερμῆς,
εὖγ' ἐμός. ὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

XIV.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν,
τὀῤῥα μένων αἰγᾶν ὐ καθίμασ' ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς παντῶν φάρμακον ἁ σοφία.
τῦτο, δοκῶ, χἀ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἐσθ' ἁμῖν τάδ' ἑκαστά γ' ἀφειδέα ποτ̓ τὸν Ερωτα.
τυτὶ ναὶ κείρει ου πτερὰ, παιδάριον·

XII. 5. Scr. μέγα δή τι. Vulgo μεγαλωςί.

XIV. 2. Fideliter repraeſentavi in hoc verſu lect. cod. Buher. Fort. φροντίδα ποιμαίνων τὰν δυσέρωθ' ὁ Κύκλωψ. 7. Cod. ε. α. χ' ἀκαστά γ' ἀφειδέα πρὸς τὸν Ε. 8. Cod. τὰ πτ.

Τ. I. οὐδ' ὅσον ἀτ]άραγόν σε δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῷ χαλεπῷ τρώματος ἀμφότεραι.

XV.

Οὕτως ὑπνώσαις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
p. 465. οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
ἄρτι ποτεπλάσθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερένικα,
ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

XVII.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις· ὁ μὲν ΝΙΚΩ φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται,
Πῶς ἔβαλες; φησί, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα τοῦτο γένοιτο
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦ 'ναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

XVIII.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
ἔθηκε· Τῆ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ φαρέτρην,

Digitized by Google

Σάραπι· τοὺς δ' οἴστοὺς T. I.
ἔχουσιν Εσπερῖται.

XIX.

Τὰ δῶρα τῇ 'Φροδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος
[μορφὴν ἐν] εἰκόν' αὐτῆς p. 466.
ἔθηκε, τήν τε μίτρην,
ἣ μαστοὺς ἐφύλασσε . . .
. . . . . τόν τε Πᾶνα,
καὶ τοὺς ἔναντι αὐτῆς
ὀρῆς μάκαιρα ταρσούς.

XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἵσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως.

XXI.

Καὶ πάλιν, Ειλήθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης
ἐς λέχος, ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ,
ὥς τοι νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ· ἀντὶ δὲ παιδὸς
ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

XXII.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις, Ασκληπιὲ, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ακέσων ὤφελεν, ἀρξάμενος

XIX. 3. Verba uncis incluſa e coniectura ſupplevi. 5. Cod. ἡμᾶς τοὺς ἐφίλασε. Sct. ἐφίλησε. 8. Cod. θάρσους.

T. I. γινώσκειν· ἣν δ' ἄρα λάθῃ, καὶ δή μιν ἀπαιτῇς,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

XXIII.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Απελλίδος. ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φήσεις· Εσπερε, πῶς ἔπεσες;

p. 467.

XXIV.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.

XXV.

Ιναχίης ἔστηκεν ἐν Ισιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.

XXVI.

Τὴν ἄλίην Εὔδημος ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε δανέων
θῆκε θεοῖς Σαμόθρᾳξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν,
ὦ λαοὶ, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς, ὧδ' ἔθετο.

XXVII.

Ευμαθίην ᾐτεῖτο, διδοὺς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τήνδε κεχηνὼς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον, ὁ τραγικὸς

XXII. 3 δὴ Cod. non habet.

παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν, T. I.

ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

XXVIII.

Τῆς Αγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ροδίου
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δ' ὀπτῇ
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ισιδος εἰδόμενον.

XXIX. p. 468.

Αρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάου.

XXX.

α Τίν με λεοντάγχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
θῆκε . . . β τίς; α Αρχῖνος. β ποῖος; α ὁ Κρής. β δέχομαι.

XXXI.

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρή, θέον αὐτὸς ἐρέσσων
ποσσὶν ἀεὶ, ὡς καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
ἔς τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ιουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Αρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνος.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

Digitized by Google

T. I. XXXII.

Ηρως Ηετίωνος ἐπίςαθμος Αμφιπολίτεω,
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

p. 469. XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Εχέμμα
κεῖται ἐν Ορτυγίῃ τόξα παρ' Αρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθε,
καὶ ξανθὴν Ιόλειαν. Ομήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

XXXV.

Ησιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' οὐκ ἄκρον, καὶ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες, Αρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.

XXXVI.

Ηλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνου δ' Ελλὰς ἀεὶ σοφίαν.

XXXII. 3. Fort. καὶ γυμνόν.

Digitized by Google

XXXVII.

T. I.

Ξεῖνος Αταρνείτης τις ἀνήρετο Πιτ]ακὸν ὕτω
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδίυ·
Αττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλύτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι p. 470.
βύλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ηνιδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέυσιν ἔπος.
(οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔτρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ)
κείνων ἔρχεο, φησὶ, μετ' ἴχνια· χὼ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ΕΛΑ.
ταῦτ' ἀίων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκυ
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἀπήγετο νύμφην,
ὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

XXXVIII.

ᵃΤίμων (ὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
ᵝτὸ σκότος· ὑμείων πλείονες εἰν Αἴδῃ.

XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐςὶ, τὸ μὴ σὲ γελᾶν.

XL.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,

XL. 2. Cod. αἰγιαλές.

Digitized by Google

T. I. δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· ὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ἥσυχος, αἰθυίῃ δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

XLI.

Οἵτινες Ηλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος
ἴστε τὸν Ιππαίυ παῖδα παρερχόμενοι.

P. 471. XLII.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ερασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτυ προποθεῖσ' ᾤχετ' ἔχυσα κύλιξ.

XLIII.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν ὖσαν ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρηῦς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα καὶ τελευτήσαντα.

α Αἴνιε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες, ὐκέτι πυλὺς
ἦσθα. τίς ἀξείνων, τίς σε κατειργάσατο;
β ἤρατο καὶ Κένταυρον, ὃ μοι πεπρωμένος ἦλθεν
ὕπνος· ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ιερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης,
ἡ γρηῦς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἥνο . . . . . .
πολλῶν προστασίῃ νεῶν γυναικῶν.

XLIV. 1. Cod. ὀκ ἔτι π. ἠ. τί σε ξείνων ὃς σε κ. in marg. ἐξ ἴνων. Fort. — σὺ γὰρ ἦσθα, Μ., οἰνοποτάζειν δεινὸς, τίς σ' οἶνος ὧδε κ.

καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπέμυσ' ἐκείνων T. I.
εὐγήρως ἐνὶ χερσίν. ἕρπε χαίρων.

XLVI.

Αστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Αστακίδης.
οὐκέτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν, οὐκέτι Δάφνιν p. 472.
ποιμένες, Αστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

XLVII.

Εἰς Ηράκλειτον τὸν Αλικαρνασσέα ἐλεγείας ποιητήν.

Εἶπέ τις, Ηράκλειτε, τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν' Ἁλικαρνησσεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

XLVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανε Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὠ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· Φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ακάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

XLVI. 3. οὐκει Δ, Cod. Vat.

Digitized by Google

T. I.

L.

Ἦν δίζῃ Τίμαρχον ἐν Ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
  ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεαι,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
  Παυσανίου· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

p. 473.

LI.

[α] Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων·
  Θῆρις Ἀρισταίου Κρὴς ὑπ' ἐμοί. [β] δολιχόν.

LII.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
  καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
  τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίην.

LIII.

[α] Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; [β] εἰ τὸν Ἀρίμμα
  τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
[α] ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; [γ] πολὺ σκότος. [α] αἱ δ' ἄνοδοι, τί;
  [γ] ψεῦδος. [α] ὁ δὲ Πλούτων; [γ] μῦθος· ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
  βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Ἀΐδῃ.

LIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἀνίκα καὶ σέ,
  Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις,
τᾷ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; οὐδὲν ἐκείνου
  εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

LV.

LI. 2. Recte codd. δολιχός.
LII. 4. In Vat. cod. υἱὸν deest. In marg. τ. κ. οὗδ' ἐπέχω Κρ.

LV.

Τιμονόη ... τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων, T.I.
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν οὔνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

LVI.

P. 474.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

LVII.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν·
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

LVIII.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀνέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

LIX.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

T. I. LX.

Εἴπας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ Κλεόμβροτος ὡ'μβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Ἀΐδην,
ἄξιον οὔτι παθὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν, τὸ περὶ ψυχῆς, γράμμ' ἀναλεξάμενος.

p. 475. LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα. γαῖα φίλη,
Μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπῄνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Βάττον.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν· ὁ δ' ἤεισε κρέσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῷ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

LXIII.

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ τάφον.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

LXI. 3. Vat. Cod. Μείκυλος.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ. T. I. p. 476.

I.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήςῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ ὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλυς
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος,
Οὐ θρέψω, λέξατα, τί γὰρ πλέον Αἴδι μαςοὶ
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔςι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ. p. 477.

I.

[Ἐκ τῆς Ἠριγόνης.]

Οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρας
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βοῤῥᾶς ἠὲ Νότος, τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

T. I. II.

Εκ τοῦ Ερμοῦ.

Lect. p. 111. Αὐτὴν μέν μιν ἔτετμε μεσηρέα παντὸς Ολύμπου
κέντρου ἐπὶ σφαίρας, διὰ δ' ἄξονος ἠρήρειστο.
T. I. p. 477. πέντε δέ οἱ ζῶναι περιειλάδες ἐσπείρηντο·
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή.
ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεὶ ῥά ἑ μοῖραν ὑπ' αὐτὴν
κεκλιμέναι ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν·
αἱ δὲ δύω ἑκάτερθε πόλοις περιπεπτηυῖαι,
αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεὶ θ' ὕδατι μογέουσι·
οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύσταλλος
καὶ γαῖαν ἀμπέσχε, περίψυχος δ' ἐτέτυκτο·
ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἄμβατα ἀνθρώποισι.
δοιαὶ δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσι
μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
ἄμφω εὔκρητοί τε, καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
p. 478. καρπὸν Ελευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίποδες ναίουσι . . . .

Lect. p. 112. II. a

Ην δ' ἄρα χερνῆτίς τις ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλοὺς δ' ἤειδεν ἰούλους.

T. I. p. 478. III.

Ει κύβον ἐξ ὀλίγου διπλάσιον, ὦ 'γαθὲ, τεύχειν
φράζεαι, τὴν στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἂν σύ γε μάνδρην,
ἢ σιρὸν, ἢ κοίλου φρείατος εὐρὺ κύτος

τῇδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις T. I.
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἕλῃς κανόνων.
μηδὲ σύ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
μηδὲ Μενεχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε δὲ ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερός.
καὶ τὰ μὲν ὣς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσων·
Τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθένεος.

ΡΙΑΝΟΥ. p. 479.

I.

Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόῤῥοπα δῶρα
ἀφραδέῃ κραδίῃ. βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει,
ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος, οὐδέ τι ῥέξαι,
ἐῤῥιγὼς, ὅταν ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι·
καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ ὀϊζύς.

I. 3. Scr. ἀφραδίῃ.

T.I. ὃς δέ 'κεν εὐόχθῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζει,
καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
ἀλλ' ὑπεροπλίῃ καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
ἶσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει,
καί περ ἐὼν ὀλίγος· μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθήνην,
ἠέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὔλυμπόνδε,
ὥς κε μετ' ἀθανάτοις ἐναρίθμιος εἰλαπινάζῃ.
ἡ δ' Ἄτη ἁπαλοῖσι μεταστρωχῶσα πόδεσσιν
ἄκρῃς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,
ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὁπλοτέρῃσι γρηῢς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσι,
Ζηνὶ θεῶν κρείοντι, Δίκῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

p. 480. II.

Ὧραί τοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγά, κνώσσειν οὐδὲ γέροντας ἐᾷς.
λέξον μοι τίνος ἐσσὶ μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς. ἁ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

III.

Η Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

I. 9. Scr. ὀπάζῃ. 21. Scr. ἐπὶ ἦρα φ.
III. 2. Apogr. Buher. ὠνήσας. aliud apogr. δινήσας. Fort. δινήσας.

T. I.

IV.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ᾗ γὰρ ἂν ὄμμα
ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
ἀκμὴν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσεον ῥέθος, ὅστε καθ' ὕψος
οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
ἢν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω στρέψῃς δέμας, οὐκέτι γυῖα
κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,
ἴχνια κολληθείς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
κοῦρος, κὲς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην.

V.

Ἦ ῥά νυ σοὶ, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κιόντι
στεινῆς, ἠντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες.
καί σε ποτὶ ῥοδέῃσιν ἐπηχύναντο χέρεσσι, p. 481.
κοῦρε, πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσὶ χάριν.
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἆσσον
ἕρπειν αὐηλὴν, ἆ φίλος, ἀνθερίκαν.

VI.

Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
κόσσυφον ἀγρεύσας, εἷλε κατὰ πτερύγων·

IV. 2. Cod. ῥίψας ἰξῷ. 5. Cod. ὃς τὸ καθ' — Scr. ὅς γε κ.
7. ἢν δ' ἔτι. Cod.
V. 4. Apogr. Buher. ἐστὶ χάρις. In alio ἐσσί.

T. I. χὢ μὲν ἀνασεναχὼν ἐπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
ἀλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ερως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

VII.

Αγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χὢ μὲν ἀνατλὰς
μυρία, καὶ σήσας δίκτυα καὶ σάλικας,
σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
τἀμὰ φέρουσιν, Ερως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος
τόξον, καὶ κάπρου τοῦδε καθᾶψε πόδας,
καὶ ταύταν γωρυτὸν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
θῆκεν ὀρειάρχᾳ δῶρα συαγρεσίης.
ἀλλ', ὦ Πὰν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον
εὔαγρον πέμποις υἱέα Σιμύλεω.

IX.

Αχρυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας
πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους,
p. 482. γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα
τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομάτων,
τᾶσδε θεῇ χαίτας περὶ δινέσι θῆκεν ὀρείᾳ,
θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

VI. 3. ἀπεκώκυεν. Cod. Buher. In alio ἀπεκώκυσε.
VIII. 4. Codd. συναγρεσίης.
IX. 1. Codd. Αγρυλίς. 6. Cod. λύσσης.

X. T. I.

Παῖς Ἀσκληπιάδεω καλῷ καλὸν εἵσατο Φοίβῳ
  Γόργος ἀφ' ἱμερτᾶς τοῦτο γέρας κεφαλᾶς.
Φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος Δελφίνιε κοῦρον ἀέξοις
  εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίην.

XI. T. II. p. 526.

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωνίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου,
  Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
λεπτότερον δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέας. πλὴν ὅγε πέμψας
  αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

ΗΔΥΛΟΥ. T. II. p. 526.

I.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
  εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.
ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε, καὶ λέγε, ΠΑΙΖΕ
  ΗΔΥΛΕ. μισῶ ζῆν εἰς κενὸν, οὐ μεθύων.

II.

Ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
  εἰς ἠῶ πίνει τετραχόοισι κάδοις·
Εἶτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
  Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον.
ἐστὶ δὲ δὴ πουλὺ στιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει
  ἡ χάρις. ὥστε, φίλε, καὶ γράφε καὶ μέθυε.

XI. 1. Scr. κωνίτιδος.

III.

Ἑφθὸς ὁ καλλίχθυς· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων.
T.II.p.527. γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ ὃ βούλεται. ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς, τυχὸν, ὡς Ζεὺς,
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

IV.

Ὀψοφάγει, Κλειοῖ, καταμύομεν· ἢν δὲ θελήσῃς,
ἔσθε μόνη· δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας.
θὲς μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἤ τι τοιοῦτον
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα ὡς τὰ πάλαι που,
οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

T.I.p.483. V. (I.)

Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην
αἱ δόλιαι, καὶ ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρεω,
ἧς πάρα Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,
σάνδαλα, καὶ μαλακαὶ, μαστῶν ἐκδύματα, μίτραι
ὕπνου καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

VI. (II.)

Αἱ μίτραι, τὸ θ' ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκωνες
πέπλοι, καὶ ληρῶν χρύσεοι οἱ κάλαμοι·
πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπέκπιεν. ἦν γὰρ Ἐρώτων
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχοην.

Digitized by Google

VII. (III.)

T.I.

Η διαπινομένη Καλλίϛιον ἀνδράσι (θαῦμα,
κȣ̓ ψευδὲς) νῆϛις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοι, Παφίη, ζωρὸν μετρȣ̃σα θυῶεν,
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑέλȣ·
ἥν γε σάȣ πάντως, ὡς καὶ πάντως ἀπ᾽ ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σκῦλα φέρωσι πότων.

VIII. (IV.)

Ζωροπόται, καὶ τȣ̃το φιλοζεφύρȣ κατὰ νηὸν
τὸ ῥυτὸν εἰδυίης δεῦτ᾽ ἴδετ᾽ Αρσινόης,
ὀρχηϛὴν Βῆσαν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον
σαλπίζει, κρȣ́νȣ πρὸς ῥύσιν οἰγομένȣ,
καὶ πολέμȣ σύνθημα, διὰ χρυσέȣ τε γεγωνεῖ
κώθωνος κώμȣ σύνθεμα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁποῖον ἄναξ μύϛαις φίλον ἱεραγωγοῖς
εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.
ἀλλὰ Κτησιβίȣ σοφὸν εὕρεμα τίετε τȣ̃το,
δεῦτε νέοι νηῷ τῷδε παρ᾽ Αρσινόης.

p.484.

IX. (V.)

Αγις Αριϛαγόρην ȣ̃τ᾽ ἔκλυσεν, ȣ̃τ᾽ ἔθιγ᾽ αὐτȣ̃·
ἀλλ᾽ ὅσον εἰσῆλθε, κῴχετ᾽ Αριϛαγόρης.
πȣ̃ τοίην ἀκόνιτον ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοὶ,
Αγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ ϛεφάνοις.

X. (VI.)

Λυσιμελȣ̃ς Βάκχȣ, καὶ λυσιμελȣ̃ς Αφροδίτης
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

(IV.) 2. Scr. Ἱππεῖης δεῦτ᾽.

Digitized by Google

T.I. XII. (VII.)

Τοῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητὴς, μίμων κἠν θυμέλῃσι χάρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γήρως. εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱὸν,
νήπιον ὡς αὐλεῖν Σκίρπαλον, εὐπάλαμον
ἀείδειν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τοῦτο γὰρ εἶχε,
τοῦτο πανημερίων ἡδὺ μάθημα νέων.
ηὔλει δὲ γλεύκους μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων,
ἢ τὸν ἐν ἀκρήβοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε, Χαῖρε Θέων.

p.485. ## Σ Α Μ Ι Ο Υ.

I.

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Ἀμφιτρυωνιάδᾳ κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχήεντα Φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. ἁ πολύολβος
Ἠμαθίᾳ τοίῳ κραίνεται ἁγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυαμάχε, τοῦτο Φίλιππος
δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοὸς
αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕβρει κυδιόωντα
ἔσβεσεν Ὀρβηλοῦ τρηχὺν ὑπὸ πρόποδα.

ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι T.I.
ῥίζα Βεροιαίου κράντορος Ημαθίας.

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ. p. 486

ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

I.

Πρώταρχος καλός ἐστι, καὶ οὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
ὕστερον· ἡ δ' ὥρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει,

II.

Η κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι,
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταὐτὸ παθοῦσα λάθῃ·
καὶ γνώσῃ φιλέοντος ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτου φρόντισον ἡλικίης.

III.

Ζεῦ Πίσης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον υἷα
Κύπριδος, αἰπεινῷ στέψον ὑπὸ Κρονίῳ·
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων σέθεν αἰετὸς ἀρθεὶς
μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου.
εἰ δέ τι Μουσάων τοι ἐγὼ φίλον ὤπασα δῶρον,
νεύσαις μοι θείου παιδὸς ὁμοφροσύνην.

IV.

Εχθαίρω τὸν Ερωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖν κραδίην;

II. 4. Scr. ἀμετακλήτου.
III. 2. Cod. αἰπεινῇ ὑποκρόνια. Scr. ὑπὸ Κρονίῳ.

Digitized by Google

T. I. τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνὸν,
δρώσας, ἀπ' ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

p. 487. V.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
Δωρόθεος γοερὰς ἔννεπε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ' ἵππω
ἔργματ', ἀειζώων ἀψάμενος Χαρίτων·
μῶνος δ' εἰν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
Μώμω λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεὴν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίω
νηῷ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

VI.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ομηρον
στήσαιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς,
οὐκ εἰμ', οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδέ μεν υἱὸς
Δημαγόρω· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ελλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τᾶμα δὲ, Μῶσαι
καὶ Χίος, Ελλήνων παισὶν ἀείσατ' ἔπη.

VII.

Ηρώων τὸν ἀοιδὸν Ιῳ ἔνι παῖδες Ομηρον
ἤκαχον, ἐκ Μωσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅττι Θέτιν κύδηνε καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, Ιθακῶ τ' ἔργματα Λαρτιάδεω.
ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ιος, ὅττι κέκευθε
βαιὴ Μωσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

VIII.

T. I p. 488.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς ἀγύρτης
ὕλης εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβάτει.
τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην
χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος.
δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς αὔδαξε,
τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χῶ μὲν ἐνέκλεισε φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην·
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἵσατο Ρείῃ
θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

IX.

Οἷον ὁρῇς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λᾶμα
Κλειτομάχου, τοίαν Ελλὰς ἐσεῖδε βίαν·
ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ·
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
ἀπτὼς, τοὺς τρισσοὺς Ισθμόθεν εἷλε πόνους.
μῶνος δ' Ελλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἑπτάπυλοι δὲ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' Ερμοκράτης.

X.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὥς ποτε, μέλψεις,
κροῦμα δι' εὐτρήτων φθεγγόμενος δονάκων,
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας,
ὡς πρὶν, ἐπανθήσει, νυμφογενὲς Σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, οὕνεκα Φοίβῳ,
θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

Digitized by Google

T. I. p. 489. λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν
ὤπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ στέφος, ἀλλ' ἀΐδαν.

XI.

Εἰς Ἔρωτα δεδεμένον.

Τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεχνήσατο; ποῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε, τὸν οἴστρῳ
κυμήναντα θεούς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

XII.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μοῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνῳδοῦ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην·
ἀμφὶ δέ σοι, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

XIII.

Μακύνου τείχη, Ζεῦ Ὀλύμπιε, ῥέξε Φίλιππος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
καὶ γὰρ χθὼν καὶ πόντος ὑπὸ σκάπτροισι Φιλίππου
δέδμανται, λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ὄλυμπον ὁδός.

XIV.

Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·

πίομαι.

XIII. 3. Scr. ex cod. Vat. χθὼν μὲν δὴ καὶ π.

πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθρῦ ἀράξας T. I. p.490.

βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,

ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο

γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Επίκρατες, ὐχὶ σε μῦνον

ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλιυ ἡλικίην.

ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιςα

τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Αΐδεω πρόποσιν.

XVI.

Αγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν ςρατὸν Ελλάδος ἐς γᾶν,

καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ιταλίας.

ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾳ δῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων

ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ελλάδα δυλοσύνας.

XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ησιόδοιο

Νύμφαι κρηνιάδων λῦσαν ἀπὸ σφετέρων,

καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν

ἔῤῥαναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.

τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μυσῶν

ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

XVIII.

Εἰς Ιππώνακτα.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἐῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ

βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,

T. I. p. 491. καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποσύφουσαν ὀδιτῶν
χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.
ἀλλά τις, Ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

XIX.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ, Πυλάδη, κωκύεται Ἑλλὰς,
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα·
αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἐὸν τιμῶν ἦ θέμις ὑμνοπόλον·
Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

XX.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος, ἔκ τε Βορείης
λαίλαπος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
οὗ στείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ' Αἰγαίῳ ῥαιόμενον πελάγει.
ἠιθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.

XXI.

Εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ὁ παροδίτας
δισσάκι ΦΙ μοῦνον γράμμα λέλογχε πέτρος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένᾳ ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα;

XX. 1. ἐκ δὲ Β. Cod. Vat. 4. ῥαινόμενον. Cod. Vat.

τῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφύμενος εἰς ἓν ἀριθμός. T. I. p. 492.
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν ὐκ ἔμολεν,
ᾇ δ' οἰκτρὸν ναίυσα τόδ' ἤριον ἔπλετο ΦΙΔΙΣ;
νῦν σφιγγὸς γρίφυς Οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, ὀυχ διοσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

XXII.

Ἄκλαυςοι καὶ ἄθαπτοι, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἄρεος, ἠδὲ Λατίνων,
ὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίης,
Ἠμαθίῃ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππυ
πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
Ἀλκαίῳ ςαυρὸς πήγνυται ἠλίβατος.

Digitized by Google

T. I. p. 493.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Αμφιπολίτεω
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ερως,
Ζῆνα θέλων ἐρεθίσαι, οὕθ' οὕνεκα τῶν Γανυμήδους
μηρῶν οἱ τούτου πουλὺ μελιχρότεροι.

II.

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστὰς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἥσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

III.

Βλέψον ἐς Ερμογένην πλήρει χερὶ, καὶ τάχα πρήξεις
παιδοκόραξ ὅ τι σοι θυμὸς ὀνειροπολεῖ,
καὶ στυγνὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἢν δ' ἁλιεύσῃς
ὀρφανὸν ἀγκίστρου κύματι δοὺς κάλαμον,
ἕλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον, οὐδὲ γὰρ αἰδὼς
οὐδ' ἔλεος δαπάνῳ κόλλοπι συντρέφεται.

IV.

Εξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος. ἀλλ' ὅσον εἶπα;
οὐκ ἔφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον·

I. 3. Scr. ἐρεθίσσαι.
III. 5. Fort. ἐκ λίμνης πολλὸν μνίον.
IV. 1. Cod. εἶπα ἐξέφυγον. Fort. ἀλλ', ὅσον εἰπεῖν, ἐξέφυγον —

πικρότερός με κατέσχεν. Αριστοκράτει δὲ λατρεύων T.I.
μυρία, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

V.

P. 494.

Σπονδὴ καὶ λιβανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέντες
δαίμονες, οἳ φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
ὑμέας, ὦ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, οὓς ὁ μελίχρως
κοῦρος Αθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρός με θεωρὸν
Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρύτανι Ζέφυρε,
εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς
μυριέτης κέκριται τῷ φιλέοντι χρόνος.

VII.

Ορκον κοινὸν Ερωτ' ἀνεθήκαμεν, ὅρκον ὁ πιστὴν
Αρσινόης ἔθετο Σωσιπάτρῳ φιλίην.
ἀλλ' ἡ μὲν ψευδὴς, κενὰ δ' ὅρκια· τῷ δ' ἐφυλάχθη
ἵμερος. ἡ δὲ θεῶν ἐ φανερὴ δύναμις.
θρήνες, ὦ Υμέναιε, παρὰ κληῖσιν ἀκούσαις
Αρσινόης, παστῷ μεμψαμένας προδότῃ.

VIII.

Η πιθανή μ' ἔτρωσεν Αριστονόη, φίλ' Αδωνι,
κοψαμένη τῷ σῷ στήθεα πὰρ καλύβῃ.
εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύμμε λαβὼν ἄπαγε.

Digitized by Google

T. I. IX.

Ἡ τρυφερή μ' ἤγρευσε Κλεὼ τὰ γαλάκτιν', Ἄδωνι,
τῇ σῇ κοψαμένη στήθεα παννυχίδι.
p. 495. εἰ δώσει κἀμοὶ ταύτην χάριν, ἢν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύν με λαβὼν ἄπαγε.

X.

Ἵππον Ἀθήνιον ᾖσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα
Ἴλιος ἦν, κἠγὼ κείνῃ ἅμ' ἐφλεγόμαν,
οὐ δείσας Δαναῶν δεκέτη πόνον. ἐν δ' ἑνὶ φέγγει
τῷ τότε, καὶ Τρῶες κἀγὼ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Πεσσινόεντος ἀπὸ Φρυγὸς ἤθελ' ἱκέσθαι
ἔκφρων μαινομένην δοὺς ἀνέμοισι κόμην
ἁγνὸς Ἄτυς, Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἄγρια δ' αὐτοῦ
ἐσπεύσθη χαλεπῆς πνεῦμ' ὑπὸ θευφορίης,
ἑσπέριον στείχοντος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κάταντες
ἄντρον ἔδυ, νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ.
τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα
θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος,
ὃς τότ' ἄναυδος ἔμεινε δέους ὕπο, καί τινος αὔρῃ
δαίμονος ἐς τὸ ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας·
οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων
τετραπόδων, ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
τὸν βαρὺν οὐ μείνας ἀκοῆς ψόφον. ἐκ δὲ βοήσας
Μητέρα, Σαγγαρίου χείλεσι πὰρ ποταμοῦ,

XI. 4. Cod. ἰψόχθη. 10. Cod. τὸν ἑόν.

ἱρήν σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα T. I.
τοῦτο, τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον, ἀντίθεμαι.

XII.

Ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις
Παρμενὶς ἡδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίῃ,
ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα· τὸ δ' ἡλίου βαρὺ θάλπος P. 496.
ἡ 'ταίρη μαλακοῖς ἐκτρέπεται Ζεφύροις.

XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυῒ τᾶδε καθᾶψεν
ἔντεα; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται;
πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ὧδε λοχιτᾶν,
χἄμες ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.
πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις, ἔτ' ἔμπνους
λειπόμενος, Σπάρτᾳ κῦδος ἔλαμψε νόθον.
ἴσχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὧδε Λακώνων
φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
χὠ τόδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ὦ προπάτωρ Ζεῦ,
στύξον ἀνικάτου σύμβολα φυλόπιδος.

XIV.

Σᾶμά τοι οὐχὶ μάταιον ἐπ' ἀσπίδι παῖς ὁ Πολύγνου,
ἄλλος ἀπὸ Κρήτας θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο,
Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμοῦ καὶ τριπλόα γυῖ-
γραψάμενος· δήεις. τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν·

XI. 16. Cod. τὸ θηροφυγῆς.
XIII. 2. Fort. τῶ — ἐπιγρ.
XIV. 1. Cod. Πολύττου. 3. Cod. τρ. γοῦνα. 4. Scr. δηΐοις τοῦτο.

T. I. Ασπίδος ὦ κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μὴ κατίδῃς με,
ἢ φεῦγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσί.

XV.

Αὐλοὶ τοῦ Φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ἡνίκα Μήτηρ
ἱερὰ τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν
ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος οὐ παρχείσας
ἐγνώσθη, Φοίβου τοῦτον ἔδειξεν ἔρις.

p. 497. XVI.

Εἰς τὴν Θέσπιδος εἰκόνα.

Θέσπις ἐγὼ, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
Βάκχος ὅτε τριτ]ὸν κατάγοι χορὸν, ᾧ τράγος ἆθλον,
χὠττικὸς ἦν σύκων ἄῤῥιχος ἆθλον ἔτι.
οἱ δὲ μετεπλάσσαντο νέοι τάδε. μυρίος αἰὼν
πολλὰ προσευρήσει χἄτερα· τἄλλα δ' ἐμά.

XVII.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο. τὰ δ' ἀγροιῶτιν ἀν' ὕλαν
παίγνια, καὶ κώμους τοὺς ἀτελειοτέρους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμματα, χειμάῤῥῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ στόμα πάντων
δεξιὸν ἀρχαίων, ἦσθά τις ἡμιθέων.

XV. 3. Cod. ἀνεδύσετο. 5. Cod. πάρος ὕπερ ἀείσας ἐγνώσθη.
Scr. π. οἷος ἀοιδαῖς ἐγνώσθη, —

XVIII. T. I.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἔστι γὰρ ἄπνους.
ἀλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων.

XIX.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόσχος ἀλαθείς,
καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

XX.

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὼ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν p. 498.
Τρυνηθὼ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξετ' ἀοιδότερον.

XXI.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
γευόμενον, ξείνῳ Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ,
ἔνθα δραμὼν Νείλου ὁ πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

XXII.

Αὖλιν Ἀρισταγόρεω καὶ κτήματα μυρίος ἀρθείς,
Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,

T. I. γείτονος ἡμίθραυστον ἐπ' αὔλιον, Ὦ πολὺς, εἶπας,
μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα περισσὰ χερὸς,
ὕδωρ πάντ' ἐγένεσθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ' ἐπ' Ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

XXIII.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω,
αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
οὔτε τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν.
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.
P. 499. Ἀρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὔθ' Ηρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

XXIV.

Σμερδιέῳ ἐπὶ Θρηκὶ τακεὶς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,
κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
τερπνότατε Μούσῃσιν Ἀνάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
αὐτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
κὴκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου·
αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιντο δρόσῳ,
ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνώμενος ἁβρὰ χορεύσῃς,
βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

XXV.

T. I.

Ἥδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
Σαπφῶ, σὺν Μούσαις ἦ ῥά σε Πιερίσιν
ἢ Ἑλικὼν εὔκισσος, ἴσα πνείουσαν ἐκείναις,
κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Αἰολίσι·
ἢ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
σὺν σοὶ νυμφιδίων ἵσταθ' ὑπὲρ θαλάμων·
ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένῃ Ἀφροδίτῃ
σύνθρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὁρῇς.
πάντῃ, πότνια, χαῖρε· θεοῖς ἴσας γὰρ ἀοιδὰς,
ἀθανάτους ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας.

XXVI.

p. 500.

Τῆς Σαμίας τὸ μνῆμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
τλῆθί με, καὶ στήλης πλησίον ὦ 'νερ ἴθι.
οὐκ εἴμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
ἔργα, καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν·
ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
αἰσχύνων, λαμυρὰν ἔπλασεν ἱστορίην,
τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα· τἀμὰ δὲ λυγρὰν
ὀστέα τερφθείη κληδόν' ἀπωσαμένης.

XXVII.

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιὼ Διδύμωνι τεκοῦσα
ἄρσενας, οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἑνὸς ὠνάσατο.
ἡ μὲν ἀριστεύουσα καὶ εὔτοκος, οὐχ ὑπὸ παίδων,
ὀθνείαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιώ.

XXV. 1. Cod. πρὸς ἀνάκλιν ἐρ.

T. I.

XXVIII.

Τύμβος ὅδ' ἐστ', ὦ 'νθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
ἱρὴν παρθεσίην, ἱερὸς ὤν, ἔλαχον·
ὅς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα· τοῦ δὲ θανόντος
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
β ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κούριμος, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
α εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
εἴτε καὶ Ἠλέκτραν· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

p. 501.

XXIX.

Κἠγὼ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄστει
ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,
Σκίρτος ὁ πυῤῥογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὡ 'νὴρ
ἄξια, Φλιασίων ναὶ μὰ χοροὺς Σατύρων,
κἠμὲ, τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἤθεσιν ἤδη,
ἤγαγεν εἰς μνήμην, πατρίδ' ἀναρχαΐσας·
καὶ πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μούσῃ
ῥυθμὸν, πρὸς τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην.
εὔαδεν ἡρώων τύπος οὐ χερὶ καινοτομηθεὶς,
τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέου.

XXX.

Τῷ κωμῳδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις·
οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλά τι τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας.

Digitized by Google

τῦτο δὲ πρέσβυς ἱρεῖς Κέκροπος πόλι· Καὶ παρὰ Νείλῳ T. I.
ἔςιν ὅτ' ἐν Μύσαις δριμὺ πέφυκε θύμον.

XXXI.

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ὕςατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτυσιν Λιβύης χόνες εἰκοσέτιν.
ἀλλά, κόραι, τῇ παιδὶ λεχάϊα δῶρα φέρυσαι,
θερμὰ κατὰ ψυχρῦ δάκρυα χεῖτε τάφυ.

XXXII. p. 502.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτυ
παῖδα καὶ αἰνοπαθῦς ἔννεπε Δημαρέτης,
ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν, ὐδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἠελίων.
ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, παντολιγοχρόνιος.

XXXIII.

Τὰν Πιτάναν Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνυς,
ἑπτὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα. τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
θεὶς ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς δηΐων πέμψασα λόχυς Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ ςήλῃ πάντας ἔθαψε μιᾷ.

Digitized by Google

Τ. I. δάκρυα δ' ὐκ ἔῤῥηξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μῦνον· Ω Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

XXXV.

Λυδὸς ἐγὼ, καὶ Λυδὸς, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβῳ,
δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον. ἢν δ' ὑπὸ γήρως
πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κὴν Αΐδῃ.

p. 503. XXXVI.

Εὐφράτην μὴ καῖε, Φιλώνυμε, μηδὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,
Πέρσης αὐθιγενὴς, ναὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μιῆναι
ἡμῖν τῦ χαλεπῦ πικρότερον θανάτυ.
ἀλλὰ περιστείλας με δίδυ χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λυτρὰ χέῃς· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμύς.

XXXVII.

Τὴν τίτθην Ἱέρων Σιληνίδα, τὴν, ὅτε πίνοι
ζωρὸν, ὑπ' ὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη,
καὶ φθιμένη, ληνῦ γείτονα τύμβον ἔχῃ.

XXXVIII.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβυ πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' Αλεξιμένυς,
καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης
Στρυμονίην ἄφετοι θυιάδες Αμφίπολιν,

XXXVIII. 2. cod, reg. Plan. Αλεξιμένευς.

Digitized by Google

ἤ, γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις, T. I.
πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦδ' ἐχόρευσε νόμους.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ. p. 504.

I.

Μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον
παιδογόνῳ κλίνῃς Κύπριδι τερπόμενος.
μεσσόθι γὰρ μέγα κῦμα, καὶ οὐκ ὀλίγος πόνος ἔσται,
τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σοῦ δὲ σαλευομένου.
ἀλλὰ πάλιν στρέψας ῥοδοειδέϊ τέρπεο πυγῇ,
τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

II.

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
ἡ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσὶν,
ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ', ἠύτε πνεύματι φύλλα,
ἀμφισαλευομένης, ἔτρεμε πορφύρεα,
μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,
καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

III.

Ἐκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
ψυχοτακῆ, στόματος νεκταρέου πρόθυρα,

XXXVIII. 5. Codd. πνεύσαντες ἐφ' ἡμετέροισιν ὠδάπταις. correctum ἀδάπταις, et in marg. ἀήταις.

T. I. καὶ γλῆναι λασίῃσιν ὑπ᾿ ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, εὔζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὀστέα; μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίης οἱ Μίδεω κάλαμοι.

---

p. 525. # ΤΥΜΝΕΩ.

I.

Μίκκος ὁ Πελλαναῖος Ενυαλίῳ βαρὺν αὐλὸν
τόνδ᾿ ἐς Αθαναίας ἐκρέμασ᾿ Ιλιάδος,
Τυρσηνὸν μελέταμα, δι᾿ ὃ πόκα πόλλ᾿ ἐβόασεν
ὁ ᾿νὴρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμῳ.

II.

Ορνεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἡρπάσθης φίλε λάρε· σὰ δ᾿ ἤθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

III.

Εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Πάντα πριηπίζω, κἂν ᾖ Κρόνος· οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶρ᾿ οὕτω ταῖσδε παρὰ πρασίαις.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε καὶ κολοκυντῶν,
φήσει τις, με λέγειν. ἔπρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

IV.

I. 3. Cod. μελίδαμα.
II. 3. Cod. φίλε λαῖε. Sed correctum λάρε.

IV.

T. I.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.
Θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύχουσ', οἷα Λάκαινα γυνά·
Ἔῤῥε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.
ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔῤῥε ποθ' Ἀιδαν, p. 506.
ἔῤῥε· τὸν οὐ Σπάρτας ἄξιον, οὐ σ' ἔτεκον.

V.

Μή σοι τοῦτο, Φιλαινὶ, λίην ἐπικήριον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλά σ' Ἐλευθέρνης οὐδ' ἔχει τάφος. ἔστι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς Ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

VI.

Εὐήθη Τρύτωνος ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἓν βρέφος Ἀιδῃ
σὺν κείνῃ· δεκάτην δ' οὐχ ὑπερῆρεν ἕω.

IV. 5. 6. Reſtituti ex Plutarcho, unde etiam Verſ. 7. ἀχρεῖον deſumtum. In V. 8. codd. ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.

V. 1. Codd. ἐπικαίριον.

VI. 3. Cod. κατάγη ἐν βρ. ἅδαν. Sed videtur prius fuiſſe ἀΐδαν. 4. Cod. σὺν κλεινῇ.

T. II. p. 527.

ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Κἀγὼ παιδοφιλήσω.
πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν.
παῖς μὲν γὰρ παρεὼν
κἠν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

FINIS TOMI PRIMI.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

HDI
HW 3EDM K

Digitized by Google